

Ajuntament d'Oliva

Edicte de l'Ajuntament d'Oliva sobre aprovació definitiva de la modificació de l'ordenança general de gestió, recaptació i inspecció dels ingressos de dret públic i de la potestat sancionadora en matèria tributària local.

EDICTE

L'Ajuntament Ple, en sessió que va tindre lloc el dia 10 d'octubre de 2019, va aprovar provisionalment la modificació de l'Ordenança general de gestió, recaptació i inspecció dels ingressos de dret públic de l'Ajuntament d'Oliva, i de la potestat sancionadora en matèria tributària local.

Finalitzat el període d'exposició pública, i, atès que no s'han presentat al·legacions, l'acord d'aprovació inicial queda elevat automàticament a definitiu, i en compliment d'allò que disposa l'article 70.2 de la de la Llei 7/85, de 2 d'abril Reguladora de les Bases de Règim Local (LBRL), es fa públic:

1-L'esmentat acord provisional queda elevat a definitiu de conformitat amb l'article 49 de la Llei 7/85, de 2 d'abril Reguladora de les Bases de Règim Local (LBRL), aprovant-se definitivament l'Ordenança general de gestió, recaptació i inspecció dels ingressos de dret públic de l'Ajuntament d'Oliva, i de la potestat sancionadora en matèria tributària local, entrant en vigor una vegada transcorregut el termini previst en l'article 65.2 del mateix text legal.

2-De conformitat amb el que estableix l'art.10, 25 i 46 de la Llei 29/1998, del 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciós-Administrativa, contra l'aprovació definitiva únicament podrà interposar-se recurs Contenciós-Administratiu davant la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Autònoma Valenciana en el termini de 2 mesos, comptadors des del dia següent a la publicació del present edicte.

3-El text de l'Ordenança amb les modificacions es el següent:

ORDENANÇA GENERAL DE GESTIÓ, RECAPTACIÓ I INSPECCIÓ DELS INGRESSOS DE DRET PÚBLIC DE L'AJUNTAMENT D'OLIVA I DE LA POTESTAT SANCIONADORA EN MATÈRIA TRIBUTÀRIA LOCAL

Capítol I

DISPOSICIONS GENERALS

Art. 1. Caràcter de l'Ordenança.

1. Aquesta Ordenança fiscal general es dicta a l'empara d'allò que disposa l'article 106.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local; el Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals; la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària; el Reial Decret 2063/2004, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general del règim sancionador tributari; el Reial Decret 520/2005, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa; el Reial Decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs i altres normes concordants.

2. Aquesta Ordenança conté els principis bàsics i les normes generals de la gestió, inspecció, recaptació i revisió aplicables a tots els tributs. Amb caràcter general, cal considerar aquests principis i normes com a parts integrants de les ordenances fiscals reguladores de cadascun dels tributs en tot allò que aquestes ordenances no regulen expressament.

Art. 2 Àmbit d'aplicació i competència.

1. Les ordenances fiscals són d'aplicació en el terme municipal d'Oliva i s'han d'aplicar d'acord amb els criteris de residència efectiva i de territorialitat, segons siga procedent.

2. L'administració tributària municipal està integrada pels òrgans i entitats de dret públic municipals que, a l'àmbit de les seves competències, desenvolupen les funcions regulades als capítols VI al XI d'aquesta Ordenança.

Art. 3 Interpretació.

1. Les normes tributàries s'hauran d'interpretar d'acord amb allò que disposa l'apartat 1 de l'article 3 del Codi Civil.

2. Les normes d'aquesta Ordenança s'hauran d'entendre, mentre els termes emprats no siguin definits per l'ordenament tributari, de conformitat amb el seu sentit jurídic, tècnic o usual, segons s'escaiga.

3. Per decret de l'Alcaldia, difós al públic mitjançant la seva inserció en el Butlletí Oficial de la Província, es poden emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta Ordenança i a les ordenances reguladores de cada tribut.

Art. 4 Prohibició de l'analogia.

No s'admetrà l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable, de les exempcions, bonificacions i altres beneficis tributaris.

Capítol II

ELS TRIBUTS

Secció 1a: Concepte, finalitats i classes de tributs

Art. 5 Concepte, finalitats i classes de tributs.

1. Els tributs són els ingressos públics que consisteixen en prestacions pecuniàries exigides per l'administració tributària com a conseqüència de la realització del supòsit del fet al qual la llei vincula el deure de contribuir, amb la finalitat d'obtenir els recursos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques.

2. Els tributs es classifiquen en impostos, taxes i contribucions especial:

a) Els impostos són els tributs exigits sense contraprestació, el fet imposable dels quals és constituït per negocis, actes o fets que posen de manifest la capacitat econòmica del contribuent.

b) Les taxes són els tributs el fet imposable dels qual consisteix en la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, la prestació de serveis o la realització d'activitats en règim de dret públic que es referisquen, afecten o beneficien de manera particular l'obligat tributari, quan els serveis o activitats no siguin de sol·licitud o recepció voluntària per als obligats tributaris o no es presten o realitzen pel sector privat.

S'entendrà que els serveis es presten o les activitats es realitzen en règim de dret públic quan es porten a terme mitjançant qualsevol de les formes previstes en la legislació administrativa per a la gestió del servei públic i la seva titularitat corresponga a un ens públic.

c) Les contribucions especial són els tributs el fet imposable dels qual consisteix en l'obtenció per l'obligat tributari d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o ampliació dels serveis públics de caràcter local.

Art. 6 Principis de l'ordenació i aplicació del sistema tributari.

1. L'ordenació del sistema tributari es basa en la capacitat econòmica de les persones obligades a satisfer els tributs, i en els principis de justícia, generalitat, igualtat, progressivitat, equitativa distribució de la càrrega tributària i no confiscabilitat.

2. L'aplicació del sistema tributari es basarà en els principis de proporcionalitat, eficàcia i limitació de costos indirectes derivats del compliment d'obligacions formals i ha d'assegurar el respecte dels drets i garanties dels obligats tributaris.

Secció 2a: La relació jurídic-tributària

Art. 7 La relació jurídic-tributària.

1. La relació jurídic-tributària és el conjunt d'obligacions i deures, drets i potestats originats per l'aplicació dels tributs.

2. Els elements de l'obligació tributària no poden ser alterats per actes o convenis dels particulars, els quals no produiran efectes davant l'Administració, sense perjudici de les seves conseqüències jurídic-privades.

3. Els convenis o pactes municipals no poden incloure beneficis fiscals i en cap cas alteraran les obligacions tributàries que es deriven de la Llei o de les Ordenances Fiscals.

Art. Indisponibilitat del crèdit tributari.

El crèdit tributari és indisponible llevat que la llei establisca una altra cosa.

Secció 3a: Les obligacions tributàries

Subsecció 1a: L'obligació tributària principal

Art. Obligació tributària principal.

L'obligació tributària principal consisteix a pagar la quota tributària.

Art. 10 Fet imposable.

1. El fet imposable és el pressupòsit fixat per la llei per configurar cada tribut, la realització del qual origina el naixement de l'obligació tributària principal.

2. La llei pot completar la delimitació del fet imposable mitjançant la menció de supòsits de no subjecció.

Art. 11 Meritació i exigibilitat.

1. La meritació és el moment en què s'entén realitzar el fet imposable i en el qual es produeix el naixement de l'obligació tributària principal.

La data de la meritació determina les circumstàncies rellevants per a la configuració de l'obligació tributària, llevat que l'ordenança reguladora de cada tribut dispose una altra cosa.

2. L'ordenança reguladora de cada tribut establirà, quan ho dispose la llei, l'exigibilitat de la totalitat de la quota, o només una part, en un moment diferent al de la meritació del tribut.

3. L'Alcaldia, d'acord amb criteris d'eficiència en la utilització dels recursos disponibles, podrà disposar la no-liquidació o, si escau, l'anul·lació i baixa en la comptabilitat de les liquidacions, en consideració al seu origen i naturalesa i quan resulten de deutes inferiors a la quantitat que s'estime i fixe insuficient per a la cobertura del cost de l'exacció i recaptació respectives.

4. Procedirà la no exacció ni comptabilització dels drets d'import inferior a 10 euros per ser antieconòmica la seva gestió quan no es tracte de drets que es recaptin pel sistema de padró i que per als mateixos no estiga establert el procediment d'autoliquidació.

Igualment, i pel mateix motiu, quan en la pràctica d'una liquidació definitiva d'un concepte en què var haver autoliquidació resulte una diferència a favor de l'Ajuntament no superior a 10 euros, no exonerarà ni comptabilitzarà la diferència produïda.

5. De la no liquidació de drets que s'aplique basant-se en el punt anterior, haurà de deixar-se la deguda constància en el corresponent expedient.

6. No s'emetran rebuts corresponents a tributs de meritació periòdica i notificació col·lectiva, la quota tributària dels qual siga inferior a 6 euros.

Art. 12 Exempcions.

Són supòsits d'exempció aquells en què, encara que es realitza el fet imposable, la llei eximeix del compliment de l'obligació tributària principal.

Subsecció 2a: Altres obligacions tributàries materials

Art. 13 Obligacions entre particulars resultants del tribut.

1. Són obligacions entre particulars resultants del tribut les que tenen per objecte una prestació de naturalesa tributària exigible entre obligats tributaris.

2. Entre d'altres, són obligacions tributàries d'aquest tipus les que es generen com a conseqüència d'actes de repercussió.

Art. 14 Obligacions tributàries accessòries.

Tenen la naturalesa d'accessòries les obligacions de satisfer l'interès de demora, els recàrrecs per declaració extemporània i els recàrrecs del període executiu, com també les altres que impose la llei.

Art. 15 Interès de demora.

1. És una prestació accessòria que s'exigeix als obligats tributaris i als subjectes infractors com a conseqüència de la realització d'un pagament fora de termini o de la presentació d'una autoliquidació o declaració de la qual resulte una quantitat a ingressar una vegada finalitzat el termini establert en la normativa tributària, del cobrament d'una devolució improcedent o en la resta de casos previstos en la normativa tributària.

L'exigència de l'interès de demora tributari no requereix la intimació prèvia de l'Administració ni la concurrència d'un retard culpable en l'obligat.

2. L'interès de demora s'exigeix, entre altres, en els casos següents:

a) Quan finalitze el termini de pagament en període voluntari d'una liquidació o d'una sanció sense que se s'haja fet l'ingrés.

b) Quan finalitze el termini establert per a la presentació d'una autoliquidació o d'una declaració sense que haja estat presentada, o haja estat presentada incorrectament, llevat el que disposa l'article 127è relatiu a la presentació de declaracions o autoliquidacions extemporànies sense requeriment previ.

c) Quan es suspenga l'execució de l'acte, excepte en el cas de recursos contra sancions, durant el temps que transcorre fins a l'acabament del termini de pagament en període voluntari obert per la notificació de la resolució que pose fi a la via administrativa.

d) Quan s'inicie el període executiu, llevat quan siga exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constrenyiment reduït.

e) Quan l'obligat tributari haja obtingut una devolució improcedent.

f) Quan es procedisca a l'ajornament o fraccionament del deute.

3. L'interès de demora es calcula sobre l'import no ingressat en termini o sobre la quantia de la devolució cobrada improcedentment, i resulta exigible durant el temps en què s'estenga el retard de l'obligat, llevat allò previst a l'apartat següent.

4. No s'exigiran interessos de demora des del moment en què l'Administració tributària incomplisca, per causa que li siga imputable, algun dels terminis fixats per resoldre fins que es dicte la resolució esmentada o s'interpose recurs contra la resolució presumpta. Entre d'altres supòsits, no s'exigiran interessos de demora a partir del moment en què s'incomplisquen els terminis màxims per a notificar la resolució de les sol·licituds de compensació, l'acte de liquidació o les resolucions dels recursos administratius, sempre que, en aquest últim cas, s'haja acordat la suspensió de l'acte recorregut.

Aquest últim apartat no s'aplicarà en cas d'incompliment del termini per resoldre les sol·licituds d'ajornament o fraccionament del pagament.

5. En els casos en què siga necessària la pràctica d'una nova liquidació com a conseqüència d'haver estat anul·lada una altra liquidació per una resolució administrativa o judicial, es conservaran íntegrament els actes i tràmits no afectats per la causa d'anul·lació, amb el manteniment íntegre del seu contingut, i l'exigència de l'interès de demora sobre l'import de la nova liquidació. En aquests casos, la data d'inici del còmput de l'interès de demora serà la del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari de la liquidació anul·lada i es meritara fins la data de la nova liquidació, sense que el final del còmput puga ser posterior al termini màxim per a executar la resolució.

6. L'interès de demora és l'interès legal del diner vigent en el transcurs del període en què aquelles interès resulte exigible, incrementat en un 25 per cent, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat n'establisca un altre diferent.

Això no obstant, en els casos d'ajornament, fraccionament o suspensió de deutes garantits en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal.

Subsecció 3a: Obligacions tributàries formals

Art. 16 Obligacions tributàries formals.

1. Són obligacions tributàries formals les que, sense tenir caràcter pecuniari, són imposades per la normativa tributària als obligats tributaris, deutors o no del tribut, i el compliment de les quals està relacionat amb el desenvolupament d'actuacions o procediments tributaris.

2. A més de les que puguen legalment establir-se, els obligats tributaris, en les seves relacions amb la hisenda municipal, han de complir les obligacions següents:

a) Utilitzar el número d'identificació fiscal que hauran d'haver sol·licitat en els termes establerts en l'article 23 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

b) Presentar declaració del domicili fiscal.

c) Presentar declaracions, autoliquidacions i comunicacions.

d) Portar i conservar llibres de comptabilitat i registres, com també els programes, fitxers i arxius informàtics de suport i els sistemes de codificació utilitzats que permeten la interpretació de les dades quan l'obligació es complisca amb utilització de sistemes informàtics. S'haurà de facilitar la conversió d'aquestes dades a format llegible quan la seva lectura o interpretació no fos possible per estar encipitats o codificats.

e) Expedir i lliurar factures o documents substitutius i conservar les factures, documents o justificants que tinguen relació amb les seves obligacions tributàries.

f) Aportar a l'Administració tributària llibres, registres, documents o informació que l'obligat haja de conservar en relació al compliment de les obligacions pròpies o de tercers, com també qualsevol dada, informe, antecedent o justificant amb transcendència tributària, a

requeriment de l'Administració o en declaracions periòdiques. Quan la informació exigida es conserve en suport informàtic, caldrà subministrar-la en l'esmentat suport quan així fos requerit.

g) Facilitar la pràctica d'inspeccions i comprovacions administratives.
Secció 4a: Drets i garanties dels obligats tributaris

Art. 17 Drets i garanties dels obligats tributaris.

Constitueixen drets dels obligats tributaris, entre d'altres, els següents:

a) Dret a ser informat i assistit per l'Administració tributària sobre l'exercici dels seus drets i en el compliment de les seves obligacions tributàries.

b) Dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les d'ingressos indeguts que siguen procedents amb abonament de l'interès de demora previst en l'article 15è d'aquesta Ordenança, sense necessitat de requerir-li-ho a l'Administració tributària.

c) Dret al reembossament del cost dels avals i altres garanties aportats per suspendre l'execució d'un deute tributari, ajornar o fraccionar el pagament del deute, si l'acte o el deute és declarat improcedent per sentència o resolució administrativa ferma, amb abonament de l'interès legal sense necessitat de fer requeriment a l'efecte, així com a la reducció proporcional de la garantia aportada en els supòsits d'estimació parcial del recurs o de la reclamació interposada.

d) Dret a utilitzar les llengües oficials a la Comunitat Valenciana, d'acord amb allò previst a l'ordenament jurídic.

e) Dret a conèixer l'estat de tramitació dels procediments en què siga part.

f) Dret a conèixer la identitat de les autoritats i persones al servei de l'Administració tributària, baix la responsabilitat de les quals es tramiten els procediments tributaris en què tinga la condició d'interessat.

g) Dret a sol·licitar certificació i còpia de les declaracions presentades per ells, com també a obtenir còpia segellada dels documents presentats davant l'Administració, sempre que l'aporten juntament amb els originals per a la seva compulsà, i dret a la devolució dels originals dels documents, en el supòsit que no hagen d'obrar a l'expedient.

h) Dret a no aportar els documents ja presentat per ells mateixos i que es troben en poder de l'Administració actuant, sempre que l'obligat tributari indique el dia i procediment en què els va presentar.

i) Dret al caràcter reservat de les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària, els quals únicament podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals aquesta Administració tinga encomanada i per a la imposició de sancions, sense que puguen ser cedits o comunicats a tercers amb l'excepció dels supòsits previstos per la llei.

j) Dret a ser tractat amb respecte i consideració pel personal al servei de l'Administració tributària.

k) Dret a què les actuacions de l'Administració tributària que requireixen la seva intervenció es porten a terme de la forma menys onerosa, sempre que això no perjudique el compliment de les seves obligacions tributàries.

l) Dret a formular al·legacions i a aportar documents que han de ser tinguts en compte pels òrgans competents en redactar la proposta de resolució corresponent.

m) Dret a ser escoltat en el tràmit d'audiència amb caràcter previ a la proposta de resolució. Es podrà prescindir d'aquest tràmit quan es subscriguen actes amb acord o quan en les normes reguladores del procediment estiga previst un tràmit d'al·legacions posterior a l'esmentada proposta. En aquest últim cas, l'expedient es posarà de manifest en el tràmit d'al·legacions que no podrà tenir una durada inferior a 10 dies ni superior a 15.

n) Dret a ser informat dels valors dels béns immobles que hagen de ser objecte d'adquisició o transmissió.

o) Dret a ser informat, al començament de les actuacions de comprovació o inspecció, sobre la naturalesa i l'abast d'aquests actuacions, com també dels seus drets i obligacions en el curs de les actuacions, les quals s'han de desenvolupar en els terminis legalment establerts.

p) Dret al reconeixement dels beneficis o règims fiscals aplicables.

q) Dret a formular queixes i suggeriments en relació al funcionament de l'Administració tributària.

r) Dret a què les manifestacions amb rellevància tributària dels obligats es recullen a les diligències esteses als procediments tributaris.

s) Dret dels obligats a presentar davant l'Administració tributària la documentació que estimen convenient i que puga ser rellevant per a la resolució del procediment tributari que s'estiga desenvolupant.

t) Dret a obtenir còpia, al seu càrrec, dels documents que integren l'expedient administratiu en el tràmit de posada de manifest d'aquest expedient.

Aquest dret podrà exercir-se en qualsevol moment en el procediment de constryiment.

Secció 5a: Les obligacions i els deures de l'Administració tributària municipal

Art. 18 Obligacions i deures de l'Administració tributària municipal.

1. L'Administració tributària municipal està subjecta al compliment de les obligacions de contingut econòmic establertes en la Llei General Tributària. Tenen aquesta naturalesa l'obligació de realitzar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, la de retornar ingressos indeguts, la de reembossar els costos de les garanties i la de satisfer interessos de demora, en els termes establerts a la Llei General Tributària i en aquesta Ordenança.

2. L'Administració tributària municipal està subjecta, també, als deures establerts a la Llei General Tributària i a la present Ordenança en relació amb el desenvolupament dels procediments tributaris i en la resta de l'ordenament jurídic.

Capítol III

ELS OBLIGATS TRIBUTARIS

Secció 1ª: Classes d'obligats tributaris

Art. 19 Obligats tributaris.

1. Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques i les entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment de les obligacions tributàries.

2. Pel que fa als tributs municipals, entre d'altres són obligats tributaris:

a) Els contribuents.

b) Els substituïts del contribuent.

c) Els obligats a repercutir.

d) Els obligats a suportar la repercussió.

e) Els successors.

f) Els beneficiaris de supòsits d'exempció, devolució o bonificacions tributàries, quan no siguen subjectes passius.

3. També tenen caràcter d'obligats tributaris les persones o entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment d'obligacions tributàries formals.

4. Tenen el caràcter d'obligats tributaris, en la regulació dels tributs en què així s'establisca, les herències jacents, comunitats de béns i altres entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició.

5. També tenen el caràcter d'obligats tributaris els responsables al que es refereix l'article 26è d'aquesta Ordenança.

6. La concurrència de diversos obligats tributaris en un mateix presupòsit d'una obligació determinarà que queden solidàriament obligats davant l'Administració tributària municipal al compliment de totes les prestacions, llevar que per llei es dispose expressament una altra cosa.

Quan l'Administració solament conega la identitat d'un titular, practicarà i notificarà les liquidacions tributàries a nom d'aquest titular, el qual quedarà obligat a satisfer-les si no en sol·licita la divisió. A tal efecte, perquè procedisca la divisió, el sol·licitant haurà de facilitar les dades personals i el domicili dels altres obligats al pagament, com també la proporció en què cadascun partecipe en el domini o dret transmès.

Art. 20 Subjecte passiu.

És subjecte passiu l'obligat tributari que, segons la llei, ha de complir l'obligació tributària principal, com també les obligacions formals que li són inherents, siga com a contribuent o com a substituït seu.

No perdrà la condició de subjecte passiu qui haja de repercutir la quota tributària a altres obligats, llevar que la llei de cada tribut dispose una altra cosa.

Art. 21 Contribuent.

És contribuïent el subjecte passiu que realitza el fet imposable.

Art. 22 Substitut.

És substituït del contribuïent el subjecte passiu que, segons la llei, està obligat a complir, en lloc del contribuïent, l'obligació tributària principal, és a dir, el pagament de la quota tributària a la hisenda municipal, com també les obligacions formals que li són inherents. El substituït podrà exigir del contribuïent l'import de les obligacions tributàries satisfetes, llevat que la llei indique una altra cosa.

Art. 23 Obligats a repercutir i obligats a suportar la repercussió.

1. És obligat a repercutir la persona o entitat que, conforme a la llei haja de repercutir la quota tributària a altres persones o entitats i que, llevat que la llei dispose una altra cosa, coincidirà amb aquell que realitza les operacions gravades.

2. És obligat a suportar la repercussió la persona o entitat a qui, segons la llei, s'haja de repercutir la quota tributària, i que, llevat que la llei dispose una altra cosa, coincidirà amb el destinatari de les operacions gravades. El repercutit no està obligat al pagament davant l'Administració tributària, però ha de satisfer al subjecte passiu l'import de la quota repercutida.

Secció 2a: Successors

Art. 24 Successors de persones físiques.

1. A la mort dels obligats tributaris, les obligacions tributàries pendents es transmetran als hereus, sense perjudici del que estableix la normativa civil respecte de l'adquisició de l'herència.

Les referides obligacions tributàries es transmetran als legataris en les mateixes condicions que les establertes quan l'herència es distribuïx en llegats i en els supòsits en què s'institueixin llegats de part alíquota.

En cap cas es transmetran les sancions. Tampoc es transmetrà l'obligació del responsable, llevat que se li hagués notificat l'acord de derivació de responsabilitat abans de la seva mort.

2. No impedirà la transmissió als successors de les obligacions tributàries meritades el fet que a la data de la mort del causant el deute tributari no estigués liquidat, cas en el qual les actuacions es portaran a terme amb qualsevol dels successors, i s'haurà de notificar la liquidació resultant de les esmentades actuacions a tots els interessats que consten a l'expedient.

3. Mentre l'herència es trobe jacent, el compliment de les obligacions tributàries del causant correspondrà al representant de l'herència jacent.

Les actuacions administratives que tinguen per objecte la quantificació, determinació i liquidació de les obligacions tributàries del causant hauran de realitzar-se o continuar-se amb el representant de l'herència jacent. Si a la finalització del procediment els hereus no foren coneguts, les liquidacions s'hauran de realitzar a nom de l'herència jacent.

4. El procediment per a la recaptació davant els successors mortis causa és l'establert a l'article 177.1 de la Llei general tributària i 127 del Reglament general de recaptació.

Art. 25 Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat.

1. Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, participis o cotitulars, es transmetran a aquests, els quals quedaran solidàriament obligats fins al límit del valor de la quota de liquidació que els corresponga. Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, participis o cotitulars, es transmetran íntegrament a aquests, els quals quedaran solidàriament obligats al seu compliment.

2. El fet que el deute tributari no estiga liquidat en el moment de produir-se l'extinció de la personalitat jurídica de la societat o entitat no impedeix la transmissió de les obligacions tributàries meritades als successors, i les actuacions es poden realitzar amb qualsevol d'ells.

3. En els supòsits d'extinció o dissolució sense liquidació de societats mercantils, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats es transmetran a les persones o entitats que succeïsquen o siguen beneficiàries de la corresponent operació. Aquesta norma també és aplicable a qualsevol supòsit de cessió global de l'actiu i passiu d'una societat mercantil.

4. En cas de dissolució de fundacions o entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats o fundacions es transmetran als destinataris dels béns i drets de les fundacions o als participis o cotitulars de les esmentades entitats.

5. Les sancions que puguen procedir per les infraccions comeses per les societats i entitats a les què es refereix aquest article seran exigibles als seus successors, en els termes establerts als apartats anteriors, fins al límit del valor de la quota de liquidació que els corresponga.

6. El procediment per a la recaptació davant els successors de persones jurídiques i entitats sense personalitat és l'establert a l'article 177.2 de la Llei general tributària i 127.4 del Reglament general de recaptació.

Secció 3a: Els responsables

Art. 26 Responsabilitat tributària.

1. La llei podrà configurar com a responsables del deute tributari, juntament amb els deutors principals, altres persones o entitats, solidàriament o subsidiàriament. A aquests efectes, es consideraran deutors principals els obligats tributaris de l'apartat 2 de l'article 19è d'aquesta Ordenança.

2. Llevat d'un precepte legal exprés en contra, la responsabilitat serà sempre subsidiària.

3. Llevat el que s'estableix a l'apartat 3 de l'article 27 d'aquesta Ordenança, la responsabilitat comprèn la totalitat del deute tributari exigint en període voluntari. Quan haja transcorregut el termini voluntari de pagament concedit al responsable sense que haja realitzat l'ingrés, s'iniciarà el període executiu i li seran exigits els recàrrecs i els interessos que procedisquen.

4. La responsabilitat no abastarà les sancions, llevat les excepcions que s'estableixen per llei.

5. Llevat que una norma amb rang de llei dispose una altra cosa, la derivació de l'acció administrativa per exigir el pagament del deute tributari als responsables requerirà que l'Administració tributària municipal dicte un acte administratiu en el qual, després de donar audiència a l'interessat, es declare la responsabilitat i se'n determine l'abast.

Amb anterioritat a aquesta declaració, l'Administració tributària municipal podrà adoptar les mesures cautelars de l'article 60è d'aquesta Ordenança i realitzar actuacions d'investigació amb les facultats previstes en l'article 104è d'aquesta Ordenança i l'article 162è de la Llei general tributària.

La derivació de l'acció administrativa als responsables subsidiaris requerirà la declaració prèvia de fallit del deutor principal i dels responsables solidaris.

6. Els responsables tenen dret de reembossament davant del deutor principal en els termes previstos a la legislació civil.

7. El procediment per exigir la responsabilitat és l'establert en els articles 174è a 176è de la Llei general tributària.

Art. 27 Responsables solidaris.

1. En els supòsits de responsabilitat solidària previstos per les lleis, en cas de manca de pagament del deute pel deutor principal, sense perjudici de la responsabilitat d'aquest deutor, l'Administració tributària municipal podrà reclamar als responsables solidaris el pagament del deute.

S'entendrà produïda la falta de pagament del deute tributari una vegada haja transcorregut el període voluntari de pagament sense que s'haja satisfet.

2. Són responsables solidaris del deute tributari, entre d'altres que puguen establir les lleis, les persones o entitats següents:

a) Les que siguen causants o col·laboren activament en la realització d'una infracció tributària. La seva responsabilitat també s'estendrà a la sanció.

b) Sense perjudici d'allò disposat en el paràgraf a) anterior, els participis o cotitulars de les entitats a què es refereix l'article 19è.4 d'aquesta Ordenança, en proporció a les seves participacions respectives, de les obligacions tributàries materials de les entitats esmentades.

c) Les que succeïsquen per qualsevol concepte en la titularitat o exercici d'explotacions o activitats econòmiques, per les obligacions tributàries concretes de l'anterior titular i derivades del seu exercici. La responsabilitat també s'estendrà a les obligacions derivades de la

falta de pagament dels ingressos a compte practicats o que s'haurien hagut de practicar.

Qui pretenga adquirir la titularitat d'explotacions i activitats econòmiques i vullga limitar la responsabilitat solidària, té dret, amb la conformitat prèvia del titular actual, a sol·licitar de l'Administració una certificació detallada dels deutes, sancions i responsabilitats tributaris derivats del seu exercici.

L'Administració tributària ha d'expedir la certificació esmentada en el termini de tres mesos, a comptar des de la sol·licitud. En aquest cas, la responsabilitat de l'adquiridor queda limitada als deutes, sancions i responsabilitats continguts en la certificació.

Si la certificació s'expedeix sense esmentar deutes, sancions o responsabilitats, o no es facilita en el termini assenyalat, el sol·licitant queda exempt de la responsabilitat.

Quan no s'haja sol·licitat el certificat, la responsabilitat abastarà també les sancions imposades o que puguen imposar-se.

La responsabilitat solidària per successió en la titularitat o exercici d'explotacions o activitats econòmiques no és aplicable en els següents supòsits:

Adquisicions d'elements aïllats, llevat que les esmentades adquisicions, realitzades per una o diverses persones o entitats, permeten continuar l'explotació o activitat.

Successió mortis causa.

Adquisició d'explotacions o activitats econòmiques pertanyents a un deutor concursat quan l'adquisició tinga lloc en un procediment concursal.

3. També són responsables solidaris del pagament del deute tributari pendent, i si s'escau, del pagament de les sancions tributàries, inclosos el recàrrec i l'interès de demora del període executiu, quan procedisca, fins l'import del valor dels béns o drets que s'hagueren pogut embargar o alienar per l'Administració tributària, les persones o entitats següents:

a) Les que siguen causants o col·laboren en l'ocultació o transmissió de béns o drets de l'obligat al pagament amb la finalitat d'impedir l'actuació de l'Administració tributària.

b) Les que, per culpa o negligència, incomplisquen les ordres d'embargament.

c) Les que, amb coneixement de l'embargament, la mesura cautelar o la constitució de la garantia, col·laboren o consenten l'alçament dels béns o drets embargats o d'aquells béns o drets sobre els quals s'hagués constituït la mesura cautelar o la garantia.

d) Les persones o entitats dipositàries dels béns del deutor que, una vegada rebuda la notificació de l'embargament, col·laboren o consenten en el seu alçament.

Art. 28 Responsables subsidiaris.

Són responsables subsidiaris, entre d'altres que puguen establir les lleis, les persones o entitats següents:

a) Sense perjudici d'allò que disposa el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 27 d'aquesta Ordenança, els administradors de fet o de dret de les persones jurídiques que, havent aquestes persones comès infraccions tributàries, no hagueren realitzat els actes necessaris que són propis del seu càrrec per al compliment de les obligacions i deures tributaris; que hagueren consentit l'incompliment per part dels qui depenguen d'ells, o hagueren adoptat acords que possibilitaren les infraccions. La seva responsabilitat també s'estén a les sancions.

b) Els administradors de fet o de dret d'aquelles persones jurídiques que hagen cessat en les seves activitats, per les obligacions tributàries meritates d'aquestes que es troben pendents en el moment del cessament, sempre que no hagueren fet el necessari per al seu pagament o hagueren adoptat acords o pres mesures causants de l'impagament.

c) Els integrants de l'administració concursal i els liquidadors de societats i entitats en general que no hagen realitzat les gestions necessàries per al compliment íntegre de les obligacions tributàries meritates amb anterioritat a les esmentades situacions i imputables als respectius obligats tributaris. De les obligacions tributàries i sancions posteriors a les esmentades situacions, en respondran com a administradors quan tinguen atribuïdes funcions d'administració.

d) Els adquirents de béns afectes al pagament del deute tributari en els termes de l'article 79, de la Llei general tributària i 59 d'aquesta Ordenança.

e) Les persones o entitats que tinguen el control efectiu, total o parcial, directe o indirecte, de les persones jurídiques o en les quals concorre una voluntat rectora comú amb aquestes, quan resulte acreditat que les persones jurídiques han estat creades o utilitzades de forma abusiva o fraudulenta per a eludir la responsabilitat patrimonial universal envers a la Hisenda municipal i existisca unicitat de persones o esferes econòmiques, o confusió o desviació patrimonial. La responsabilitat s'estendrà a les obligacions tributàries i a les sancions de les esmentades persones jurídiques.

f) Les persones o entitats de les quals els obligats tributaris tinguen el control efectiu, total o parcial, o en les quals concorre una voluntat rectora comú amb aquests obligats tributaris, per les obligacions tributàries d'aquests, quan resulte acreditat que les esmentades persones o entitats hagen estat creades o utilitzades de forma abusiva o fraudulenta com a mitjà d'elusió de la responsabilitat patrimonial universal envers a la Hisenda municipal, sempre que concorren, siga per una unicitat de persones o esferes econòmiques, o siga una confusió o desviació patrimonial. En aquests casos, la responsabilitat s'estendrà també a les sancions dels esmentats obligats tributaris.

Secció 4a: La capacitat d'actuar

Art. 29 Determinació de la capacitat d'actuar.

Pel que fa als tributs municipals, tenen capacitat d'actuar, a més de les persones a qui correspon d'acord amb les normes del dret, els menors d'edat i els incapacitats en les relacions tributàries derivades d'aquelles activitats l'exercici de les quals els siga permès per l'ordenament jurídic, sense assistència de la persona que exercisca la pàtria potestat, la tutela, la curatela o la defensa judicial. S'exceptua el supòsit dels menors incapacitats quan l'extensió de la incapacitació afecte a l'exercici i defensa dels drets i interessos de que es tracte.

Art. 30 Representants.

1. Pel que fa als obligats tributaris sense capacitat d'actuar, cal que actuen en nom seu els seus representants legals.

2. En nom de les persones jurídiques actuaran les persones que, en el moment en què es produïsquen les actuacions tributàries corresponents, siguen titulars dels òrgans als quals corresponga la seva representació per disposició de la llei o per acord vàlidament adoptat.

3. En els supòsits d'entitats, associacions, herències jacents i comunitats de béns que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició, ha d'actuar en representació seva la persona que la posseïska, sempre que l'acredite fefaentment. En cas que no s'haja designat cap representant, es considerarà com a tal el qui aparentment n'exercisca la gestió o la direcció i, si no n'hi ha, qualsevol dels membres o partícips que integren o componen l'entitat o comunitat.

4. L'obligat tributari amb capacitat per a actuar pot fer-ho mitjançant un representant, el qual podrà ser un assessor fiscal, amb el qual es portaran a terme les actuacions administratives successives, llevat que ho manifeste altrament de manera expressa.

5. Per interposar recursos o reclamacions, desistir-ne, renunciar a drets, assumir o reconèixer obligacions en nom de l'obligat tributari, sol·licitar devolucions d'ingressos indeguts o reembossaments i en els restants supòsits en què siga necessària la signatura de l'obligat tributari en els procediments regulats en els capítols VI a XI d'aquesta Ordenança, cal acreditar-ne la representació amb poder suficient, mitjançant un document públic o privat amb la signatura legitimada notarialment o mitjançant declaració en compareixença personal davant l'òrgan administratiu competent.

A aquest efecte seran vàlids els documents normalitzats de representació que aprobe l'Administració tributària.

6. Per als actes de mer tràmit, es presumeix concedida la representació.

7. Quan es presente per mitjans telemàtics qualsevol document davant l'Administració tributària, el presentador haurà d'actuar amb la representació que siga necessària en cada cas. L'Administració tributària podrà requerir, en qualsevol moment, l'acreditació de l'esmentada representació, la qual podrà efectuar-se d'acord amb allò establert a l'apartat 5è d'aquest article.

8. Quan concorren diversos titulars en una mateixa obligació tributària, es presumirà atorgada la representació a qualsevol d'ells, llevat de manifestació expressa en contrari. La liquidació que resulte de les esmentades actuacions s'haurà de notificar a tots els titulars de l'obligació.

9. La manca o la insuficiència de l'apoderament no impedirà de considerar realitzat l'acte del qual es tracte, sempre que se n'aporté l'apoderament o es corregisca el defecte en el termini de deu dies que l'òrgan administratiu competent haurà de concedir amb aquesta finalitat.

10. A l'efecte de les seves relacions amb la Hisenda Municipal, els obligats tributaris no residents a Espanya han de designar un representant amb domicili en territori espanyol quan hi operen a través d'un establiment permanent, quan ho establisca expressament la normativa tributària o quan, per les característiques de l'operació o activitat realitzada o per la quantia de la renda obtinguda, així ho requerisca l'Administració tributària.

Secció 5a: El domicili fiscal

Art. 31 Determinació del domicili fiscal.

1. A l'efecte tributari municipal, el domicili fiscal és:

a) Per a les persones físiques, el de la seva residència habitual.

No obstant això, en el cas de les persones físiques que desenvolupen principalment activitats econòmiques, l'Administració tributària municipal podrà considerar com a domicili fiscal el lloc on estiga efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció de les activitats desenvolupades. Si no es poguera determinar l'esmentat lloc, prevaldrà aquell on radique el major valor de l'immobilitzat en el qual es realitzen les activitats econòmiques.

b) Per a les persones jurídiques i les entitats a què es refereix l'apartat 4 de l'article 19, el del seu domicili social, sempre que la gestió administrativa i la direcció dels negocis hi estiguen efectivament centralitzades. En altres casos, serà el domicili on radique l'esmentada gestió o direcció.

Quan no es puga determinar el lloc del domicili fiscal d'acord amb els criteris anteriors, prevaldrà aquell on radique el valor més elevat de l'immobilitzat.

c) Per a les persones o entitats no residents a Espanya, el domicili fiscal serà el que determine la normativa reguladora de cada tribut. En defecte de regulació, el domicili serà el del representant a què fa referència l'art. 30.

Tanmateix, les persones o entitats residents a l'estranger que exercisquen activitats en el terme municipal d'Oliva tenen el seu domicili fiscal en el lloc on radiquen la gestió administrativa efectiva i la direcció dels seus negocis. Si no es poguera determinar l'esmentat lloc, prevaldrà aquell on radique el valor més elevat de l'immobilitzat.

Art. 32 Comunicació i canvi de domicili fiscal.

1. Els obligats tributaris, així com els seus representants, administradors o apoderats, estan obligats a comunicar mitjançant declaració expressa, a l'Administració tributària municipal, tant el seu domicili fiscal com els canvis que es produïsquen. A aquest efecte, els terminis de presentació de la comunicació del canvi de domicili són els següents:

a) Les persones físiques que desenvolupen activitats econòmiques, així com les persones jurídiques i la resta d'entitats, hauran de complir l'obligació de comunicar el canvi de domicili, segons l'article 48è, apartat 3r de la Llei general tributària, en el termini d'un mes a partir del moment en què es produïska el canvi de domicili.

b) Les persones físiques que no desenvolupen activitats econòmiques hauran de comunicar el canvi de domicili en el termini de tres mesos des que es produïska el referit canvi.

2. La comunicació del nou domicili fiscal tindrà plena validesa des de la seva presentació respecte a l'Administració tributària municipal.

3. L'Administració municipal podrà rectificar el domicili tributari dels obligats mitjançant la comprovació pertinent.

Capítol IV

ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ DE L'OBLIGACIÓ TRIBUTÀRIA

Art. 33 Base imposable: concepte i mètodes de determinació.

1. La base imposable és la magnitud dinerària o d'una altra naturalesa que resulta del mesurament o valoració del fet imposable.

2. L'ordenança fiscal reguladora de cada exacció estableix els mitjans i els mètodes per determinar-ne la base imposable d'acord amb els règims següents:

a) Estimació directa.

b) Estimació objectiva.

c) Estimació indirecta.

3. El règim d'estimació directa és el que s'aplicarà amb caràcter general. Això no obstant, la llei podrà establir els supòsits en què siga d'aplicació el mètode d'estimació objectiva, que tindrà, en tot cas, caràcter voluntari per als obligats tributaris.

4. L'estimació indirecta tindrà caràcter subsidiari respecte dels altres mètodes de determinació i s'aplicarà quan es produïska alguna de les circumstàncies previstes a l'article 36è d'aquesta Ordenança.

Art. 34 Estimació directa.

La determinació de les bases en règim d'estimació directa podrà ser utilitzada pel contribuent i per l'Administració segons el que dispose la normativa de cada tribut. A aquest efecte, l'Administració tributària utilitzarà les declaracions o documents presentats, les dades consignades en els llibres i registres comprovats administrativament i els altres documents, justificants i dades que tinguen relació amb els elements de l'obligació tributària.

Art. 35 Estimació objectiva.

L'estimació objectiva podrà utilitzar-se per a la determinació de la base imposable mitjançant l'aplicació de les magnituds, índexs, mòduls o dades previstes a la normativa de cada tribut.

Art. 36 Estimació indirecta.

1. El mètode d'estimació indirecta s'aplicarà quan l'Administració tributària no puga disposar de les dades necessàries per a la determinació completa de la base imposable com a conseqüència d'alguna de les circumstàncies següents:

a) Falta de presentació de declaracions o presentació de declaracions incompletes o inexactes.

b) Resistència, obstrucció, excusa o negativa a l'actuació inspectora.

c) Incompliment substancial de les obligacions comptables o registrals.

d) Desaparició o destrucció, fins i tot per motiu de força major, dels llibres i registres comptables o dels justificants de les operacions anotades en aquests registres.

2. Les bases o rendiments es determinaran mitjançant l'aplicació de qualsevol dels mitjans següents o d'uns quants d'ells conjuntament:

a) Aplicant les dades i antecedents disponibles que siguen rellevants a l'efecte.

b) Utilitzant els elements que indirectament acrediten l'existència dels béns i de les rendes, així com dels ingressos, vendes, costos i rendiments que siguen normals en el respectiu sector econòmic, ateses les dimensions de les unitats productives o familiars que s'hagen de comparar en termes tributaris.

c) Valoració de les magnituds, índexs, mòduls o dades que concorren en els respectius obligats tributaris, segons les dades o antecedents de què es dispose de supòsits similars o equivalents.

3. Quan resulte aplicable el mètode d'estimació indirecta, es seguirà el procediment previst a l'article 107 d'aquesta Ordenança.

Art. 37 Base liquidable.

La base liquidable és el resultat de practicar a la base imposable, si escau, les reduccions establertes per la llei.

Art. 38 Tipus de gravamen.

1. El tipus de gravamen és la xifra, coeficient o percentatge que s'aplica sobre la base liquidable per obtenir com a resultat la quota íntegra.

2. Els tipus poden ser específics o percentuals i s'hauran d'aplicar, segons dispose l'ordenança fiscal pròpia de cada tribut, a cada unitat, conjunt d'unitats o tram de base liquidable.

El conjunt de tipus de gravamen aplicables a les diferents unitats o trams de base liquidable s'anomena tarifa.

3. L'Ordenança, d'acord amb allò determinat a la llei, podrà preveure l'aplicació d'un tipus zero, així com de tipus reduïts o bonificats.

Art. 39 Índexs i coeficients.

1. Els índexs i coeficients són els factors aplicables a la base liquidable o a la tarifa, dins els límits legalment establerts, d'acord amb determinades característiques associades al fet imposable.

2. Quan la corresponent ordenança fiscal establisca l'aplicació d'índexs d'acord amb la via pública en la qual es produïska el fet imposable, cal aplicar les categories de vies públiques d'acord amb la classificació aprovada, la qual constituirà l'annex de l'esmentada Ordenança.

Art. 40 Quota tributària.

1. La quota íntegra es determinarà d'acord amb:

- a) Els tipus de gravamen aplicables, les tarifes, la quantia fixa assenyalada o l'aplicació conjunta d'alguns d'aquests sistemes.
- b) Els factors correctors que, en cada cas, estableix cada ordenança.

2. La quota líquida serà el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra les deduccions i bonificacions que hi siguen aplicables.

Capítol V

EL DEUTE TRIBUTARI

Secció 1a: Concepte

Art. 41 Deute tributari.

1. El deute tributari és constituït per la quota o quantitat a ingressar que resulte de l'obligació tributària principal, o de l'obligació de realitzar pagaments a compte, determinada, conforme a la llei, en les ordenances reguladores de cada tribut.

2. Si escau, també poden formar part del deute tributari:

- a) L'interès de demora.
- b) Els recàrrecs sobre els ingressos corresponents a les autoliquidacions, declaracions-liquidacions i declaracions presentades fora de termini, sense requeriment previ.
- c) Els recàrrecs del període executiu.
- d) Els recàrrecs exigibles legalment sobre les bases o quotes.

3. Les sancions tributàries no formen part del deute tributari, però en la seva recaptació s'hauran d'aplicar les normes incloses en el capítol IX d'aquesta Ordenança.

Secció 2a: Extinció del deute tributari

Art. 42 Formes d'extinció del deute tributari.

1. El deute tributari s'extingirà per:

- a) Pagament
- b) Prescripció
- c) Compensació
- d) Insolvència definitiva
- e) Condonació

El pagament, la compensació, la deducció sobre transferències o la condonació tindran efectes alliberadors exclusivament per l'import pagat, compensat, deduït o condonat.

2. Els deutes només poden ser objecte de condonació, rebaixa o perdó en virtut de llei, en la quantia i amb els efectes que, si escau, la llei determine.

Art. 43 El pagament.

1. El deute tributari s'ha de satisfer en els terminis i en la forma que preceptue cada ordenança fiscal, i si no hi és previst, segons aquesta Ordenança fiscal general i amb els mitjans de pagament que enumera l'article 112è. d'aquesta Ordenança.

2. S'entén que un deute tributari s'ha pagat en efectiu quan se n'ha ingressat l'import a la Tresoreria municipal o a les entitats col·laboradores autoritzades que tinguen competència per admetre'l.

3. Per tal que el pagament produïska els efectes que li són propis, cal que cobrisca la totalitat del deute, llevat que se n'haja concedit el fraccionament.

Art. 44 Terminis de pagament.

1. Els terminis de pagament seran els següents:

- a) El pagament en període voluntari de les quotes dels tributs de cobrament periòdic, en el termini de dos mesos, d'acord amb el següent calendari de cobraments:

Des del dia 1 d'abril fins al 15 de juny o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.	Impost sobre Béns Immobles. Taxa per la utilització privativa i l'aprofitament especial del domini públic. Taxa per la retirada de residus sòlids urbans.
Des del dia 1 de setembre fins al 31 d'octubre o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.	Impost sobre Activitats Econòmiques. Impost sobre vehicles de tracció mecànica.

- b) El pagament en període voluntari de les quotes resultants de liquidacions, s'haurà de fer en els terminis següents:

Si la notificació de la liquidació s'efectua entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 del mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

Si la notificació de la liquidació es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del segon mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

- c) El pagament en període voluntari de les quotes resultants de les autoliquidacions, en el termini d'un mes a comptar des del dia en què es produeix la meritació, llevat que la normativa pròpia de cada tribut n'establisca un altre diferent.

2. Les taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives de competència local es paguen en el mateix moment de la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal o la prestació del servei o l'activitat, o bé en els terminis establerts per l'ordenança respectiva.

3. En aquells supòsits en què l'ordenança fiscal reguladora establisca l'obligació d'ingressar el tribut en anterioritat o simultàniament a la presentació de la sol·licitud d'autorització o que aquesta no es tramitarà sense que prèviament s'acredite el pagament del tribut corresponent, el termini de pagament en període voluntari s'entendrà que finalitza el mateix dia de presentació de la sol·licitud que iniciï l'expedient administratiu.

4. Pels deutes tributaris liquidats per l'Administració tributària municipal que no han estat satisfets en el període voluntari s'iniciarà el període executiu i la seva recaptació s'efectuarà per la via de constrenyiment.

5. El termini de pagament una vegada iniciat el període executiu i notificada la providència de constrenyiment serà:

- a) Si la notificació de la providència es realitza entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 de l'esmentat mes o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

- b) Si la notificació de la providència es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del mes següent o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

6. En el supòsit que s'haja concedit un ajornament o fraccionament del pagament, cal atènyer-se a allò que disposen els articles 117 i següents d'aquesta Ordenança.

Article 44.Bis.- Pla Personalitzat de Pagament.

1. Definició. El Pla Personalitzat de Pagament és un sistema especial de pagament que permet realitzar ingressos periòdics, a compte del deute anual estimat corresponent a tributs de cobrament periòdic.

No es cobraran interessos de demora, sempre que es paguen les fraccions en els terminis indicats.

2. Requisits.

- a) L'import total anual del deute tributari en voluntària, referit a la suma dels tributs assenyalats en el paràgraf 1, ha de ser superior a 300 euros.

El dit import es calcularà prenent com a referència les dades-base de l'exercici anterior a l'aplicació del pla personalitzat de pagament, inclosos els beneficis fiscals que li corresponguen.

- b) Haurà de domiciliar obligatòriament el pagament de les quotes en un únic compte.

A més d'aquests requisits, si l'interessat haguera incomplert anteriorment un Pla Personalitzat de Pagament i, com a conseqüència d'aquest incompliment l'Administració haguera considerat cancel·lat el dit Pla Personalitzat de Pagament, serà requisit necessari que l'interessat no tinga cap deute pendent de pagament en executiva amb l'administració municipal.

3. Periodicitat dels pagaments. L'interessat podrà seleccionar la següent periodicitat de pagament:

a) Mensual: Consistirà en deu quotes, el cobrament de les quals es realitzarà els dies 5 dels mesos de febrer a novembre, ambdós inclosos.

b) Bimestral: Consistirà en sis quotes, el cobrament de les quals es realitzarà els dies 5 de febrer, 5 d'abril, 5 de juny, 5 d'agost, 5 d'octubre i 5 de novembre.

c) Trimestral: Consistirà en quatre quotes, el cobrament de les quals es realitzarà els dies 5 de febrer, 5 de maig, 5 d'agost i 5 de novembre.

d) Semestral: Consistirà en dues quotes, el cobrament de les quals es realitzarà els dies 5 de juny i 5 de novembre.

e) Anual: Consistirà en una quota el cobrament de la qual es realitzarà el 5 de juny.

Posteriorment, si escau, es girarà una quota de regularització el 5 de novembre, l'import de la qual estarà constituïda per la diferència entre la quantia dels rebuts que corresponen a l'exercici i l'abonada en el mes de juny.

4. Sol·licitud. La persona interessada a acollir-se al Pla Personalitzat de Pagament haurà de presentar la sol·licitud abans de l'1 de desembre de l'exercici anterior a què es referix la petició, assenyalant la periodicitat del pagament que sol·licita i els rebuts que s'hi inclouen. A partir d'eixe moment quedarà adherit al Pla Personalitzat de Pagament en les condicions sol·licitades, llevat que l'Administració Tributària comuniqui la denegació per incompliment dels requisits.

5. Quotes. D'acord amb les dades que tinga en el seu poder, l'administració efectuarà una estimació de l'import de les quotes que la persona interessada ha de pagar en cada fracció.

Les quotes del Pla Personalitzat de Pagament es regularitzaran en els períodes de pagament assenyalats en l'article 44è d'aquesta ordenança.

L'import de l'últim termini estarà constituït per la diferència entre la quantia dels rebuts que corresponen a l'exercici i les quantitats abonades en els terminis anteriors.

6. Pagament anticipat. En qualsevol moment, la persona interessada podrà efectuar el pagament, d'una única vegada, de totes les quotes no vençudes, i causar baixa en el Pla.

7. Modificació de dades. Sempre abans de l'1 de desembre, la persona interessada haurà de comunicar expressament a l'administració tributària qualsevol canvi en les dades de l'adhesió inicial, referida a la periodicitat dels pagaments, rebuts inclosos, o número de compte, que produirà efectes en l'exercici següent.

8. Certificats. Per a obtenir un certificat d'estar al corrent del pagament de qualsevol dels tributs acollits a aquesta modalitat de pagament, caldrà que s'haja produït el pagament íntegre del dit tribut.

9. Durada. La sol·licitud produirà efectes per als següents períodes voluntaris de pagament, i tindrà validesa per temps indefinit per als rebuts per als quals es va sol·licitar, sempre que no existisca manifestació expressa en contra per part del subjecte passiu i no deixen de realitzar-se els pagaments en la forma establerta. Per a renunciar a aquesta modalitat de pagament la persona interessada haurà d'abonar tots els rebuts de període voluntari de pagament dels quals haja finalitzat en el moment d'efectuar la renúncia.

10. Falta de pagament. Des del moment que l'administració tinga coneixement de l'impagament d'un dels terminis, podrà deixar de carregar els terminis següents i considerar cancel·lat el fraccionament. En eixe moment, el règim de pagament anual passarà a ser el general, amb els terminis normals en voluntària. Si el deute estiguera vençut es procedirà al seu cobrament per les vies legalment establertes. Les quantitats ingressades en l'exercici pel Pla Personalitzat de Pagament s'aplicaran als rebuts fraccionats a criteri de l'administració, i s'entendran a compte els imports que no cobrisquen els esmentats documents de cobrament, posat el cas que queden quantitats pendents d'ingressar.

11. Bonificació per domiciliació. Qui s'aculla al Pla Personalitzat de Pagament gaudirà de la bonificació a què es refereix l'article 116.4 d'aquesta ordenança, que s'incrementarà fins als 5 per cent i s'aplicarà sobre les quotes municipals pagades mitjançant aquest Pla.

De cancel·lar-se el Pla Personalitzat de Pagament la bonificació s'aplicarà sols sobre l'import dels rebuts que s'hagen pagat en la seva totalitat.

Art. 45 Persones que poden fer el pagament.

1. Pot fer el pagament del deute tributari, en període voluntari o en període executiu, qualsevol persona, tant si té interès pel compliment de l'obligació com si no en té, i tant si el deutor el coneix i l'aprova com si l'ignora.

2. En cap cas, el tercer que pague el deute està legitimat per exercir davant l'Administració els drets que corresponguen a la persona obligada a fer el pagament, independentment de les accions de repetició que hi siguen procedents d'acord amb el dret privat. També podrà exercitar els drets que es deriven, al seu favor, exclusivament de l'acte de pagament.

3. A l'efecte d'allò que disposa el paràgraf anterior, no té la condició de tercer el successor del deute tributari que pague els deutes liquidats a nom del subjecte passiu anterior.

Art. 46 Imputació de pagaments.

1. Els deutes tributaris són autònoms.

2. L'obligat al pagament de diversos deutes pendents pot imputar el pagament en període voluntari al deute o als deutes que determine lliurement.

3. En aquells casos d'execució forçosa en què s'hagen acumulat diversos deutes del mateix obligat tributari i no es puguen satisfer totalment, cal aplicar el pagament al crèdit més antic. L'antiguitat es determinarà d'acord amb la data en què cada deute ha estat exigible.

4. El cobrament d'un deute de venciment posterior no extingeix el dret de l'Administració a percebre els anteriors que estiguen pendents.

Art. 47 Consignació del pagament.

Els obligats tributaris podran consignar l'import del deute tributari i les costes acreditades a la Tresoreria Municipal amb efectes suspensius.

Secció 3a: La prescripció

Art. 48 Prescripció.

Prescriuen als quatre anys els drets següents:

a) El dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent.

b) El dret de l'Administració tributària municipal per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats.

c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties.

d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties.

Art. 49 Còmput dels terminis de prescripció.

1. El termini de prescripció es comença a computar, en els diferents supòsits previstos per l'article anterior, de la manera següent:

a) El dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent, des del dia següent a aquell en què acabe el termini reglamentari per presentar la corresponent declaració o autoliquidació.

b) El dret a exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats o autoliquidats, des del dia següent a la data en què acabe el termini de pagament en període voluntari, sense perjudici d'allò que disposa l'apartat 2 d'aquest article.

c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitze el termini per a sol·licitar la devolució; o, en defecte de termini, des del dia següent a aquell en què la devolució es va poder sol·licitar; des del dia següent a la data en què es va realitzar l'ingrés indegut o des del dia següent a la finalització del termini per presentar l'autoliquidació si l'ingrés indegut es va realitzar dintre de aquest termini; o des del dia següent a aquell en què siga ferma la sentència o resolució administrativa que declare totalment o parcialment improcedent l'acte impugnat.

d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzen els terminis per efectuar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, o des del dia següent a la data de notificació de l'acord de reconeixement del dret a percebre la devolució o el reembossament del cost de les garanties.

2. El termini de prescripció per a exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris s'iniciarà des del dia següent a l'acabament del termini de pagament en període voluntari del deutor principal.

En el cas dels responsables solidaris previstos a l'apartat 3 de l'article 27 d'aquesta Ordenança, el termini de prescripció s'iniciarà en el moment en què concórreguen els fets que constitueixen el pressupòsit de la responsabilitat.

En el cas dels responsables subsidiaris, el termini de prescripció s'iniciarà des de la data de notificació de l'última actuació recaptatòria practicada al deutor principal o a qualsevol dels responsables solidaris.

Art. 50 Interrupció dels terminis de prescripció.

1. El termini de prescripció del dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent s'interromprà per les següents accions:

a) Per qualsevol acció administrativa feta amb coneixement formal de l'obligat tributari que conduisca al reconeixement, regularització, inspecció, assegurament, comprovació i liquidació de tots o part dels elements de l'obligació tributària.

S'entendrà no produïda la interrupció del còmput de la prescripció quan, començades les actuacions inspectores, aquestes actuacions es suspenguen injustificadament més de sis mesos per motius no atribuïbles a l'obligat tributari.

b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol mena, per les actuacions realitzades amb coneixement formal de l'obligat tributari en el decurs de les reclamacions i recursos, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció penal o per la presentació de denúncia davant el Ministeri Fiscal, com també per la recepció de la comunicació d'un òrgan jurisdiccional en la qual s'ordene la paralització del procediment administratiu en curs.

c) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari dirigida a la liquidació o autoliquidació del deute tributari.

2. El termini de prescripció del dret de l'Administració tributària municipal per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats s'interromprà per les accions següents:

a) Per qualsevol acció administrativa realitzada amb coneixement formal de l'obligat tributari, dirigida de forma efectiva a la recaptació del deute tributari.

b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol mena, per les actuacions realitzades amb coneixement formal de l'obligat tributari en el decurs de les reclamacions i recursos, per la declaració del concurs del deutor o per l'exercici d'accions civils o penals dirigides al cobrament del deute tributari, com també per la recepció de la comunicació d'un òrgan jurisdiccional en la qual s'ordene la paralització del procediment administratiu en curs.

c) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari dirigida al pagament o extinció del deute tributari.

3. El termini de prescripció del dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties s'interromprà per les accions següents:

a) Per qualsevol acte fefaent de l'obligat tributari que pretenga la devolució, el reembossament del cost de les garanties o la rectificació de la seva autoliquidació.

b) Per la interposició, tramitació o resolució de reclamacions o recursos de qualsevol mena.

4. El termini de prescripció del dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties, s'interromprà per les accions següents:

a) Per qualsevol acció administrativa dirigida a efectuar la devolució o el reembossament.

b) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari per la qual exigisca el pagament de la devolució o el reembossament.

c) Per la interposició, tramitació o resolució de reclamacions o recursos de qualsevol mena.

5. Produïda la interrupció, s'iniciarà de nou el còmput del termini de prescripció a partir de la data d'interrupció, llevat d'allò que estableixen els apartats 6è a 9è d'aquest article.

6. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la interposició de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa, o

per l'exercici d'accions civils o penals, el còmput del termini de prescripció s'iniciarà de nou quan l'Administració tributària reba la notificació de la resolució ferma que pose fi al procés judicial.

7. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció competent o la presentació de denúncia davant el Ministeri Fiscal, el còmput del termini de prescripció s'iniciarà de nou quan l'Administració tributària reba la notificació del Ministeri Fiscal retornant l'expedient.

8. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la recepció d'una comunicació judicial de paralització del procediment, el còmput del termini de prescripció s'iniciarà de nou quan l'Administració tributària reba la notificació de la resolució que aixeque la paralització.

9. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la declaració del concurs del deutor, el còmput del termini de prescripció començarà de nou en el moment de l'aprovació del conveni concursal pels deutes no sotmesos al mateix. Respecte dels deutes sotmesos al conveni concursal, el còmput del termini de prescripció començarà de nou quan aquells deutes siguen exigibles al deutor. Si el conveni no fos aprovat, el termini es reiniciarà quan es reba la resolució judicial ferma que assenyalen l'esmentada circumstància.

10. Interromput el termini de prescripció per a un obligat tributari, l'esmentat efecte es fa extensiu a la resta d'obligats, inclosos els responsables. Tanmateix, si l'obligació és mancomunada i únicament es reclama a un dels obligats tributaris la part que li correspon, el termini no s'interromp per als altres obligats.

Si existeixen diversos deutes liquidats a càrrec d'un mateix obligat al pagament, la interrupció de la prescripció solament afectarà al deute a què es refereix.

Art. 51 Extensió i efectes de la prescripció.

1. La prescripció guanyada aprofita per igual a tots els obligats al pagament del deute tributari, llevat d'allò que disposa l'apartat 10è de l'article anterior.

2. La prescripció s'aplicarà d'ofici, inclosos els casos en què s'haja pagat el deute tributari, sense necessitat que la invoque o excepcione l'obligat tributari.

3. La prescripció guanyada extingeix el deute tributari.

4. Les obligacions formals vinculades a altres obligacions tributàries de l'obligat tributari únicament podran exigir-se mentre no haja expirat el termini de prescripció del dret per a determinar aquestes últimes.

Secció 4a: Altres formes d'extinció

Art. 52 Normes generals de compensació.

1. Els deutes tributaris, en període voluntari o executiu de recaptació, es podran extingir totalment o parcialment per compensació amb els crèdits següents:

a) Els reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari en concepte de devolucions d'ingressos indeguts per qualsevol tribut.

b) Altres crèdits reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari.

2. La compensació es pot fer d'ofici o a instància de part.

Art. 53 Compensació d'ofici.

1. L'Administració tributària municipal compensarà d'ofici els deutes tributaris vençuts, líquids i exigibles que es troben en període executiu. L'extinció del deute tributari es produirà en el moment d'inici del període executiu o quan es compleixen els requisits exigits pels deutes i els crèdits, si aquest moment fos posterior. L'acord de compensació declararà l'extinció.

2. Així mateix, durant el termini d'ingrés en període voluntari es compensaran d'ofici les quantitats a ingressar i a retornar que resulten d'un mateix procediment de comprovació limitada o d'inspecció o d'una nova liquidació per haver estat anul·lada una altra anterior per resolució administrativa o judicial.

3. Els deutes tributaris vençuts, líquids i exigibles a favor de l'Ajuntament d'Oliva, quan el deutor siga un ens de dret públic, seran compensables d'ofici una vegada transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari.

Art. 54 Compensació a instància de l'obligat tributari.

1. L'obligat tributari podrà sol·licitar la compensació dels deutes tributaris que es troben tant en període voluntari com en període

executiu de pagament. La sol·licitud de compensació ha de recollir les dades següents:

- Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de l'obligat al pagament i, si s'escau, de la persona que el represente.
- Identificació del deute tributari la compensació del qual es sol·licita, amb indicació almenys de l'import, concepte i data de venciment del termini d'ingrés en període voluntari.
- Identificació del crèdit reconegut per l'Administració tributària municipal a favor del sol·licitant, la compensació del qual s'ofereix, indicant almenys l'import i la naturalesa d'aquest crèdit.
- Declaració expressa de no haver cedit el crèdit.
- Lloc, data i signatura del sol·licitant.

2. A la sol·licitud de compensació, s'hi han d'adjuntar els documents següents:

- Si el deute tributari la compensació del qual es sol·licita ha estat determinat mitjançant autoliquidació, el model oficial d'aquesta degudament emplenat, o bé, en el seu defecte, la indicació de la identificació del document i data de pagament.
- Si el crèdit reconegut ofert en compensació deriva d'un ingrés indegut per qualsevol tribut, còpia de l'acte, resolució o sentència que el reconega.
- Si la sol·licitud de compensació es presenta en període voluntari i en acabar el termini està pendent de resolució, no s'iniciarà el període executiu del deute que concorre amb el crèdit ofert. Tanmateix, s'acreditarà l'interès de demora que puga correspondre, si s'escau, fins a la data del reconeixement del crèdit.

Si la sol·licitud es presenta en període executiu, es suspendran cautelarment les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

4. L'extinció del deute tributari es produeix en el moment de la presentació de la sol·licitud o quan es complisquen els requisits exigits per als deutes i crèdits, si aquest moment fos posterior. L'acord de compensació declararà l'esmentada extinció.

5. Si la sol·licitud de compensació no reuneix els requisits previstos o no s'adjunten els documents indicats en l'apartat 2 d'aquest article, es requerirà al sol·licitant perquè, en un termini de 10 dies, comptats a partir del dia següent al de la notificació del requeriment, esmene el defecte o aporte els documents preceptius, amb la indicació que, si no ho fa així, es tindrà per no presentada la sol·licitud i s'arxivará sense més tràmit.

En particular, si la sol·licitud s'ha presentat en el període voluntari d'ingrés, se li advertirà que, si el termini d'ingrés ha transcorregut en acabar el termini assenyalat en el paràgraf anterior sense que s'haja fet el pagament ni aportat els documents, s'exigirà el deute per la via de constrenyiment amb els recàrrecs i interessos corresponents.

Quan el requeriment de esmena 'hagués contestat en termini per l'interessat, però no s'entenguen esmenats els defectes observats, procedirà la denegació de la sol·licitud de compensació.

Aquest requeriment no s'efectuarà quan, examinada la sol·licitud i contrastades les dades que s'hi indiquen amb les dades que consten a l'Administració tributària municipal, reste acreditada la inexistència del crèdit pretès, o en el cas d'una devolució tributària, s'acredite la inexistència de la sol·licitud de devolució. En aquest supòsit, es tindrà per no presentada la sol·licitud de compensació i es procedirà a l'arxivament sense més tràmit.

6. Si la compensació es denega i aquesta s'ha sol·licitat en període voluntari, el deute s'ha de satisfer, en el termini establert en l'article 44è de la present Ordenança, juntament amb els interessos de demora meritats des del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari. Un cop acabat el termini esmentat, si no es produeix l'ingrés, s'exigirà el deute pendent per la via de constrenyiment. Si la compensació s'ha sol·licitat en període executiu i és denegada, s'iniciarà o es continuarà el procediment de constrenyiment.

7. La sol·licitud de compensació no impedeix la sol·licitud d'ajornaments o fraccionaments del deute restant.

8. La resolució de les sol·licituds de compensació s'ha de notificar en el termini de sis mesos a comptar des del dia de presentació de la sol·licitud al Registre General.

Transcorregut aquest termini sense que s'haja dictat cap resolució, la sol·licitud es podrà considerar desestimada als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa.

Art. 55 Efectes de la compensació.

- Un cop acordada la compensació, el crèdit i el deute queden extingits en la quantitat concurrent.
- Com a conseqüència d'allò que disposa l'apartat anterior, l'Administració tributària municipal ha de notificar l'acord pel qual es declare extingit el crèdit compensat a l'interessat que servirà com justificant de l'extinció del deute tributari i ha de practicar les operacions comptables que siguem necessàries.
- Quan el crèdit siga superior a l'import del deute tributari, l'Administració tributària municipal ha de practicar la liquidació minorant el crèdit i s'abonarà la diferència a l'interessat.
- Quan el crèdit siga inferior a l'import del deute tributari, la part de deute tributari no compensada seguirà el règim ordinari, i es procedirà al constrenyiment, si no és ingressada en el termini establert en l'article 44è d'aquesta Ordenança, o es continuarà el procediment, si el deute ja estava constret, amb la possibilitat de practicar compensacions successives amb els crèdits que posteriorment pogueren reconèixer-se a favor de l'obligat al pagament.

Art. 56 Insolvència.

1. Els deutes tributaris que no s'han pogut fer efectius en els procediments de recaptació per insolvència provada, total o parcial, dels obligats tributaris i els responsables restants, s'han de declarar provisionalment extingits en la quantia procedent mentre no es rehabiliten dins els terminis de prescripció, d'acord amb l'article 147è d'aquesta Ordenança.

2. Si un cop vençut el termini de prescripció el deute no ha estat rehabilitat, queda definitivament extingit.

Secció 5a: Les garanties

Art. 57 Dret de prelación de la Hisenda Municipal.

1. La Hisenda Municipal gaudeix del dret de prelación per al cobrament dels crèdits tributaris vençuts i no satisfets, sempre que hi concorre amb creditors que no siguem de domini, penyora, hipoteca o qualsevol altre dret real degudament inscrit en el registre corresponent abans de la data en què s'hi ha consignat el dret de la Hisenda Municipal, sense perjudici del que disposen els articles 58è i 59è de la present Ordenança.

2. En el cas de conveni concursal, els crèdits tributaris als quals afecte el conveni es sotmetran al que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Art. 58 Hipoteca legal tácita.

En els tributs que graven periòdicament els béns o els drets inscripibles en un registre públic o els seus productes directes, certs o presumptes, la Hisenda Municipal tindrà preferència sobre qualsevol altre creditor o adquirent, encara que aquests hi hagen inscrit els seus drets, per cobrar els deutes acreditats i no satisfets corresponents a l'any natural en el qual té lloc l'acció administrativa de cobrament i a l'any immediatament anterior.

Art. 59 Afecció de béns.

1. Els adquirentors de béns afectes per llei al pagament del deute tributari respondran subsidiàriament amb aquests béns, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga.

2. Els béns i drets transmesos estan afectes a la responsabilitat del pagament de les quantitats, liquidades o no, corresponents als tributs que graven les esmentades transmissions, qualsevol qui en siga el posseïdor, llevat que aquest posseïdor resulte ser un tercer protegit per la fe pública registral o es justifique l'adquisició dels béns amb bona fe i just títol.

Art. 60 Mesures cautelars.

1. Per assegurar el cobrament del deute tributari, la Hisenda municipal podrà adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan existisquen indicis racionals que l'esmentat cobrament es poguera veure frustrat o greument dificultat.

La mesura cautelar haurà de ser notificada a l'interessat amb l'expressió dels motius que en justifiquen l'adopció.

2. Les mesures cautelars hauran de ser proporcionades al dany que es pretén evitar i en la quantia estrictament necessària per a assegu-

rar el cobrament del deute. En cap cas s'han d'adoptar mesures que puguen produir un perjudici o impossible reparació.

3. Les mesures cautelars podran consistir en:

- La retenció del pagament de devolucions tributàries o d'altres pagaments que haja de realitzar l'Administració tributària municipal.
- L'embargament preventiu de béns i drets, del qual es practicarà, en el seu cas, anotació preventiva en el Registre corresponent.
- La prohibició d'alienar, gravar o disposar de béns i drets.
- Qualsevol altra legalment prevista.

Els efectes seran els establerts a l'article 81è de la Llei general tributària.

Art. 61 Garanties per a l'ajornament o fraccionament del deute tributari.

Quan s'acorde el fraccionament o l'ajornament del deute tributari, l'Administració tributària municipal podrà exigir la constitució de garanties establertes en l'article 121 i següents de la present Ordenança.

Capítol VI

PRINCIPIS GENERALS DE L'APLICACIÓ DELS TRIBUTS

Secció 1a: Informació i assistència als obligats tributaris

Art. 62 Deure d'informació i assistència als obligats tributaris.

L'Administració municipal donarà als obligats tributaris la necessària informació i assistència sobre els seus drets i obligacions mitjançant les actuacions següents:

- Assistència als obligats en la realització de declaracions, autoliquidacions i comunicacions tributàries.

Quan l'assistència es materialitze en la confecció de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades a sol·licitud de l'obligat tributari, l'actuació de l'Administració tributària consistirà en la transcripció de les dades aportades pel sol·licitant i en la realització dels càlculs corresponents. Emplenat el model s'entregarà per a la seva revisió, per a la verificació de la correcta transcripció de les dades i la signatura per l'obligat tributari, si ho considera oportú.

Les dades contingudes a les declaracions, autoliquidacions o comunicacions de dades confeccionades per l'obligat tributari amb l'assistència de l'Administració tributària municipal no la vincularan en l'exercici de les competències de comprovació i inspecció que puguen desenvolupar-se amb posterioritat.

- Comunicacions i actuacions d'informació.

c) Publicació en el Butlletí Oficial de la Província dels textos de les Ordenances Fiscals i de les seves modificacions, així com dels decrets d'Alcaldia pels quals es poden emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta Ordenança i a les ordenances reguladores de cada tribut.

d) Difusió per mitjans electrònics, a través de la pàgina web de l'Ajuntament d'Oliva, dels textos de les Ordenances Fiscals i de les normes tributàries.

Art. 63 Consultes tributàries escrites.

1. Els obligats tributaris poden formular consultes degudament documentades a l'Administració municipal pel que fa al règim, la classificació o la qualificació tributària que els corresponga en cada cas, en la forma, l'abast i efectes previstos en els articles 88 i 89 de la Llei general tributària i en els articles 65 a 68 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

2. Igualment, podran formular consultes, sempre que estiguen degudament documentades, els col·legis professionals, les cambres oficials, les organitzacions patronals, els sindicats, les d'associacions de veïns, les associacions de consumidors, les associacions o fundacions que representen interessos de persones amb discapacitat, les associacions empresarials i les organitzacions professionals, com també les federacions que agrupen els organismes o les entitats esmentats, quan es referisquen a qüestions que afecten la generalitat dels seus membres o associats.

3. Sense perjudici del seu caràcter vinculant per a l'Administració tributària municipal en la seva relació amb el consultant, d'acord amb el que disposa l'art. 89.1 de la Llei general tributària, la contestació a les consultes tributàries escrites tindrà caràcter informatiu per a l'obligat tributari, el qual no podrà interposar-hi cap recurs. Tan-

mateix, si que podrà fer-ho contra l'acte o actes administratius que es dicten posteriorment en aplicació dels criteris manifestats en la contestació.

4. La competència per evacuar les consultes esmentades recau en l'alcalde o regidor en qui aquest delegue.

Secció 2a: Col·laboració social en l'aplicació dels tributs

Art. 64 Àmbit de la col·laboració social.

1. La col·laboració social en l'aplicació dels tributs es pot instrumentar mitjançant acords de l'Administració tributària municipal amb altres administracions públiques, entitats, institucions i organismes representatius de sectors o interessos socials, laborals, empresarials o professionals.

2. Aquesta col·laboració es pot referir, entre d'altres, als aspectes següents:

- Campanyes d'informació i difusió.
- Formació i educació tributària.
- Assistència en la realització d'autoliquidacions, declaracions i comunicacions.
- Simplificació en el compliment i la tramitació de les obligacions i els deures tributaris.
- Participació en la configuració dels criteris i principis inspiradors de les reformes relacionades amb l'exercici de les competències tributàries pròpies de l'Ajuntament.
- Presentació d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions o realització de qualsevol altre tràmit amb transcendència tributària, amb autorització prèvia dels obligats tributaris, mitjançant la utilització preferent de les noves tecnologies.
- Correcció de defectes, amb autorització prèvia dels obligats tributaris.
- Sol·licitud i obtenció de certificats tributaris, amb autorització prèvia dels obligats tributaris, mitjançant la utilització preferent de les noves tecnologies.

Art. 65 Obligacions d'informació.

1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, com també les entitats de l'article 19.4 d'aquesta Ordenança, estan obligades a proporcionar a l'Administració tributària municipal tota classe de dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària relacionats amb el compliment de les seves pròpies obligacions tributàries o deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones, d'acord amb la regulació dels articles 93 i 94 de la Llei general tributària.

2. La cessió de dades de caràcter personal que es faça a l'Administració tributària municipal, de conformitat a les disposicions anteriors, no requerirà el consentiment de l'interessat. En aquest àmbit, no serà d'aplicació allò que es disposa a l'apartat 1r de l'article 21 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Art. 66 Caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària.

1. Les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària municipal en el desenvolupament de les seves funcions tenen caràcter reservat i solament poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tinga encomanada i per a la imposició de les sancions que procedisquen, sense que puguen ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió tinga per objecte les qüestions a què es refereix l'article 95 de la Llei general tributària.

2. L'Administració tributària municipal adoptarà les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat.

Totes les autoritats o funcionaris que tinguen coneixement d'aquestes dades, informes o antecedents estan obligats al més estricte i complet sigil respecte a aquesta documentació. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que puguen derivar-se, la infracció d'aquest particular deure de sigil es considerarà falta disciplinària molt greu.

Secció 3a: Fases dels procediments tributaris

Art. 67 Formes d'iniciació.

1. Els procediments tributaris s'iniciaran d'ofici o a instància de l'obligat tributari, mitjançant autoliquidació, declaració, comunicació, sol·licitud o qualsevol altre mitjà previst en la normativa tributària.

2. Els documents d'iniciació de les actuacions i procediments tributaris hauran d'incloure, en tot cas, el nom i cognoms o raó social i el NIF de l'obligat tributari i, en el seu cas, de la persona que el represente.

La referència cadastral dels béns immobles haurà de figurar en els documents on consten fets, actes o negocis relatius als béns immobles.

3. L'Administració tributària municipal podrà aprovar models i sistemes normalitzats d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions, sol·licituds o qualsevol altre mitjà previst a la normativa tributària pels supòsits en què es produïska la tramitació massiva de les actuacions i procediments tributaris.

Art. 68 Desplegament de les actuacions i procediments tributaris.

En el desplegament de les actuacions i procediments tributaris, l'Administració sempre ha de facilitar als obligats tributaris l'exercici dels drets i el compliment de les seves obligacions, en els termes que preveu l'article 99 de la Llei general tributària i els articles 87 i següents del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Art. 69 Finalització dels procediments tributaris.

Posarà fi als procediments tributaris la resolució, el desistiment, la renúncia al dret en què es fonamenta la sol·licitud, la impossibilitat material de continuar-los per causes sobrevingudes, la caducitat, el compliment de l'obligació que hagués estat objecte de requeriment, o qualsevol altra causa prevista a la normativa tributària.

Secció 4a: Liquidacions tributàries

Art. 70 Liquidacions tributàries: concepte i classes.

1. La liquidació tributària és l'acte resolutori mitjançant el qual l'Administració tributària realitza les operacions de quantificació necessàries i determina l'import del deute tributari o de la quantitat que, si escau, resulte a tornar o a compensar.

2. Les liquidacions tributàries poden ser provisionals o definitives.

3. Tenen la consideració de definitives:

a) Les practicades en el procediment inspector amb la comprovació i investigació prèvies de la totalitat dels elements de l'obligació tributària.

b) Les altres a les quals la normativa tributària atorgue aquest caràcter.

4. En els altres casos, les liquidacions tributàries tenen el caràcter de provisionals.

5. L'Administració tributària municipal no està obligada a ajustar les liquidacions a les dades consignades pels obligats tributaris en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions, sol·licituds o qualsevol altre document.

Art. 71 Competència.

Les liquidacions són emeses i aprovades pels òrgans de l'Administració tributària municipal en l'àmbit de les seves competències.

Art. 72 Notificació de les liquidacions tributàries.

1. Les liquidacions tributàries s'han de notificar als obligats tributaris en els termes que preveuen els articles 79 a 82 d'aquesta Ordenança i han d'indicar:

a) La identificació de l'obligat tributari.

b) Els elements determinants de la quantia del deute tributari.

c) La motivació de les mateixes, quan la liquidació no s'ajuste a les dades consignades per l'obligat tributari o a l'aplicació o interpretació de la normativa realitzada per ell mateix, amb expressió dels fets i elements essencials que les originen, com també dels fonaments de dret.

d) Els mitjans d'impugnació que puguen ser exercits, amb indicació dels terminis i els òrgans davant els quals han de ser interposats.

e) El lloc, el termini i la forma en què s'ha de satisfer el deute tributari.

f) El seu caràcter de provisional o definitiva.

2. En el cas de tributs de cobrament periòdic per rebut, i d'acord amb el que establisca l'ordenança fiscal de cada tribut, cal notificar individualment la liquidació corresponent a l'alta en el padró, la matrícula

o el registre respectius, mentre que les liquidacions successives es poden notificar col·lectivament mitjançant la publicació d'edictes que així ho advertisquen, amb la indicació dels recursos corresponents.

L'increment de la base imposable sobre la resultant de les declaracions s'ha de notificar al subjecte passiu amb expressió concreta dels fets i els elements addicionals que l'hagen motivat, excepte quan la modificació tinga origen en actualitzacions o revisions de caràcter general autoritzades per les lleis.

3. Les ordenances fiscals de cada tribut poden establir supòsits en els quals la notificació expressa de les liquidacions no és preceptiva, sempre que l'Administració tributària municipal advertisca per escrit sobre aquesta peculiaritat a l'obligat tributari o al seu representant, degudament acreditat en la declaració, el document o la notificació d'alta.

Secció 5a: Obligació de resoldre i terminis de resolució

Art. 73 Obligació de resoldre.

1. L'Administració tributària municipal està obligada a resoldre expressament totes les qüestions que es plantegen en els procediments d'aplicació dels tributs iniciats d'ofici o a instància de part, així com a notificar la resolució expressa, llevat dels procediments relatius a l'exercici dels drets que únicament hagen de ser objecte de comunicació per l'obligat tributari i quan es produïska la caducitat, la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de procediment, la renúncia o el desistiment dels interessats. Amb tot, quan l'interessat demane expressament que l'Administració tributària municipal declare que s'ha produït alguna de les circumstàncies esmentades, l'Administració quedarà obligada a resoldre sobre aquesta petició.

2. Els actes de liquidació, els de comprovació de valor, els que imposen una obligació, els que deneguen un benefici fiscal o la suspensió de l'execució d'actes d'aplicació dels tributs, els que resolguen recursos i reclamacions, així com aquells altres que es disposen en la normativa vigent, seran motivats amb referència als fets i fonaments de dret.

Art. 74 Terminis de resolució.

1. El termini màxim en què s'haurà de notificar la resolució serà de sis mesos, llevat que la normativa aplicable fixe un termini diferent. El termini es comptarà:

a) En els procediments iniciats d'ofici, des de la data de notificació de l'acord d'inici.

b) En els procediments iniciats a instància de l'interessat, des de la data en què el document haja tingut entrada en el Registre General de l'Ajuntament.

Queda exclòs del que disposa aquest apartat el procediment de constreyniment, les actuacions del qual es podran estendre fins al termini de prescripció del dret de cobrament.

2. Als únics efectes d'entendre complida l'obligació de notificar dins del termini màxim de duració dels procediments, serà suficient acreditar que s'ha realitzat un intent de notificació que continga el text íntegre de la resolució.

3. Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Administració tributària no s'inclouran en el còmput del termini de resolució.

Art. 75 Efectes de la falta de resolució expressa.

1. Si venç el termini de resolució en els procediments iniciats a instància de part sense que s'haja notificat la resolució expressa, es produiran els efectes que establisca la normativa aplicable.

2. S'entendran desestimats quan no es notifique una resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre'ls, els procediments següents:

a) Les sol·licituds de concessió d'ajornaments i fraccionaments per al pagament de deutes tributaris, als sis mesos des de la petició.

b) Les sol·licituds de compensació de deutes i crèdits de la Hisenda Municipal, a instància de l'interessat, als sis mesos des de la seva petició.

c) Les sol·licituds de beneficis fiscals, als sis mesos des de la petició.

d) El recurs de reposició previ a la via contenciosa administrativa, al mes des de la interposició.

e) Les sol·licituds de devolució d'ingressos indeguts, als sis mesos des de la petició.

f) Les sol·licituds de reembossament del cost de les garanties als sis mesos des de la petició.

3. En els procediments iniciats d'ofici, quan no es notifique una resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre i es tracte de procediments dels quals es poguera derivar el reconeixement, la constitució de drets o altres situacions jurídiques individuals, els obligats tributaris podran entendre desestimats per silenci administratiu els possibles efectes favorables derivats del procediment.
Art. 76 La caducitat.

1. En els procediments iniciats a instància de part, quan es produïska la paralització per causa imputable a l'obligat tributari, l'Administració li advertirà que, transcorreguts tres mesos, podrà declarar d'ofici la caducitat.

2. En els procediments iniciats d'ofici, susceptibles de produir efectes desfavorables o de gravamen, quan haja transcorregut el termini de resolució sense que s'haja notificat resolució expressa, es produirà la caducitat, que podrà ser declarada a instància de part o d'ofici.

3. La caducitat no produirà la prescripció dels drets de l'Administració tributària municipal, però les actuacions realitzades en els procediments caducats no interrompen el termini de prescripció ni es consideraran requeriments administratius als efectes previstos a l'apartat 1 de l'art. 27 de la Llei general tributària i a l'apartat 3 de l'art. 127 d'aquesta Ordenança fiscal general.

4. Les actuacions realitzades en el decurs d'un procediment caducat, així com els documents i altres elements probatoris, conservaran la seva validesa i eficàcia a efectes probatoris en altres procediments iniciats o que puguen iniciar-se amb posterioritat en relació al mateix o a un altre obligat tributari.

Secció 6a: Prova

Art. 77 Prova.

1. En els procediments d'aplicació dels tributs, qui faça valer el seu dret ha de provar-ne els fets constitutius.

2. Els obligats tributaris compliran el seu deure de provar si designen de manera concreta els elements de prova en poder de l'Administració tributària municipal.

3. Les diligències esteses en el curs de les actuacions i els procediments tributaris tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que motiven la seva formalització, llevat que s'acredite el contrari.

Els fets continguts en diligències i acceptats per l'obligat tributari, així com les seves manifestacions, es presumeixen certs i només poden ser rectificats per aquest mitjançant prova d'haver incorregut en error de fet.

4. Per a la pràctica de la prova en els procediments tributaris no cal l'obertura d'un període específic ni la comunicació prèvia de les actuacions als interessats.

Art. 78 Presumpcions en matèria tributària.

1. Les presumpcions establertes per les normes tributàries poden destruir-se, mitjançant prova al contrari, excepte en els casos en que una norma amb rang de llei expressament ho prohibisca.

2. Perquè les presumpcions no establertes per les normes siguen admissibles com a mitjà de prova, és indispensable que entre el fet demostrat i aquell que es tracta de deduir hi haja un enllaç precís i directe segons les regles del criteri humà.

3. L'Administració tributària municipal pot considerar com a titular de qualsevol bé, dret, empresa, servei, activitat, explotació o funció qui figure com a tal en un registre fiscal o en altres de caràcter públic, llevat de prova en contra.

4. Les dades i els elements de fet consignats en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions i altres documents presentats pels obligats tributaris es presumeixen certs per a ells i només poden ser rectificats per aquests mitjançant prova en contra.

Secció 7a: Notificacions

Art. 79 Notificacions en matèria tributària.

El règim de les notificacions serà el previst en les normes administratives generals amb les especialitats establertes en la Llei general tributària i en aquesta secció.

Art. 80 Lloc de pràctica de les notificacions.

1. En els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, la notificació es practicarà en el lloc assenyalat a aquest efecte per l'obligat tributari o el seu representant, o, si no ho han fet, en el domicili fiscal de l'un o de l'altre.

2. En els procediments iniciats d'ofici, la notificació podrà practicar-se en el domicili fiscal de l'obligat tributari o el seu representant, en el centre de treball, en el lloc on es desenvolupe l'activitat econòmica o en qualsevol altre lloc adequat per a aquesta finalitat.

Art. 81 Persones legitimades per rebre les notificacions.

1. Quan la notificació es practique en el lloc assenyalat a l'efecte per l'obligat tributari o pel seu representant, o en el domicili fiscal de l'un o de l'altre, si no es troben presents en el moment del lliurament, pot fer-se càrrec de la notificació qualsevol persona que es trobe en aquest lloc o domicili i faça constar la seva identitat, com també els empleats de la comunitat de veïns o de propietaris on radique el lloc assenyalat a efectes de notificacions o el domicili fiscal de l'obligat o el seu representant.

2. El rebuig de la notificació per part de l'interessat o el seu representant implica que aquesta es tinga per efectuada.

Art. 82 Notificació per compareixença.

1. Quan no siga possible efectuar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària municipal, i s'haja intentat fer, almenys dues vegades, en el domicili fiscal, o en el designat per l'interessat, si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud seva, es faran constar a l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. Només caldrà un intent quan el destinatari conste com a desconegut en aquest domicili o lloc. En aquest supòsit, es citarà a l'interessat o al seu representant per tal de ser notificats per compareixença mitjançant anuncis, que s'han de publicar una sola vegada per a cada interessat, en el Butlletí Oficial de la Província, els dies 5 i 20 de cada mes o, si s'escau, el dia immediat hàbil posterior. La compareixença s'ha de produir en el termini de 15 dies naturals, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci. Transcorregut aquest termini sense compareixença, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals l'endemà del venciment del termini assenyalat.

2. Quan l'inici d'un procediment o qualsevol dels seus tràmits s'entenguen notificats perquè no ha comparegut l'interessat o el seu representant, se'l tindrà per notificat de les successives actuacions i diligències del procediment, amb independència del dret que l'assisteix a comparèixer en qualsevol moment del procediment. Això no obstant, les liquidacions que es dicten en el procediment i els acords d'alienació dels béns embargats han de ser notificats segons allò que s'estableix en aquesta secció.

Secció 8a. Comprovació i investigació

Art. 83 Facultats de comprovació i investigació.

1. L'Administració tributària municipal podrà comprovar i investigar els fets, actes, elements, activitats, explotacions, valors i les altres circumstàncies determinants de l'obligació tributària, per tal de verificar el correcte compliment de les normes aplicables.

2. En el desenvolupament de les funcions de comprovació o investigació, l'Administració tributària municipal qualificarà els fets, actes o negocis realitzats per l'obligat tributari amb independència de la qualificació prèvia feta per l'obligat tributari.

3. L'Administració tributària municipal podrà comprovar la concurrència de les condicions i requisits als quals resten condicionats els actes de reconeixement o concessió de beneficis fiscals. Per això aquests actes, quan no hagen estat objecte de comprovació prèvia, tindran caràcter provisional i l'Administració podrà procedir a la comprovació posterior i, si s'escau, a la regularització tributària sense procedir a la revisió prèvia dels esmentats actes.

Art. 84 Pla de control tributari.

L'Administració tributària municipal elaborarà cada any un pla de control tributari que tindrà caràcter reservat, encara que potestativament es facen públics els criteris generals que l'informen.

Capítol VII

ACTUACIONS I PROCEDIMENT DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA

Secció 1a: Normes generals

Art. 85 Actuacions de la gestió tributària.

La gestió tributària consisteix en l'exercici de les funcions administratives dirigides a:

- a) La recepció i tramitació de declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades i altres documents amb transcendència tributària.
- b) La comprovació i realització de les devolucions previstes en la normativa tributària.

c) El reconeixement i la comprovació de la procedència dels beneficis fiscals d'acord amb la normativa reguladora del corresponent procediment.

d) La realització d'actuacions de control del compliment de l'obligació de presentar declaracions tributàries i d'altres obligacions formals.

e) La realització d'actuacions de verificació de dades.

f) La realització d'actuacions de comprovació de valors.

g) La realització d'actuacions de comprovació limitada.

h) La pràctica de liquidacions tributàries derivades de les actuacions de verificació i comprovació realitzades.

i) L'emissió de certificats tributaris.

j) L'elaboració i el manteniment dels censos i padrons tributaris.

k) La informació i l'assistència tributària.

l) La realització de les altres actuacions d'aplicació dels tributs no integrades en les funcions d'inspecció i recaptació.

Art. 86 Formes d'iniciació.

La gestió tributària s'iniciarà:

a) Per una autoliquidació, per una comunicació de dades o per qualsevol altra classe de declaració.

b) Per una sol·licitud de l'obligat tributari, d'acord amb el que disposa l'article 67è de la present Ordenança.

c) D'ofici per l'Administració tributària municipal.

Art. 87 Declaració tributària.

1. Té la consideració de declaració tributària qualsevol document per mitjà del qual es manifeste o es reconega davant l'Administració municipal la realització de qualsevol fet rellevant per a l'aplicació dels tributs.

La presentació d'una declaració no implica l'acceptació o reconeixement per l'obligat tributari de la procedència de l'obligació tributària.

2. També es considera declaració tributària la presentació dels documents que continguen el fet imposable o que el constitueixen.

3. L'Administració tributària municipal pot reclamar declaracions, i l'ampliació d'aquestes, així com la correcció dels defectes advertits, quan siga necessari per a la liquidació i la comprovació del tribut, com també la informació suplementària que hi escaiga.

Art. 88 Autoliquidació.

1. L'autoliquidació és una declaració en la qual l'obligat tributari, a més de comunicar a l'Administració les dades necessàries per a la liquidació del tribut i altres de contingut informatiu, realitza per si mateix les operacions de qualificació i quantificació necessàries per a determinar i ingressar l'import del deute tributari o, si s'escau, determinar la quantitat que resulte a retornar o a compensar.

2. Els obligats tributaris, en aquells tributs que l'ordenança reguladora haja establert, d'acord amb la Llei, el sistema d'autoliquidació, han de presentar una declaració-liquidació del deute tributari i han d'ingressar-ne l'import a les entitats col·laboradores autoritzades dins el termini assenyalat a l'ordenança específica o, si no hi consta, en l'assenyalat a l'article 44 de la present Ordenança.

3. L'ordenança fiscal de cada tribut podrà establir, quan la complexitat del tribut així ho requerisca, que per practicar l'autoliquidació l'obligat tributari efectue una sol·licitud prèvia facilitant la documentació acreditativa del fet imposable i de les bases imposable i liquidable.

4. L'autoliquidació presentada per l'obligat tributari podrà ser objecte de verificació i comprovació. L'Administració girarà, si escau, una liquidació complementària d'acord amb les dades consignades en la declaració, els documents que l'acompanyen i els antecedents que li consten.

En cas que el subjecte passiu haja incorregut en una infracció tributària, s'instruirà l'expedient sancionador corresponent.

Les autoliquidacions presentades fora de termini es regiran segons allò que estableix l'article 127 d'aquesta Ordenança fiscal general.

5. Quan un obligat tributari considere que una autoliquidació ha perjudicat d'una manera o altra els seus interessos legítims, podrà instar la seva rectificació, d'acord amb el procediment previst en els articles 126 a 128 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs. Quan l'obligat tributari sol·licite la rectificació per considerar que li

es aplicable un benefici fiscal, s'entendrà que aquesta sol·licitud equival a la sol·licitud del benefici.

La sol·licitud de rectificació d'una autoliquidació només es podrà fer una vegada presentada la corresponent autoliquidació i abans que l'Administració tributària haja practicat la liquidació definitiva o, en el seu defecte, abans que haja prescrit el dret de l'Administració tributària a determinar el deute tributari mitjançant liquidació o el dret a sol·licitar la devolució corresponent.

Quan la rectificació d'una autoliquidació origine una devolució derivada de la normativa del tribut i hagueren transcorregut sis mesos sense que s'hagués ordenat el pagament per causa imputable a l'Administració tributària municipal, aquesta abonarà l'interès de demora de l'article 15 d'aquesta Ordenança sobre l'import de la devolució que procedisca, sense necessitat que l'obligat ho sol·licite. A aquests efectes, el termini de sis mesos es començarà a comptar des de la finalització del termini per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest hagués finalitzat, a partir de la presentació de la sol·licitud de rectificació.

Quan la rectificació d'una autoliquidació origine la devolució d'un ingrés indegut, l'Administració tributària abonarà l'interès de demora en els terminis previstos a l'article 32.2 de la Llei general tributària.

6. En les exaccions de cobrament periòdic, llevat que l'ordenança de cada tribut establisca el contrari, el pagament de l'autoliquidació comportarà l'alta en el registre, el padró o la matrícula corresponent, i tindrà els efectes de notificació.

Secció 2a: Padrons, matrícules i registres

Art. 89 Àmbit i contingut.

1. Poden ser objecte de padró, matrícula o registre, llevat del que l'Ordenança reguladora de cada tribut establisca, els tributs en els quals, per la seva naturalesa, hi haja una continuïtat dels pressupòsits determinants de l'exigibilitat del tribut.

2. Els padrons, les matrícules o els registres en suport documental o magnètic han de contenir, a més de les dades específiques que cadascun requerisca, segons les característiques del tribut, les dades següents:

a) Noms i cognoms o raó social o denominació completa de l'obligat tributari.

b) Número d'identificació fiscal de l'obligat tributari.

c) Domicili fiscal o, si s'escau, domicili en l'estranger.

d) Finca, establiment industrial o comercial o element objecte del tribut.

e) Identificació de l'objecte fiscal (número de matrícula, referència cadastral, activitat, etc.).

f) Base imposable.

g) Base liquidable.

h) Tipus de gravamen o tarifa.

i) Quota assignada.

Art. 90 Formació.

1. La formació dels padrons, matrícules o registres competència de l'Administració tributària municipal prendrà com a base:

a) Les dades fiscals dels arxius municipals.

b) Les declaracions i autoliquidacions dels obligats tributaris o els seus representants.

c) Les dades fiscals lliurades per altres administracions o registres públics.

d) Les dades resultants de les funcions de comprovació i investigació.

2. L'Administració tributària municipal elaborarà uns registres municipals com a resultat de confrontar tota la informació disponible als arxius municipals a fi de procedir a practicar les liquidacions anuals i els documents cobradors, respectant en tot cas els drets individuals reconeguts en les lleis sobre confidencialitat de la informació i protecció de la privacitat.

Art. 91 Aprovació i notificació.

1. Cada any, els padrons, les matrícules o els registres són sotmesos a l'aprovació de l'alcalde i es publicitaran mitjançant edicte que es publicarà al tauler d'anuncis de l'Ajuntament d'Oliva i al Butlletí Oficial de la Província, produint els efectes de notificació col·lectiva de les liquidacions.

2. Els obligats tributaris podran examinar les dades contingudes en els padrons, matrícules o registres en el termini de quinze dies comp-

tats a partir de l'endemà de la publicació de l'edicta de notificació col·lectiva de les liquidacions i podran presentar, si s'escau, el corresponent recurs de reposició en el termini d'un mes a partir del dia següent a l'acabament del termini anterior de 15 dies.

En tot cas, l'Administració tributària municipal garantirà la confidencialitat de les dades de caràcter personal, protegides per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, com també el caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària establert a l'article 95è de la Llei general tributària.

3. El lloc per examinar les dades contingudes en els padrons, matrícules o registres en el termini establert a l'apartat 2n és la seu de l'Oficina de Gestió Tributària i Recaptació de l'Ajuntament d'Oliva.

Art. 92 Altes i baixes: efectes.

1. Les altes per declaració dels interessats o descobertes per l'acció investigadora de l'Administració tributària municipal tenen efecte a partir de la data en què neix l'obligació de contribuir per disposició de cada ordenança i són incorporades definitivament al padró, la matrícula o el registre de l'any següent.

2. Les baixes o alteracions han de ser formulades pels obligats tributaris i comporten l'eliminació o la rectificació del padró, la matrícula o el registre a partir del període següent a aquell en què hagen estat presentades, independentment de la comprovació per part de la inspecció.

Secció 3a: Exempcions, bonificacions i reduccions

Art. 93 Enunciació.

No es poden concedir altres exempcions, bonificacions o reduccions que els que la Llei haja autoritzat de manera concreta.

Art. 94 Interpretació.

1. Les exempcions, bonificacions i reduccions s'han d'interpretar en sentit estricte. No es poden aplicar a altres persones que les taxativament previstes i solament per a les seves obligacions tributàries pròpies i directes. Tampoc es poden estendre a altres supòsits que els específicament assenyalats.

2. Quan les ordenances respectives declaren l'Estat exempt del pagament dels tributs, aquest benefici no pot comprendre les entitats o organismes que, qualsevulla que siga la seva relació o dependència amb l'Estat, gaudeixin de personalitat jurídica pròpia i independent i no tinguen reconeguda per la Llei cap exempció especial.

Art. 95 Sol·licitud i reconeixement.

1. Els subjectes passius han de sol·licitar l'aplicació de les exempcions, bonificacions o reduccions sol·licitades que escaiguen, en els terminis següents:

a) Si es tracta de liquidacions que tenen origen en les declaracions dels subjectes passius, en formular la declaració.

b) Si es refereixen a exaccions municipals que, per la continuïtat del fet imposable, siguen objecte de padró, matrícula o registre, durant el període que s'inicia amb l'exposició al públic i acaba l'últim dia del mes següent a la data de finalització del període voluntari de pagament.

c) En el cas d'exaccions subjectes al sistema d'autoliquidació, els interessats podran formular la sol·licitud de benefici fiscal en presentar la declaració-liquidació corresponent aplicant-hi, amb caràcter provisional, la bonificació o l'exempció que, segons el seu parer, hi escaiga.

En cas que la sol·licitud de benefici fiscal es formulés amb posterioritat a la presentació de la declaració-liquidació, i llevat que la normativa reguladora del tribut de què es tracte establisca altrament, serà d'aplicació allò que disposa l'art. 88.5 d'aquesta Ordenança.

d) En els altres casos, en el termini de reclamació a l'Ajuntament de la liquidació practicada.

2. Els beneficiaris d'exempcions o bonificacions han de comunicar a l'Administració els fets que impliquen l'extinció del benefici fiscal.

3. El reconeixement dels beneficis fiscals produirà efectes des del moment que ho establisca la normativa aplicable o, en el seu defecte, des del moment de la seva concessió.

4. El reconeixement de beneficis fiscals serà provisional quan estiga condicionat al compliment de condicions futures o a l'efectiva concurrència de determinats requisits no comprovats en l'expedient. La seva aplicació estarà condicionada a la concurrència en tot moment de les condicions i requisits previstos a la normativa aplicable.

Secció 4a: Procediments de gestió tributària

Art. 96 Procediments de gestió tributària.

Són procediments de gestió tributària, entre d'altres, els següents:

a) El procediment de devolució iniciat mitjançant autoliquidació, sol·licitud o comunicació de dades.

b) El procediment iniciat mitjançant declaració.

c) El procediment de verificació de dades.

d) El procediment de comprovació de valors.

e) El procediment de comprovació limitada.

Art. 97 Procediment de devolució.

1. El procediment de devolució s'iniciarà mitjançant la presentació d'una autoliquidació de la qual resulte quantitat a retornar, mitjançant la presentació d'una sol·licitud de devolució o mitjançant la presentació d'una comunicació de dades.

2. Quan de la presentació d'una autoliquidació resulte una quantitat a retornar, el termini per efectuar la devolució començarà a comptar-se des de l'acabament del termini previst per a la presentació de l'autoliquidació o bé a partir de la presentació de l'autoliquidació extemporània.

Quan el procediment de devolució s'inicie mitjançant la presentació d'una sol·licitud davant l'Administració tributària municipal o, tractant-se d'obligats tributaris que no tinguen obligació de presentar autoliquidació, mitjançant la presentació d'una comunicació de dades, el termini per practicar la devolució començarà a comptar-se des de la presentació de la sol·licitud o des de la finalització del termini previst per a la presentació de la comunicació de dades.

3. El procediment de devolució acaba per l'acord en què es reconega la devolució sol·licitada, per caducitat o per l'inici d'un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció.

4. El fet d'haver-se acordat la devolució no impedeix la posterior comprovació de la obligació tributària mitjançant els procediments de comprovació o investigació.

5. Quan es tracte d'una devolució d'ingressos indeguts, es liquidaran a favor de l'obligat tributari interessos de demora en el termes establerts a l'article 32.2 de la Llei general tributària. No obstant això, quan es tracte d'una devolució derivada de la normativa d'un tribut, es liquidaran interessos de demora a favor de l'obligat tributari d'acord amb allò previst a l'article 31 de la Llei general tributària i a l'article 125 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Art. 98 Procediment iniciat mitjançant declaració.

1. Quan l'ordenança fiscal de cada tribut així ho establisca, la gestió del mateix s'iniciarà mitjançant la presentació d'una declaració per l'obligat tributari en què manifeste la realització del fet imposable i comuniqui les dades necessàries perquè l'Administració quantifiqui l'obligació tributària mitjançant la pràctica d'una liquidació provisional.

2. El procediment iniciat mitjançant declaració tributària presentada per l'obligat tributari acaba per liquidació provisional o per caducitat, sense perjudici que l'Administració tributària puga iniciar de nou aquest procediment dins el termini de prescripció.

Art. 99 Procediment de verificació de dades.

1. El procediment de verificació de dades podrà iniciar-se en els supòsits següents:

a) Quan la declaració o autoliquidació presentada incorri en defectes formals o errors aritmètics.

b) Quan les dades declarades no coincidisquen amb les contingudes en altres declaracions del mateix obligat tributari o amb les que obren en poder de l'Administració tributària municipal.

c) Quan es requerisca l'aclariment o justificació d'alguna dada relativa a la declaració o autoliquidació presentada, sempre que no faça referència al desenvolupament d'activitats econòmiques.

d) Quan s'aprecie una aplicació indeguda de la normativa que resulte patent de la mateixa declaració o autoliquidació presentada o dels justificants aportats amb la mateixa.

2. Aquest procediment es podrà iniciar:

a) Mitjançant la notificació de la proposta de liquidació quan l'Administració tributària municipal dispose de les dades suficients per a formular-la, perquè en un termini de 10 dies, comptats a partir del dia següent al de notificació de la proposta, l'interessat puga presentar al·legacions.

b) Mitjançant requeriment de l'Administració perquè l'obligat tributari aclarisca o justifique les discrepàncies observades o les dades relatives a la seva declaració o autoliquidació.

3. Si no es presenten al·legacions en el termini establert, la proposta de liquidació es convertirà automàticament en liquidació provisional.

4. L'ingrés de l'import indicat a la proposta de liquidació, tindrà el caràcter d'ingrés a compte de la liquidació provisional.

5. El procediment de verificació de dades finalitzarà d'alguna de les següents formes:

a) Per resolució en la qual s'indique que no procedeix la pràctica de liquidació provisional o en la qual es corregisquen els defectes observats.

b) Per liquidació provisional, la qual haurà d'ésser en tot cas motivada amb referència succinta als fets i fonaments de dret que s'hagen tingut en compte a la mateixa.

c) Per l'esmena, aclariment o justificació de la discrepància de la dada objecte del requeriment per part de l'obligat tributari, fent constar aquestes circumstàncies en diligència.

d) Per caducitat, una vegada transcorregut el termini regulat en l'article 104 de la Llei general tributària sense haver-se notificat liquidació provisional, sense perjudici de que l'Administració tributària municipal també pugui iniciar de nou aquest procediment dins del termini de prescripció.

e) Per l'inici d'un procediment de comprovació limitada o d'inspecció que incloga l'objecte del procediment de verificació de dades.

6. La verificació de dades no impedirà la posterior comprovació de l'objecte de la mateixa.

Art. 100 Procediment de comprovació de valors.

L'Administració tributària municipal podrà procedir a la comprovació del valor de les rendes, productes, béns i altres elements determinants de l'obligació tributària d'acord amb els mitjans assenyalats en l'article 57 de la Llei general tributària. Els interessats podran promoure la taxació pericial contradictòria, en correcció d'aquest mitjans de comprovació fiscal de valors, en la forma establerta en l'article 135 de la Llei general tributària.

Art. 101 Procediment de comprovació limitada.

1. En aquest procediment, l'Administració únicament podrà realitzar les actuacions següents de comprovació:

a) Examen de les dades consignades pels obligats tributaris en les seves declaracions i dels justificants presentats o que es requerisquen.

b) Examen de les dades i antecedents en poder de l'Administració tributària que posen de manifest la realització del fet imposable o del pressupòsit d'una obligació tributària, o l'existència d'elements determinants d'aquesta obligació no declarats o diferents dels declarats per l'obligat tributari.

c) Examen dels llibres, registres i altres documents exigits per la normativa tributària o qualsevol altre de caràcter oficial, amb excepció de la comptabilitat mercantil, com també de les factures o documents justificatius de les operacions incloses en els esmentats llibres, registres i documents.

d) Requeriments a tercers per tal que aporten la informació que estan obligats a subministrar, excepte informació sobre moviments financers.

2. Les actuacions de comprovació limitada s'iniciaran d'ofici per acord de l'òrgan competent.

L'inici de les actuacions de comprovació limitada s'haurà de notificar als obligats tributaris mitjançant comunicació que haurà d'expressar la seva naturalesa i abast i els informarà dels seus drets i obligacions en el decurs d'aquestes actuacions.

Quan les dades en poder de l'Administració tributària siguem suficients per formular la proposta de liquidació, el procediment podrà iniciar-se mitjançant la notificació d'aquesta proposta.

3. El procediment de comprovació limitada finalitzarà:

a) Per resolució expressa que inclourà la liquidació provisional o, en el seu cas, manifestació expressa de la improcedència de regularitzar la situació tributària com a conseqüència de la comprovació realitzada. L'Administració no podrà efectuar una nova regularització en relació amb el mateix objecte comprovat, excepte quan en un procediment de comprovació limitada o d'inspecció posterior es desco-

brisquen fets o circumstàncies noves que resulten d'actuacions distintes de les realitzades i especificades en la resolució.

b) Per caducitat, transcorregut el termini de sis mesos des de l'inici sense notificació de la resolució expressa. En aquest cas, l'Administració podrà iniciar novament aquest procediment dintre del termini de prescripció.

c) Per l'inici d'un procediment inspector que incloga l'objecte de la comprovació limitada.

Secció 5a: Procediment simplificat de gestió tributària

Art. 102 Àmbit d'aplicació del procediment simplificat de gestió tributària.

1. Respecte dels expedients de gestió tributària que a continuació s'assenyalen, sempre que el sentit final de la resolució siga estimatori, es seguirà el procediment simplificat regulat al article 103 d'aquesta Ordenança:

a) Ajornaments i fraccionaments de rebuts o liquidacions, individualment considerats, fins a 3.000 euros. El contingut de la resolució s'ajustarà a la sol·licitud de l'interessat, amb subjecció a les regles següents:

L'ajornament o fraccionament no podrà ser per temps superior a un any.

En els fraccionaments, el nombre de terminis no serà superior a quatre.

b) Alteracions cadastrals d'ordre jurídic, en els supòsits següents:

Error en la titularitat.

Transmissió de domini.

Concessió administrativa.

Dret de superfície.

c) Devolucions d'ingressos d'import no superior a 300 euros, quantitat que ve referida a la devolució de rebuts i liquidacions individualment considerats i en termes nets, després d'operar la compensació que, si és el cas, procedisca, en els supòsits següents:

Prorrrateig de quotes en l'Impost sobre vehicles de tracció mecànica i en l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

Devolucions resultants d'alteracions cadastrals o a conseqüència de l'estimació de recursos i reclamacions.

Pagaments duplicats.

Altres pagaments indeguts.

2. Quan es produísca el supòsit d'anul·lació de liquidacions o rebuts tributaris ja ingressats, s'admetrà la compensació amb les noves liquidacions practicades per raó del mateix objecte tributari a un nou subjecte passiu, sempre que aquest acredite haver realitzat el pagament dels rebuts o liquidacions anul·lats, per mitjà de l'aportació de l'original dels documents acreditatius de tal pagament.

Art. 103 Procediment simplificat de gestió tributària.

1. En els expedients assenyalats a l'article anterior, formulada la corresponent sol·licitud, i comprovat el compliment dels requisits formals i materials que determinen l'estimació d'aquella, es procedirà a la formalització de la corresponent resolució, per mitjà de firma escanejada de l'alcalde, garantint-se l'autenticitat del document per mitjà del segell municipal i firma autèntica del funcionari que exerceix les funcions de tècnic de gestió tributària de l'Ajuntament.

2. Les resolucions que es produïsquen en virtut del present procediment tindran una numeració correlativa. De les mateixes s'expediran almenys tres exemplars, dels quals un s'entregarà a l'interessat, un altre s'incorporarà a l'expedient i el tercer es depositarà en l'oportú arxiu que es crearà a aquest efecte, on es conservaran, degudament ordenades, totes les resolucions emeses d'aquesta forma.

3. Periòdicament es donarà compte de les resolucions així emeses, per mitjà de la formulació de l'oportuna relació justificativa que s'eleva a la Secretaria per a la seua aprovació per Decret de l'alcalde i incorporació d'aquest, junt amb la relació aprovada, al Llibre i Registre i Resolucions.

4. De forma periòdica es durà a terme una fiscalització dels expedients així tramitats, per la Intervenció Municipal, per mitjà de procediments d'auditoria. En tot cas, tots els expedients de què resulte devolució d'ingressos seran objecte de fiscalització per la Intervenció Municipal amb caràcter previ a l'ordenació dels corresponents pagaments.

Capítol VIII

ACTUACIONS I PROCEDIMENT D'INSPECCIÓ

Art. 104 Funcions i facultats.

1. Corresponen a la Inspecció de tributs, les funcions següents:

- La investigació dels supòsits de fet de les obligacions tributàries per al descobriment dels ignorats per l'Administració.
- La comprovació de la veracitat i exactitud de les declaracions presentades pels obligats tributaris.
- La comprovació dels requisits exigits per l'obtenció de beneficis fiscals i devolucions tributàries.
- La realització d'actuacions de verificació de dades, comprovacions de valor, comprovació limitada i d'obtenció de informació.
- La pràctica de les liquidacions tributàries resultants de les seves actuacions de comprovació i investigació.
- La informació, als obligats tributaris, sobre els seus drets i obligacions tributàries, amb ocasió de les actuacions inspectores.
- L'assessorament i informe a òrgans de l'Administració.
- Totes les altres funcions que s'establisquen en altres disposicions o li siguen encomanades per les Autoritats competents.

2. Quan les actuacions inspectores ho requerisquen, el personal municipal que desenvolupe funcions d'inspecció, podrà entrar en les finques, locals de negoci i altres establiments o llocs en els quals es desenvolupen activitats o explotacions sotmeses a gravamen, existisquen béns subjectes a tributació, es produïsquen fets imposibles o supòsits de fet de les obligacions tributàries o n'existisca alguna prova.

Quan la persona sota la custòdia de la qual es troben aquests llocs s'opose a l'entrada dels funcionaris de la Inspecció, caldrà autorització escrita de l'alcalde-president o del/la regidor/a en qui delegue.

Quan es tracte del domicili constitucionalment protegit de l'obligat tributari, caldrà autorització judicial.

3. Els obligats tributaris hauran d'atendre a la Inspecció i li prestaran la deguda col·laboració en el desenvolupament de les seves funcions.

L'obligat tributari que siga requerit per la Inspecció haurà de presentar-se, ell mateix o mitjançant representant, en el lloc, dia i hora assenyalats per la pràctica de les actuacions, i haurà d'aportar o tenir a disposició de la Inspecció la documentació i altres elements sol·licitats.

Excepcionalment i de manera motivada, la Inspecció podrà requerir la compareixença personal de l'obligat tributari quan la naturalesa de les actuacions a realitzar així ho requerisca.

4. El pla d'inspecció, que s'integrarà en el Pla de control tributari a que es refereix l'article 84è d'aquesta Ordenança, comprendrà les estratègies i objectius generals de les actuacions inspectores i es concretarà en programes sobre sectors econòmics, àrees d'activitat, supòsits de fet i d'altres, d'acord amb els quals els òrgans inspectors hauran de desenvolupar la seva activitat. Aquest pla serà aprovat per l'alcalde o regidor(a en qui delegue i tindrà caràcter reservat.

5. Les funcions, facultats i actuacions de la Inspecció s'hauran d'ajustar a la Llei general tributària, al Reglament de desenvolupament i a totes les altres disposicions que hi siguen d'aplicació.

6. Els funcionaris que realitzen funcions d'Inspecció seran considerats agents de l'autoritat i hauran d'acreditar la seva condició, si són requerits per fer-ho, fora de les oficines públiques.

Les autoritats públiques hauran de prestar la protecció i l'auxili necessari als funcionaris per l'exercici de les funcions d'inspecció.

Art. 105 Procediment d'Inspecció.

1. El procediment d'Inspecció té per objecte comprovar i investigar el compliment de les obligacions tributàries i procedir, si s'escau, a la regularització de la situació tributària mitjançant la pràctica d'una o varies liquidacions.

2. El procediment s'iniciarà d'ofici i serà comunicat a l'obligat tributari amb la informació sobre la naturalesa i abast de les actuacions. Les actuacions del procediment d'inspecció poden tenir caràcter general o parcial, d'acord amb l'article 148 de la Llei general tributària. Tot obligat tributari, quan siga objecte d'inspecció de caràcter parcial, podrà sol·licitar que aquesta inspecció tinga caràcter general respecte del tribut i períodes afectats.

3. Les actuacions del procediment d'inspecció hauran de concloure en el termini de 12 mesos comptats des de la data de la notificació

de l'inici del procediment. Aquest termini podrà ampliar-se per un altre període no superior a 12 mesos, en els supòsits previstos a l'article 150è, apartats 1r i 4t de la Llei general tributària.

L'incompliment d'aquest termini, així com la interrupció injustificada del procediment inspector durant més de sis mesos per causes no imputables a l'obligat tributari, no produirà la caducitat del procediment, però tindrà els efectes establerts a l'article 150è, apartat 2n de la Llei general tributària i l'article 184, apartat 6 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

4. S'entendran finalitzades les actuacions del procediment d'inspecció en la data en la qual es notifique o s'entenga notificat l'acte administratiu que resulte de les actuacions.

5. Les actuacions de la Inspecció es documentaran en comunicacions, diligències, informes i actes.

Art. 106 Actes d'Inspecció.

1. Les actes són els documents públics que estén la Inspecció amb la finalitat de recollir els resultats de les actuacions inspectores de comprovació i investigació. Poden proposar la regularització de la situació tributària o declarar-la correcta.

2. Les actes tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que en motiven la formalització, llevat que s'acredite el contrari. Els fets acceptats per l'obligat tributari es presumeixen certs i només podran rectificarse mitjançant prova que haja existit error de fet.

Les actes d'inspecció no poden ser objecte de recurs o reclamació economicoadministrativa, sense perjudici dels que procedisquen contra les liquidacions tributàries que en resulten.

3. A efectes de la seva tramitació, les actes es classifiquen en actes amb acord, actes de conformitat i actes de disconformitat.

4. Podrà estendre's acta amb acord en els supòsits següents:

a) Quan per l'elaboració de la proposta de regularització haja de concretar-se l'aplicació de conceptes jurídics indeterminats.

b) Quan resulte necessària l'apreciació dels fets determinants per la correcta aplicació de la norma al cas concret.

c) Quan siga necessari fer estimacions, valoracions o mesuraments de dades, elements o característiques rellevants per a l'obligació tributària que no es puguen quantificar de forma certa.

En aquests supòsits, l'Administració tributària municipal, mitjançant un acord amb el subjecte tributari, previ a la liquidació del deute tributari, podrà concretar aquella aplicació, l'apreciació d'aquells fets o l'estimació, valoració o mesurament.

Tanmateix, per subscriure un acta amb acord serà necessària, d'una banda, l'autorització de l'alcalde-president o regidor/a en qui delegue, i d'altra, garantir el cobrament de les quantitats que puguen derivar-se de l'acta mitjançant la constitució d'un dipòsit, aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució, de quantia suficient per garantir el cobrament de les quantitats que puguen derivar-se de l'acta.

Confirmades les propostes, el dipòsit realitzat s'aplicarà al pagament d'aquestes quantitats. Si s'hagués presentat aval o certificat d'assegurança de caució, l'ingrés s'haurà de realitzar en el termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'art. 44è d'aquesta Ordenança o en el termini o terminis fixats a l'acord d'ajornament o fraccionament que l'Administració tributària hagués atorgat amb les referides garanties i que l'obligat al pagament hagués sol·licitat amb anterioritat a la finalització del termini establert a l'esmentat apartat de l'article 44è d'aquesta Ordenança.

La tramitació de les actes amb acord i les limitacions pel que fa a la revisió de la liquidació o la sanció derivades de l'acord són les establertes a l'article 155è de la Llei general tributària.

5. Tractant-se de les actes de conformitat o de disconformitat, amb caràcter previ a la signatura de l'acta, es concedirà audiència a l'interessat perquè al·legue allò que convinga al seu dret.

Quan l'obligat tributari o el seu representant manifesten la seva conformitat amb la proposta de regularització que formule la Inspecció, es farà constar expressament aquesta circumstància en l'acta.

Quan l'obligat tributari o el seu representant manifesten la seva disconformitat amb la proposta de regularització i de liquidació contingudes a l'acta o es neguen a subscriure-la o no compareguen a la data assenyalada per a la seva signatura, s'estendrà acta de

disconformitat amb constància d'aquestes circumstàncies i s'hi adjuntarà l'informe de l'inspector exposant els fonaments de dret en què es recolza la proposta de regularització. L'obligat tributari podrà formular al·legacions, dins del termini de 15 dies, des de la data en què s'hagués estès l'acta o des de la seva notificació, davant l'alcalde, el qual resoldrà sobre la liquidació que procedisca.

Art. 107 Aplicació del mètode d'estimació indirecta.

1. En cas que el règim d'estimació indirecta de bases tributàries resulte aplicable, la Inspecció d'Hisenda Municipal haurà d'annexar a les actes incoades per regularitzar la situació tributària dels subjectes passius un informe raonat sobre:

- Les causes determinants de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.
- La situació de la comptabilitat i dels registres obligatoris de l'obligat tributari.
- La justificació dels mitjans escollits per determinar-ne les bases.
- Els càlculs i les estimacions efectuats d'acord amb els punts anteriors.

2. L'aplicació del règim d'estimació indirecta no requereix cap acte administratiu previ que el declare, però en els recursos i les reclamacions que s'interposen contra els actes i liquidacions resultants podrà plantejar-se la procedència de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.

3. Les dades, documents o proves relacionats amb les circumstàncies que van motivar l'aplicació del mètode d'estimació indirecta únicament podran ser tinguts en compte en la regularització o en la resolució dels recursos o reclamacions que s'interposen contra la regularització en els supòsits següents:

- Quan s'aporten amb anterioritat a la proposta de regularització. En aquest cas, el període transcorregut des de l'apreciació de les esmentades circumstàncies fins a l'aportació de les dades, documents o proves no s'inclourà en el còmput del termini de resolució del procediment inspector.
- Quan l'obligat tributari demostre que les dades, documents o proves presentats amb posterioritat a la proposta de regularització van ser d'impossible aportació al procediment. En aquest cas, s'ha d'ordenar la retroacció de les actuacions al moment en què es van apreciar les esmentades circumstàncies.

Art. 108 Conflicte en l'aplicació de la norma tributària.

1. S'entendrà que existeix conflicte en l'aplicació de la norma tributària quan s'evite totalment o parcialment la realització del fet imposable o es reduïssa la base o el deute tributari mitjançant actes o negocis, els quals siguen notòriament artificiosos o impropis per a la consecució del resultat obtingut i dels quals no resulten altres efectes jurídics o econòmics distints de l'estalvi fiscal i dels efectes que s'hagueren obtingut amb els actes o negocis usuals o propis.

2. Quan la Inspecció estime que poden concórrer les circumstàncies assenyalades per a la declaració del conflicte, ho comunicarà a l'interessat per tal que, en el termini de 15 dies, presente al·legacions i aporte o propose les proves que considere escaients.

Rebudes les al·legacions i practicades les proves, es remetrà tot l'expedient a una Comissió consultiva, l'informe favorable de la qual serà necessari per a la declaració del conflicte. Aquesta Comissió serà constituïda pel Secretari General, Interventor i Tresorer municipals, un dels quals actuarà com a president.

3. A l'informe preceptiu per a la declaració del conflicte en l'aplicació de la norma tributària a què fa referència l'apartat anterior, li es d'aplicació el que disposa l'art. 159è de la Llei 58/2003, general tributària, i l'art. 194 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Capítol IX

ACTUACIONS I PROCEDIMENT DE RECAPTACIÓ

Secció 1a: Normes generals

Art. 109 Disposició general.

1. La gestió recaptatòria de la Hisenda municipal consisteix en l'exercici de la funció administrativa conduent al cobrament dels deutes i sancions tributàries i altres recursos municipals de naturalesa pública que hagen de satisfer els obligats al pagament.

A aquests efectes tots els crèdits de naturalesa pública municipal es denominaran deutes i es consideraran obligades al pagament les persones o entitats a les quals la Hisenda municipal exigisca l'ingrés de la totalitat o part d'un deute.

2. La gestió recaptatòria podrà realitzar-se en període voluntari o executiu.

3. El procediment recaptatori només es suspèndrà per les raons i en els casos expressament previstos en la llei.

Art. 110 Paralització cautelar.

1. L'Administració tributària podrà paraitzar les actuacions recaptatòries en els casos següents:

- Quan es sol·licite una compensació de deutes.
- Quan es sol·liciten ajornaments o fraccionaments.
- Durant la tramitació dels procediments concursals.
- Quan es sol·licite una condonació.
- Quan es sol·licite una suspensió.

2. L'Administració, en el supòsit de resoldre la procedència del procediment de cobrament, liquidarà els interessos de demora establerts a l'article 15è.

Art. 111 Competència per al cobrament.

1. Els òrgans de l'administració tributària municipal i les entitats col·laboradores autoritzades són els únics que tenen competència per cobrar els deutes, la gestió dels quals tenen atribuïda.

2. Els cobraments practicats per òrgans, entitats o persones no competents no alliberen de l'obligació de pagament, sense exclusió de les responsabilitats de tota mena en què el perceptor no autoritzat pot incórrer. L'Ajuntament no assumeix cap responsabilitat en els casos d'usurpació de la funció recaptatòria.

Secció 2a: Mitjans de pagament

Art. 112 Enumeració.

1. Per fer el pagament es pot utilitzar qualsevol mitjà dels que tot seguit s'assenyalen:

- Diners de curs legal.
- Xec enregistrat i/o xec bancari.
- Transferència ordenada a través d'entitat financera.
- Targeta bancària (crèdit o dèbit).
- Domiciliació en entitat financera.
- Pagament en espècie.
- Qualsevol altre mitjà de pagament que siga autoritzat pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

Les entitats col·laboradores podran acceptar qualsevol altre mitjà de pagament habitual en el tràfic bancari, si bé l'admissió d'aquests mitjans quedarà a discreció i risc de l'entitat. No obstant això, quan el pagament es faça directament a les entitats col·laboradores, els mitjans de pagament quedaran restringits al diner de curs legal, als xecs enregistrats o bancaris i al portador.

2. El pagament en espècie només s'admetrà quan la llei ho permeti i, en tot cas, restringit als béns integrants del patrimoni històric artístic.

3. El pagament en efectiu d'un deute s'entendrà fet, als efectes alliberadors, en la data en què es faça l'ingrés del seu import a les caixes dels òrgans competents previstos a l'art. 111è de la present Ordenança.

No obstant això, quan el pagament es realitze a través d'alguna de les entitats col·laboradores autoritzades, el lliurament a l'obligat tributari del justificant de l'ingrés l'alliberarà des de la data que es consigne en el justificant i per l'import assenyalat. Des d'aquell moment, i per l'import corresponent, restarà l'entitat col·laboradora obligada davant la Hisenda Municipal, excepte que puga provar-se de forma fefaent la inexactitud de la data o de l'import que conste en la validació del justificant.

4. En el document justificatiu de l'ingrés emès per l'Administració tributària municipal o entitat col·laboradora sempre han de quedar enregistrades la data i la referència del pagament autoritzat.

Art. 113 Diners de curs legal.

Tots els deutes que s'han de satisfer en efectiu es poden pagar amb diners de curs legal, qualsevol que siguen l'òrgan o l'entitat que hagen de rebre el pagament, el període de recaptació en què es faça i la quantia del deute.

Art. 114 Xecs.

1. Els xecs per satisfer un deute han de complir, a més dels requisits generals exigits per la legislació mercantil, les característiques següents:

- a) Ser nominatius a favor de l'Ajuntament d'Oliva i creuat.
  - b) Tindre consignat el nom i cognoms del signant, i el nom de la persona jurídica, si escau. En cas que el xec siga estès per mitjà d'un apoderat, el nom complet del titular del compte corrent o llibreta d'estalvi ha de figurar en l'antesignatura.
2. L'obligat al pagament restarà alliberat per l'import satisfet, quan el xec siga fet efectiu. En aquest supòsit, sortirà efectes des de la data en què haja tingut entrada en la caixa corresponent.

Art. 115 Ordres de transferència.

1. Han de reunir els requisits següents:

- a) Ser nominatives a favor de l'Ajuntament d'Oliva i a abonar en els comptes corrents on l'Ajuntament conste com a únic titular i siguen indicats per l'administració tributària municipal.
  - b) Ser ordenades a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials i autoritzades per operar a l'Estat.
  - c) Ser datades en el mateix dia de l'ordre.
  - d) Tenir especificats el concepte o conceptes del deute a què corresponen mitjançant, si és possible, el número de rebut o liquidació.
  - e) Tenir consignats el nom i cognoms complets i el NIF de l'ordenant i el nom de la persona jurídica, si escau.
  - f) Simultàniament, i per correu certificat, l'ordenant ha de fer tramesa de les declaracions, liquidacions o notificacions que pertocuen, amb expressió de la data de la transferència, l'import i l'entitat bancària intermediària en l'operació.
2. Efectuada l'entrada de l'import corresponent en l'entitat que preste el servei de caixa, i també la declaració o la notificació de la liquidació que l'origina, la Hisenda municipal ha de tornar a l'obligat al pagament la declaració amb la diligència de pagament o l'exemplar de la notificació amb el document acreditatiu d'aquest pagament.
3. Les comissions bancàries o despeses que origine l'ús d'aquest mitjà de pagament seran sempre a càrrec de l'obligat al pagament.
4. L'obligat al pagament restarà alliberat en el moment que l'import corresponent haja tingut entrada en l'entitat que, en el seu cas, preste el servei de caixa, sempre i quan haja complert els requisits enumerats a les lletres a) i f) de l'apartat 1.

5. L'Administració municipal establirà, si s'escau, les condicions per utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

Art. 115è.bis. Targeta bancària (crèdit i debit)

1. S'admet el pagament mitjançant targetes de crèdit i debit, sempre que la targeta a utilitzar estiga inclosa entre les que, amb eixa finalitat, siguen admeses per l'administració tributària municipal.
  2. Es facilitarà fer efectiu el pagament amb targeta bancària a les oficines d'atenció al ciutadà que determine l'Ajuntament.
  3. El límit dels pagament a realitzar vindrà determinat per l'assignat per l'entitat emissora individualment a cada targeta i que, en cap cas, podrà superar la quantitat que s'establisca per l'òrgan municipal competent per cada document d'ingrés, no podent simultaniejar-se, per a un mateix document d'ingrés, amb qualsevol altre dels mitjans de pagament admesos.
  4. Els imports ingressats pels obligats al pagament mitjançant targetes de crèdit o debit no podran ser minorats com a conseqüència de descomptes per la utilització de les targetes o per qualsevol altre motiu.
  5. L'obligat tributari queda alliberat del deute tributari sols si el pagament per targeta és autoritzat per l'intermediari financer, llevat dels casos en els que el titular de la targeta haja donat ordre de retrocessió del pagament a la seva entitat financera, seguint els protocols establerts per aquests casos pels intermediaris financers.
- No s'admetrà la retrocessió quan el titular de la targeta coincidisca amb el del deute tributari.

6. Els ingressos efectuats mitjançant targeta de crèdit i debit s'entendran realitzats el dia en què aquells hagen tingut entrada en els comptes municipals.

Art. 116 Domiciliació en entitat financera.

1. L'obligat al pagament pot ordenar la domiciliació de rebuts en el compte del qual és titular o en el compte d'un altre titular que, no

essent l'obligat, autoritze el pagament. La domiciliació s'haurà d'ajustar als següents requisits:

- a) Els rebuts de cobrament periòdic es poden domiciliar fins 2 mesos abans de l'inici del període voluntari de cobrament.
- b) La sol·licitud de domiciliació es pot formalitzar de les maneres següents:
  - Mitjançant comunicació via telemàtica (Internet).
  - Mitjançant comunicació a les entitats financeres col·laboradores assenyalades al calendari del contribuent.
  - Mitjançant presentació de l'imprès facilitat a l'efecte a la seu de l'Oficina de Gestió Tributària i Recaptació d'aquest Ajuntament.
  - Mitjançant comunicació via correu.
- c) La domiciliació serà ordenada a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials, autoritzades per operar a l'Estat.
- d) Respecte als rebuts de cobrament periòdic, tenen una validesa indefinida, mentre l'ordenant no n'indique l'anul·lació o el trasllat a un altre compte o entitat i ho pose en coneixement de l'Administració municipal pels mitjans indicats a l'apartat b).
- e) Anualment, en el calendari de cobrament, que es publica al Butlletí Oficial de la Província, s'inclouran les dates en què es farà el càrrec dels rebuts de cobrament periòdic domiciliats, que coincidirán amb el primer dia hàbil del segon mes de cadascun dels períodes voluntaris de cobrança.

2. Els pagaments s'entendran realitzats en la data de càrrec en compte de la domiciliació considerant-se justificant de l'ingrés el que expedisca l'entitat de crèdit on es trobe domiciliat el pagament, llevat que l'obligat al pagament haja donat ordre de devolució del rebut domiciliat a l'entitat financera.

3. La Hisenda municipal procedirà a la recaptació dels rebuts domiciliats impagats per la via de constrenyiment. L'impagament dels rebuts domiciliats originarà la baixa de la domiciliació.

4. Els obligats tributaris que tinguen domiciliat el pagament dels rebuts de tributs de venciment periòdic, i els que ho hagen fet en el termini de la lletra a) de l'apartat 1r d'aquest article, gaudiran d'una bonificació del 3% de la quota municipal.

5. En el supòsit previst a l'apartat 3r es perdrà la bonificació corresponent a aquests rebuts.

6. Els rebuts domiciliats de tributs de meritació periòdica que s'hagen de fer efectius en el primer període de pagament del calendari assenyalat en l'article 44è d'aquesta ordenança, l'import dels quals siga igual o superior a 200 euros, seran objecte de fraccionament en dos terminis, no essent necessària la prèvia sol·licitud per part de l'obligat al pagament ni la constitució per aquest de la garantia a que fan referència els articles 121è i següents d'aquesta Ordenança.

Les dates en què es farà el càrrec d'aquestes dues fraccions seran les dels càrrecs de la resta de rebuts de cobrament periòdic domiciliats, que coincidirán amb el primer dia hàbil del segon mes de cadascun dels períodes voluntaris de cobrança, respectivament.

7. Els contribuents i els obligats al pagament de qualsevol ingrés de dret públic, de caràcter periòdic, que tinguen domiciliat el pagament en una entitat financera, no rebran el tríptic recordatori; això no obstant, podran rebre informació relacionada em el contingut d'aquests.

Secció 3a: Ajornament i fraccionament del pagament

Art. 117 Competència i terminis.

1. Es podrà ajornar o fraccionar el pagament dels deutes tributaris i altres de naturalesa pública la titularitat de les quals corresponga a l'Ajuntament, d'acord amb el que preveuen els articles 65 i 82 de la Llei general tributària i aquesta Ordenança.

No obstant, no podrà ajornar-se o fraccionar-se el pagament dels deutes d'import inferior a 150 euros, excepte en aquells casos discrecionalment apreciats per l'òrgan competent, quan es considere que l'ajornament o fraccionament siga l'única forma de poder procedir al cobrament del deute.

2. Un cop liquidat i notificat el deute, l'Administració tributària municipal en pot ajornar o fraccionar el pagament, després de la petició prèvia dels obligats, quan la seva situació econòmica financera els impedisca transitòriament fer el pagament dels seus deutes. Els terminis de pagament dels deutes ajornats o fraccionats seran els següents:

- a) Els deutes d'import fins a 1000 euros podran ajornar-se per un període màxim de sis mesos.
- b) els deutes d'import superior a 1000 euros i fins a 3000 euros podran ajornar-se per un període màxim d'un any.
- c) Els deutes d'import superior a 3000 euros i fins a 6000 euros podran ajornar-se per un període màxim de divuit mesos.
- d) Els deutes d'import superior a 6.000 euros podran ajornar-se fins a un període màxim de dos anys.

No obstant això, amb caràcter excepcional i segons criteri de l'òrgan competent, es podran atorgar ajornaments i fraccionaments seguint criteris diferents als assenyalats.

La quota mínima a pagar en cadascuna de les fraccions en cap cas podrà ser inferior a 25 euros.

3. En tot cas, les quantitats el pagament de les quals s'ajorne o fraccione acreditaran l'interès de demora. Això no obstant, quan es garantisca el deute en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible serà l'interès legal que corresponga fins a la data del seu ingrès.

4. No s'exigirà interès de demora en els fraccionaments de rebuts a què es refereix l'apartat 6 de l'article 116 d'aquesta ordenança.

5. L'òrgan competent per concedir els ajornaments i fraccionaments és l'alcalde-president o regidor en qui delegue, a qui igualment correspon l'apreciació de la situació de tresoreria de l'obligat al pagament en relació amb la possibilitat de satisfer els debèits.

Art. 118 Sol·licitud.

1. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament es poden presentar davant l'Administració municipal en el període voluntari d'ingrés o, si aquest ha finalitzat, en el període executiu.

La presentació d'una sol·licitud d'ajornament o fraccionament en període voluntari impedirà l'inici del període executiu però no el meritament de l'interès de demora en els termes de l'article 117 d'aquesta Ordenança. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament en període executiu es podran presentar fins al moment en què es notifique a l'obligat l'acord d'alienació dels béns embargats.

2. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament han de contenir, necessàriament, les dades següents:

- a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal del sol·licitant i, si s'escau, de la persona que el represente.
- b) Identificació del deute tributari l'ajornament o fraccionament del qual es sol·licita, amb indicació de l'import, el concepte, la data de finalització del termini d'ingrés en període voluntari o la referència comptable. Quan es tracte de deutes que s'hagen de satisfer mitjançant autoliquidació, s'hi ha d'adjuntar el model oficial de l'autoliquidació degudament formalitzat.
- c) Terminis i condicions de l'ajornament o fraccionament que es sol·licita.
- d) Causa que motiva la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.
- e) Garantia que s'ofereix conforme el que disposa l'article 82 de la Llei general tributària.
- f) Ordre de domiciliació bancària, indicant el número de codi de compte client i les dades identificatives de l'entitat de crèdit que haja d'efectuar el càrrec en compte.
- g) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

3. A la sol·licitud d'ajornament o fraccionament s'ha d'acompanyar la documentació a què fan referència els paràgrafs de l'article 46 del Reial Decret 939/2005, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació.

Art. 119 Inadmissió de sol·licituds d'ajornament i fraccionament.

1. No seran admeses les sol·licituds d'ajornament i fraccionament en els següents supòsits:

- a) Quan el deute haja de ser declarat mitjançant autoliquidació i aquesta no s'haja presentat amb anterioritat o conjuntament amb la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.
- b) Quan l'autoliquidació haja estat presentada havent-se iniciat amb anterioritat un procediment de comprovació o investigació que hagués quedat suspès per haver passat el tant de "culpa" a la jurisdicció competent, o per haver estat remès l'expedient al Ministeri Fiscal per concórrer algun dels supòsits regulats a l'article 305è del codi

penal, sempre que la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es referisca a conceptes o períodes objecte de l'esmentat procediment de comprovació o investigació.

En aquells supòsits en els quals la concurrència de les circumstàncies previstes en aquest paràgraf es pose de manifest una vegada iniciada la tramitació de la sol·licitud d'ajornament o fraccionament, aquesta última restarà sense efecte de forma automàtica, havent-se de comunicar al Ministeri Fiscal o a l'òrgan jurisdiccional la presentació de l'esmentada sol·licitud.

2. La presentació de sol·licituds d'ajornament o fraccionament que siguen reiteració d'altres anteriors que hagen estat objecte de denegació prèvia implicarà la seva inadmissió quan no continguen modificacions substancials respecte de la sol·licitud prèviament denegada i, en particular, quan l'esmentada reiteració tinga per finalitat dilatar, dificultar o impedir el desenvolupament de la gestió recaptatòria.

3. La inadmissió implicarà que la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es tinga per no presentada a tots els efectes.

4. Contra l'acord d'inadmissió es podrà interposar recurs.

Art. 120 Procediment.

1. L'Administració tributària municipal comprovarà les sol·licituds presentades i requerirà, si escau, la documentació complementària escaient.

2. El termini màxim per resoldre les sol·licituds d'ajornament i fraccionament és de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que hagen estat resoltes de manera expressa, les sol·licituds s'han d'entendre desestimades, als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa.

3. Quan la sol·licitud de fraccionament es presente en període voluntari, si al final d'aquest termini està pendent de resolució, no es dictarà la providència de constrenyiment.

Quan es presente en període executiu, es suspendran cautelament les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

4. L'atorgament d'un fraccionament no pot comportar la devolució d'ingressos ja recaptats, els quals tindran sempre la consideració de primer pagament a compte.

Art. 121 Garanties.

1. Com a regla general, el sol·licitant ha d'oferir una garantia de pagament en forma d'aval prestat per bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit o societats de garantia recíproca autoritzats a operar en tot l'Estat.

2. Quan es justifique la impossibilitat d'obtenir l'aval esmentat, l'interessat podrà oferir com a garanties de pagament les següents:

- a) Una hipoteca immobiliària.
- b) Una hipoteca mobiliària.
- c) Una penyora, amb o sense desplaçament, només per a fraccionaments de deutes en període executiu.
- d) Un aval personal i solidari de dos contribuents de reconeguda solvència i veïns d'Oliva, quan el deute no supere els 18.000 euros.

3. No s'exigirà cap garantia quan el sol·licitant siga una Administració pública.

4. La garantia ha de cobrir l'import del deute en període voluntari i dels interessos de demora que es preveja que es meritaran, incrementats tots dos conceptes en un 25%.

5. En els fraccionaments es poden constituir garanties parcials i independents per a cadascun dels terminis.

6. La suficiència econòmica i jurídica de les garanties s'apreciarà de conformitat amb allò que estableix l'article 48è apartat 4t del Reglament general de recaptació.

7. La vigència de la garantia constituïda mitjançant aval o certificat d'assegurament de caució haurà d'excedir almenys en sis mesos al venciment del termini o terminis garantits.

8. En els fraccionaments en via de constrenyiment, pot considerar-se garantia substitutòria de l'aval assenyalat a l'apartat 1 d'aquest article l'embargament de béns del deutor que, a judici de l'administració tributària municipal i ateses les circumstàncies que concorren, siga suficient.

Art. 122 Aval.

Les garanties instrumentades mitjançant aval han de reunir els requisits següents:

- a) L'aval ha de ser solidari respecte a l'obligat principal, amb renúncia expressa dels beneficis d'excussió i a pagar al primer requeriment de l'Ajuntament d'Oliva.
- b) La durada de l'aval ha d'excedir almenys en sis mesos al venciment del termini o terminis que garantisca.
- c) L'aval s'haurà de constituir davant fedatari públic.
- d) El nom, cognoms i NIF de la persona avalada hauran de coincidir amb els del titular del deute fraccionat. El beneficiari de l'aval ha d'ésser l'Ajuntament d'Oliva.
- e) Els avals bancaris hauran d'estar inscrits al registre oficial d'aval de l'entitat avaladora.

Art. 123 Garanties no dineràries.

1. En els supòsits de garantia real no dinerària, cal indicar, en paràgrafs separats i diferenciats, la naturalesa, les característiques, la valoració, la descripció jurídica i, segons siga procedent, la descripció física, tècnica, econòmica i comptable dels béns aportats en garantia, amb el detall suficient perquè pugua ser examinada i, si escau, constituïda, sense altres aclariments, modificacions o ampliacions. S'hi han d'adjuntar els documents que fonamenten les indicacions de l'interessat i, en especial, una valoració dels béns oferts en garantia feta per professionals o empreses, especialitzats i independents.
2. En els casos en què la garantia siga una penyora sense desplaçament, el seu titular serà anomenat dipositari d'aquella amb els efectes previstos a la normativa vigent.

Art. 124 Dispensa de garanties.

1. No s'exigirà garantia quan l'import dels deutes l'ajornament o fraccionament dels quals se sol·licita siga inferior a 12.000 euros.
2. En el supòsit que el contribuïent demostre de manera fefaent una escassa capacitat econòmica o solvència patrimonial, es podrà tramitar la sol·licitud sense garanties. En aquest cas, s'haurà d'aportar la documentació següent:

- a) Declaració responsable que manifeste la impossibilitat d'obtenir un aval d'una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca i de no posseir béns.
- b) Balanç i compte de resultats dels tres últims anys i informe d'auditoria, en cas que se'n tinga un.
- c) Pla de viabilitat i qualsevol altra informació amb transcendència econòmica financera o patrimonial que s'estime adequada i que justifique la possibilitat de complir l'ajornament o fraccionament sol·licitat.
- d) Si el deutor és una persona física, haurà d'aportar també, si s'escau:
  - Full de salari, pensió o prestació social, o certificació negativa de recepció d'aquests ajuts.
  - Justificant de l'estat d'atur.
  - Informe dels serveis socials d'on tinga la residència.

Art. 125 Procediment en cas de manca de pagament.

1. En els ajornaments, si arribat el venciment del termini concedit no s'efectuara el pagament, es produiran els següents efectes:
  - a) Si la sol·licitud fou presentada en període voluntari, s'iniciarà el període executiu al dia següent del venciment del termini incomplert, havent d'iniciar-se el procediment de constrenyiment. S'exigirà l'ingrés del principal del deute, els interessos de demora meritats a partir del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins la data del venciment del termini concedit i el recàrrec del període executiu sobre la suma d'ambdós conceptes.
  - b) Si la sol·licitud fou presentada en període executiu, haurà de continuar el procediment de constrenyiment.
  - c) En els supòsits recollits als paràgrafs a) i b), transcorreguts els terminis previstos a l'article 44.4 d'aquesta Ordenança, sense que l'ingrés de les quantitats exigides s'hagués realitzat, es procedirà segons allò disposat a l'article 136.
2. En els fraccionaments concedits amb dispensa total de garanties o amb garantia o garanties constituïdes sobre el conjunt de les fraccions, si arribat el venciment d'una fracció no s'efectua el pagament, se'n derivaran les següents conseqüències:
  - a) Si la fracció incomplida inclou deutes en període voluntari en el moment de la presentació de la sol·licitud, es procedirà respecte de la dita fracció incomplida a iniciar el procediment de constrenyiment. S'exigirà l'import de la dita fracció, els interessos de demora meritats

a partir del dia següent al del venciment del termini en període voluntari fins la data de venciment del termini concedit y el recàrrec de constrenyiment del període executiu sobre la suma d'ambdues quantitats.

De no produir-se l'ingrés de les quantitats exigides conforme al paràgraf anterior es consideraran vençudes les fraccions pendents, havent d'iniciar-se el procediment de constrenyiment respecte de tots els deutes. S'exigiran els interessos de demora meritats a partir del dia següent al venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins la data del venciment de pagament de la fracció incomplida.

- b) Si la fracció incomplida inclou deutes en període executiu en el moment de presentar-se la sol·licitud, per a la totalitat dels deutes inclosos en l'acord de fraccionament que es troben en període executiu en el moment de presentació de la sol·licitud haurà de continuar-se el procediment de constrenyiment.

Així mateix, per a la totalitat dels deutes inclosos en l'acord de fraccionament que es troben en període voluntari en el moment de presentació de la sol·licitud, s'iniciarà el període executiu al dia següent del venciment de la fracció incomplida, havent d'iniciar-se el procediment de constrenyiment. S'exigiran els interessos de demora meritats a partir del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins la data del venciment de pagament de la fracció incomplida.

- c) En els fraccionaments concedits amb garantia o garanties constituïdes sobre el conjunt de les fraccions, transcorreguts els terminis previstos en l'article 44.4, sense que l'ingrés de les quantitats exigides s'hagués realitzat, es procedirà segons allò disposat a l'article 136.

3. Si en els fraccionaments les garanties s'hagueren constituït amb caràcter parcial i independent per a cadascuna o varies de les fraccions i arribat el venciment d'una fracció no s'efectuara el pagament les conseqüències seran les següents:

- a) Si la fracció incomplida inclou deutes en període voluntari d'ingrés en el moment de presentar-se la sol·licitud, les conseqüències en relació amb la fracció incomplida i amb la resta de les fraccions pendents a les que abaste els seus efectes la garantia parcial i independent seran les establertes a l'apartat 2.a).

Transcorreguts els terminis previstos a l'article 44.4 d'aquesta Ordenança, sense que es realitze el pagament de les quantitats exigides, es procedirà a executar la garantia parcial i independent, i l'acord de fraccionament romandrà vigent respecte de les fraccions a què no abaste la garantia parcial i independent.

- b) Si la fracció incomplida inclou deutes en període executiu en el moment de presentar-se la sol·licitud, es produirà el venciment de la totalitat de les fraccions a les que abaste els seus efectes la garantia parcial i independent.

Si la garantia parcial estén els seus efectes a fraccions que inclouen deutes en període executiu d'ingrés i a fraccions que inclouen deutes en període voluntari d'ingrés en el moment de sol·licitar-se el fraccionament, s'haurà de continuar el procediment de constrenyiment respecte de les primeres. Respecte de les segones haurà d'iniciar-se el procediment de constrenyiment i s'exigiran els interessos de demora meritats a partir del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins la data de venciment de pagament de la fracció incomplida.

Transcorreguts els terminis d'ingrés de l'article 44.4 d'aquesta Ordenança sense que l'ingrés s'haja realitzat es procedirà a executar la garantia parcial. L'acord de fraccionament romandrà vigent respecte a les fraccions a les quals no abaste la garantia parcial i independent.

Secció 4a: Recaptació en període voluntari

Art. 126 Anuncis de cobrament.

1. Cada any s'hauran d'anunciar en el Butlletí Oficial de la Província els conceptes tributaris que seran objecte de cobrament durant l'exercici fiscal, amb la discriminació corresponent de conceptes, dates i sistema recaptatori.

2. Cal que l'anunci de cobrament indique:

- El termini d'ingrés de les liquidacions de cobrament periòdic ha de durar dos mesos, llevat dels casos en què les lleis establisquen expressament un altre termini.
- La modalitat de cobrament utilitzable de les enumerades a l'article 23 del Reglament general de recaptació.
- Els llocs d'ingrés.

- L'advertiment que, finalitzat el termini d'ingrés, els deutes seran exigits pel procediment de constrenyiment i es meritaren els corresponents recàrrecs del període executiu, els interessos de demora i, si s'escau, les costes que es produïsquen.

Art. 127 Terminis d'ingrés i recàrrecs per declaració extemporània.

1. Cal fer l'ingrés en els terminis assenyalats en l'article 44è d'aquesta Ordenança.

2. El venciment del termini establert per al pagament sense que es faça determinarà l'acreditació d'interessos de demora.

3. Els ingressos corresponents a declaracions-liquidacions o autoliquidacions presentades fora de termini sense requeriment previ, com també les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ, tindran els recàrrecs següents:

a) Si l'ingrés es fa en els tres mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 5 per cent, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

b) Si l'ingrés es fa en els sis mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 10 per cent, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

c) Si l'ingrés es fa en els dotze mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 15 per cent, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

d) Si l'ingrés es fa passats aquests dotze mesos posteriors al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 20 per cent amb exclusió de les sancions. Tanmateix, en aquests casos s'exigiran interessos de demora pel període transcorregut des de l'endemà de l'acabament del termini dels 12 mesos següents a la finalització del període voluntari de presentació i ingrés fins que es produïska aquesta operació.

4. Quan els obligats tributaris no facen l'ingrés ni presenten sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en el moment de la presentació de la declaració-liquidació o l'autoliquidació extemporània, aquests recàrrecs seran compatibles amb els recàrrecs del període executiu previstos a l'article 128è d'aquesta Ordenança.

5. L'import dels recàrrecs a què es refereix l'apartat 3r anterior es reduirà en un 25 per cent sempre que l'ingrés total de l'import restant del recàrrec es faça en el termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'article 44è d'aquesta Ordenança, iniciat amb la notificació de la liquidació del recàrrec, i sempre que es realitze l'ingrés total de l'import del deute resultant de l'autoliquidació extemporània, al temps de la seva presentació o en el termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'article 44è d'aquesta Ordenança, respectivament. Així mateix, l'esmentada reducció del 25 per cent en l'import dels recàrrecs a què es refereix l'apartat 3r s'aplicarà sempre que es realitze l'ingrés en el termini o terminis fixats a l'acord d'ajornament o fraccionament de l'esmentat deute que l'Administració tributària hagués atorgat amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució i que l'obligat al pagament hagués sol·licitat al temps de presentar l'autoliquidació extemporània o amb anterioritat a la finalització del termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'article 44 d'aquesta Ordenança, iniciat amb la notificació de la liquidació resultant de la declaració extemporània.

L'import de la reducció practicada d'acord amb allò establert en aquest apartat s'exigirà sense cap més requisit que la notificació a l'interessat, quan no s'hagen efectuat els ingressos a què es refereix el paràgraf anterior en els terminis previstos, inclosos els corresponents als acords d'ajornament o fraccionament.

Secció 5a: Recaptació en període executiu

Art. 128 Iniciació del període executiu.

1. El període executiu s'inicia:

a) Per al cas dels deutes liquidats i notificats per l'Administració tributària municipal, el dia següent al del venciment del termini de pagament en període voluntari, sense que hagen estat ingressats.

b) En el cas de deutes a ingressar mitjançant declaracions-liquidacions o autoliquidacions presentades sense practicar el corresponent ingrés, quan acabe el termini fixat en l'article 44è d'aquesta Ordenança o, si aquest termini s'hagués exhaurit, el dia següent a la presentació de l'autoliquidació.

2. Una vegada començat el període executiu, l'Administració tributària municipal durà a terme la recaptació dels deutes liquidats o

autoliquidats a què es refereix l'apartat anterior pel procediment de constrenyiment sobre el patrimoni de l'obligat al pagament.

3. L'inici del període executiu determina la meritació de tres tipus de recàrrecs:

a) El recàrrec executiu del 5 per cent, que s'aplicarà quan la totalitat del deute tributari no ingressat en període voluntari siga satisfet abans de la notificació de la providència de constrenyiment.

b) El recàrrec de constrenyiment reduït del 10 per cent, que s'aplicarà quan la totalitat del deute no ingressat en període voluntari i el propi recàrrec es satisfacen abans de la finalització del termini atorgat per al pagament del deute contret previst a l'article 44è.4 d'aquesta Ordenança.

c) El recàrrec de constrenyiment ordinari del 20 per cent, que s'aplicarà quan no concorren les circumstàncies previstes a les lletres a) i b).

4. El recàrrec de constrenyiment ordinari és compatible amb els interessos de demora meritats des de l'inici del període executiu. Quan resulte exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constrenyiment reduït no s'exigiran els esmentats interessos de demora.

Art. 129 Iniciació del procediment de constrenyiment.

1. El procediment de constrenyiment s'inicia mitjançant una providència de constrenyiment, dictada pel/per la tesorera/a municipal o funcionari en qui delegue. La providència de constrenyiment és l'acte de l'Administració tributària que ordena l'execució contra el patrimoni de l'obligat al pagament.

2. La providència de constrenyiment haurà de contenir:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili de l'obligat al pagament.

b) Concepte, import del deute i període al qual correspon.

c) Indicació expressa que el deute no ha estat satisfet, d'haver finalitzat el corresponent termini d'ingrés en període voluntari i de l'inici del meritament dels interessos de demora.

d) Liquidació del recàrrec del període executiu.

e) Requeriment exprés perquè s'efectue el pagament del deute, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït, en el termini de l'apartat 4t de l'article 44è d'aquesta Ordenança.

f) Advertiment que, en cas de no efectuar l'ingrés de l'import total del deute pendent en l'esmentat termini, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït del 10 per cent, es procedirà a l'embargament dels seus béns o a l'execució de les garanties existents pel cobrament del deute amb inclusió del recàrrec de constrenyiment del 20 per cent i dels interessos de demora que s'acrediten fins la data de cancel·lació del deute.

g) Data d'emissió de la providència de constrenyiment.

Art. 130 Notificació de la providència de constrenyiment.

1. En la notificació de la providència de constrenyiment constaran, com a mínim, els següents extrems:

a) Lloc d'ingrés del deute i del recàrrec.

b) Repercussió de les costes del procediment.

c) Possibilitat de sol·licitar ajornament o fraccionament de pagament.

d) Indicació expressa que la suspensió del procediment es produirà en els casos i condicions previstos a la normativa vigent.

e) Recursos que procedisquen contra la providència de constrenyiment, òrgans davant els quals es puguen interposar i termini per a la seva interposició.

2. La manca de notificació de la providència de constrenyiment, serà motiu d'impugnació dels actes que es produïsquen en el decurs del procediment executiu.

Art. 131 Oposició a la providència de constrenyiment.

Contra la providència de constrenyiment només seran admissibles els motius d'oposició següents:

a) Extinció total del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.

b) Sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en període voluntari i altres causes de suspensió del procediment de recaptació.

c) Falta de notificació de la liquidació.

d) Anul·lació de la liquidació.

e) Error o omisió en el contingut de la providència de constrenyiment que impedisca la identificació del deutor o del deute objecte de constrenyiment.

Art. 132 Conservació d'actuacions.

1. Quan es declare la nul·litat de determinades actuacions del procediment de constrenyiment cal disposar la conservació de les no afectades per la causa de nul·litat.

2. L'anul·lació dels recàrrecs o altres components del deute tributari diferents de la quota o de les sancions, no afectarà la validesa de les actuacions realitzades en el decurs del procediment de constrenyiment respecte els components del deute tributari o sancions no anul·lats.

Art. 133 Acumulació de deutes.

L'Administració tributària municipal pot acumular, a fi de seguir un mateix procediment d'embarcament, els deutes d'un mateix deutor incursos en via de constrenyiment.

Això no obstant, quan les necessitats del procediment ho exigisquen es podrà procedir a la segregació dels deutes acumulats.

Art. 134 Costes del procediment.

El deutor haurà de satisfer les costes del procediment de constrenyiment.

A més de les enumerades a l'article 113è del Reglament general de recaptació, les despeses de notificació tindran la consideració de costes del procediment, perquè són despeses que la mateixa execució exigeix i requereix.

Art. 135 Suspensió.

1. El procediment de constrenyiment s'inicia i s'impulsa d'ofici en tots els seus tràmits i només se suspendrà com a conseqüència de la presentació d'un recurs i la prestació d'alguna de les garanties previstes a l'article 186è d'aquesta Ordenança.

2. No caldrà presentar cap garantia quan l'interessat demostre que s'ha produït en perjudici seu, error material, aritmètic o de fet en la determinació del deute o que ha estat ingressat, condonat, compensat o suspès o que ha prescrit el dret de l'Administració a exigir-ne el pagament.

Art. 136 Execució de garanties.

Si el deute es troba garantit mitjançant un aval, una penyora, una hipoteca o qualsevol altra garantia personal o real i resulta no pagat en el termini corresponent, es procedirà, en primer lloc, a executar la corresponent garantia, a través del procediment de constrenyiment, establert a l'article 74è del Reglament general de recaptació.

Art. 137 Embarcament de béns.

1. Transcorregut el termini fixat en la providència de constrenyiment sense que s'haja fet l'ingrés requerit, el/la tesorera/a o funcionari en qui delegue ordenarà l'embarcament de béns i drets, amb respecte sempre al principi de proporcionalitat, en quantitat suficient per cobrir l'import del deute no ingressat, els recàrrecs del període executiu, els interessos i les costes del procediment de constrenyiment.

2. A requeriment dels serveis de recaptació, l'obligat tributari haurà de facilitar una relació dels béns i drets integrants del seu patrimoni en quantia suficient per cobrir l'import del deute tributari.

3. Donat el cas que, a través de la informació obtinguda com a conseqüència de les actuacions recaptatòries realitzades en el procediment de constrenyiment respecte de l'obligat, s'acredite que l'únic bé realitzable fos la habitatge habitual del mateix, es procedirà a iniciar expedient d'insolvència provisional.

En atenció al principi de proporcionalitat establert en els articles 3 i 169 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, el procediment de constrenyiment es limitarà a l'embarcament de la dita habitatge sense procedir a realitzar actuacions encaminades a la seva alienació. S'actuarà d'igual forma amb el deute que, en endavant, merite l'obligat i que es veja incurs en el procediment de constrenyiment.

En cas de solvència sobrevinguda, transmissió del bé, execució de creditors preferents o altres semblants, es continuarà el procediment de constrenyiment.

Art. 138 Quantia i prelación de béns a embargar.

1. Si l'Administració tributària i l'obligat al pagament no hagueren acordat un altre ordre diferent, s'han d'embarcar els béns de l'obligat

tenint en compte la facilitat més gran de la seva alienació i l'onerositat menor d'aquesta operació per a l'obligat.

2. Si els criteris anteriors són d'aplicació impossible o molt difícil, en l'embarcament se seguirà l'ordre següent:

- Diners en efectiu o en comptes oberts en entitats de crèdit.
- Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a l'acte o a curt termini.
- Sous, salaris i pensions.
- Béns immobles.
- Interessos, rendes i fruits de tota espècie.
- Establiments mercantils o industrials.
- Metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria i antiguitats.
- Béns mobles i semovents.
- Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a llarg termini.

3. Seguint l'ordre anterior, es procedirà a l'embarcament successiu dels béns i drets coneguts en aquell moment per l'Administració tributària municipal, fins que s'entenga que el deute ha quedat cobert. En tot cas, s'embargaran en darrer lloc els béns per a l'embarcament del quals calga entrar en el domicili del deutor.

A sol·licitud del deutor, es podrà alterar l'ordre de l'embarcament si els béns que ell fixe garanteixen amb la mateixa eficàcia i rapidesa el cobrament del deute que aquells béns que preferentment haurien de ser embargats, tot això sempre que no es produïska cap perjudici contra tercers.

4 No es procedirà a l'embarcament de béns o drets declarats inembargables amb caràcter general per les lleis ni aquells la realització dels quals s'estime que resultarien insuficients per a la cobertura del cost que la realització generaria.

5. Els procediments d'embarcament s'efectuaran d'acord amb allò que preveu el Reglament general de recaptació.

Art. 139 Diligència d'embarcament i anotació preventiva.

1. Cada actuació d'embarcament s'ha de documentar en diligència, la qual es notificarà a la persona amb qui s'entenga l'esmentada actuació.

Efectuat l'embarcament dels béns o drets, la diligència s'ha de notificar a l'obligat tributari i, si s'escau, al tercer titular, posseïdor o depositari dels béns si no s'hagueren dut a terme les actuacions amb ells, com també al cònjuge de l'obligat tributari quan els béns embargats siguin de guany, i als seus copropietaris o cotitulars.

2. Si els béns embargats foren inscripcibles en un registre públic, l'Administració tributària tindrà dret que es practique l'anotació preventiva d'embarcament en el registre corresponent, en els termes de l'article 170.2 de la Llei general tributària.

3. Contra la diligència d'embarcament només seran admissibles els motius d'oposició següents:

- Extinció del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.
- Manca de notificació de la providència de constrenyiment.
- Incompliment de les normes reguladores de l'embarcament contingudes a la Llei general tributària.
- Suspensió del procediment de recaptació.

Art. 140 Embarcaments de béns o drets en entitats de crèdit o de dipòsit.

1. Quan l'Administració tributària municipal tinga coneixement de l'existència de fons, valors, títols o altres béns lliurats o confiats a una determinada oficina d'una entitat de crèdit o una altra persona o entitat depositària, podrà disposar-ne l'embarcament en l'import que procedisca. En el moment de l'embarcament, i sempre que es tracte de valors, si de la informació subministrada per la persona o entitat depositària es dedueix que els existents no són homogenis o que el seu valor excedeix de l'import assenyalat del deute, l'òrgan de recaptació concretarà aquells que hauran de quedar travats.

2. Quan els fons o valors es troben depositats en comptes a nom de dos o més titulars, s'embarcarà la part corresponent a l'obligat tributari. En cas de comptes de titularitat indistinta amb solidaritat activa davant el depositari o de titularitat conjunta mancomunada, el saldo es presumirà dividit en parts iguals, llevat que es proveu una titularitat material diferent.

3. Quan en el compte afectat per l'embarcament es faça habitualment el cobrament de sous, salaris o pensions, s'hauran de respectar les limitacions establertes a la vigent Llei d'enjudiciament civil, mit-

jançant la seva aplicació sobre l'import que haja de considerar-se sou, salari o pensió del deutor. A aquests efectes es considerarà sou, salari o pensió, l'import ingressat en l'esmentat compte per aquest concepte el mes en què es practique l'embargament o, en el seu defecte, el mes anterior.

Art. 141 Alienació dels béns embargats.

1. El/la tesorera/a municipal acordarà l'alienació dels béns embargats mitjançant subhasta per tal de cobrir el deute perseguit, recàrrec, interessos i costes del procediment, evitant si fos possible, la venda d'aquells béns de valor notòriament superior al deute, sense perjudici de poder autoritzar l'alienació dels que siguen necessaris.

2. L'acord d'alienació serà notificat a l'obligat al pagament, al seu cònjuge si es tracta de béns de guanys o de l'habitatge habitual, als creditors hipotecaris o pignoratius, als copropietaris i depositaris i, en general o tota persona titular de dret inscrit en el registre públic corresponent, amb posterioritat al dret de l'Ajuntament.

3. L'acord d'alienació únicament podrà impugnar-se si les diligències d'embargament han estat notificades segons allò que disposa l'apartat 3r de l'article 112 de la Llei general tributària. En aquest cas, contra l'acord d'alienació només seran admissibles els motius d'impugnació contra les diligències d'embargament als que fa referència l'apartat 3r de l'article 170è de l'esmentada Llei 58/2003 i l'apartat 3r de l'article 139è de la present Ordenança.

4. L'Administració tributària no podrà procedir a l'alienació dels béns i drets embargats en el curs del procediment de constrenyiment fins que l'acte de liquidació del deute tributari executat siga ferm, llevat dels supòsits de força major, béns alterables i béns en els quals hi haja un risc de pèrdua imminent de valor o quan l'obligat tributari en sol·licita de manera expressa l'alienació.

5. La subhasta pública serà el procediment ordinari d'alienació dels béns i drets embargats, que es desenvoluparà d'acord amb les previsions del Reglament general de recaptació.

La Mesa de la subhasta estarà composta per un President, un Secretari i fins a un màxim de tres vocals.

El President serà el/la tesorera/a municipal, que podrà delegar les seves atribucions.

El Secretari serà el secretari de la corporació o funcionari en qui delegue.

En tot cas, formarà part de la Mesa com a vocal, l'Interventor/a de l'Ajuntament o persona en qui delegue.

La resta dels vocals seran designats per el/la tesorera/a d'entre el personal funcionari de l'Ajuntament d'Oliva.

6. L'alienació per concurs o per adjudicació directa només és procedent en els supòsits previstos als articles 106è i 107è del Reglament general de recaptació.

7. En qualsevol moment anterior a l'adjudicació dels béns, l'Administració tributària municipal ha d'alliberar els béns embargats si l'obligat extingeix el deute tributari i les costes del procediment de constrenyiment.

8. A l'anunci de la subhasta de béns embargats constaran les condicions de la subhasta.

9. El procediment de constrenyiment podrà concloure amb l'adjudicació de béns a l'Ajuntament quan es tracte de béns immobles o béns mobles, l'adjudicació dels quals puga interessar a la hisenda municipal i no s'hagen adjudicat en el procediment d'alienació.

Art. 142 Finalització del procediment de constrenyiment.

1. El procediment de constrenyiment finalitza:

a) Amb el pagament de la quantitat deguda a què fa referència l'apartat 1r de l'article 137 d'aquesta Ordenança.

b) Amb l'acord que declare el crèdit total o parcialment incobrable, un cop declarats fallits tots els obligats al pagament.

c) Amb l'acord d'haver quedat extingit el deute per qualsevol altra causa.

2. En els casos en què s'haja declarat el crèdit incobrable, el procediment de constrenyiment es reprendrà, dins el termini de prescripció, quan es tinga coneixement de la solvència d'algun obligat al pagament.

Secció 6a: Declaració de crèdits incobrables

Art. 143 Concepte.

Són crèdits incobrables els que no pugen fer-se efectius en el procediment de recaptació per declarar-se fallits els deutors principals i els responsables solidaris i, dirigida l'acció de cobrament envers els responsables subsidiaris, aquests no existeixen o resulten també fallits.

Art. 144 Procediment.

1. S'ha de justificar la inexistència de béns o drets embargables o realitzables dels deutors principals i dels responsables solidaris.

2. Una vegada declarats fallits els deutors principals i els responsables solidaris, s'investigarà l'existència de responsables subsidiaris. Si no hi ha responsables subsidiaris, o si aquests responsables resulten fallits, el crèdit serà declarat incobrable per el/la tesorera/a.

3. Sense perjudici del que estableix la normativa aplicable i atenent a criteris d'eficiència en la utilització dels recursos disponibles i en concret als criteris d'economia i eficàcia de la gestió recaptatòria, es detalla a continuació les actuacions concretes que hauran de realitzar-se a efectes de justificar la declaració de crèdit incobrable i la diversa documentació a incorporar als expedients, en funció de la seva quantia, que així mateix s'assenyala, per a esta declaració:

a) Justificant d'haver estat requerit el pagament en període executiu, complint els requisits necessaris per a la pràctica de les notificacions de conformitat amb allò disposat a la 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

b) Diligència negativa sobre l'existència de diners en compte bancari.

c) Certificat expedit per la Tresoreria conforme el contribuent no és creditor de l'Ajuntament.

d) Informació negativa de la Tresoreria General de la Seguretat Social, sobre l'existència de sous i salaris o bé diligència que acredite que han transcorregut sis mesos des de la sol·licitud d'informació, sense que s'haja rebut contestació de l'esmentat Organisme.

e) En el supòsit de l'existència de vehicles, diligència que acredite que ha transcorregut un període de temps superior a 3 mesos des de la tramitació de l'ordre de recerca i captura del vehicle, sense que s'haja obtingut cap resultat positiu.

f) Diligència sobre la inexistència de béns immobles o, si n'hi ha, que la Tresoreria considere, per l'import del deute, que s'ha d'aplicar el principi de proporcionalitat entre el deute i el bé a embargar.

Per a deutes d'un import comprès entre 6,01€ i 60,00€, s'ha d'acreditar el compliment dels apartats a), b) y c).

Per a deutes d'un import comprès entre 60,01€ i 150,00€, s'ha d'acreditar el compliment dels apartats a), b), c) i d).

Per als deutes d'un import comprès entre 150,01€ i 300,00€, ha d'acreditar-se el compliment dels requisits assenyalats als apartats a), b), c), d) i e).

Per als deutes d'un import superior a 300,00€, s'ha d'acreditar el compliment de la totalitat dels apartats a), b) c), d), e) i f).

4. En tot cas, el/la tesorera/a valorarà l'oportunitat de la tramitació de les propostes de crèdits incobrables, i determinarà la conveniència que es realitzen gestions complementàries no contemplades en els següents apartats, amb la finalitat de facilitar el possible cobrament dels crèdits.

Art. 145 Efectes.

1. La declaració de crèdit incobrable no produeix immediatament l'extinció del deute, sinó exclusivament la baixa provisional en els crèdits corresponents.

2. La declaració de deutors fallits, en cas de persones físiques o jurídiques inscrites en el Registre Mercantil, serà comunicada mitjançant una ordre d' anotació al Registre a l'efecte d'allò que estableix l'article 62è del Reglament general de recaptació. Aquest Registre quedarà obligat a comunicar a l'Ajuntament d'Oliva qualsevol acte relatiu a l'entitat deutora que siga presentat a inscripció, a fi i efecte de fer possible la rehabilitació dels crèdits declarats incobrables.

Art. 146 Baixes per referència.

Si un deutor ha estat declarat fallit i no hi ha altres obligats que hagen de respondre del deute, els crèdits que contra aquest deutor tinguen venciment posterior a la corresponent declaració es consideraran vençuts i seran donats de baixa de la comptabilitat, per referència a la declaració esmentada.

Art. 147 Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables.

1. L'administració tributària municipal vigilarà per detectar la possible solvència sobrevinguda dels obligats al pagament declarats fallits.

2. En el cas que sobrevinga aquesta circumstància, i si no hi ha prescripció dels deutes, es procedirà a la rehabilitació dels crèdits no cobrats. Per tant, es tornarà a obrir el procediment de constrenyiment i es practicarà una nova liquidació dels crèdits donats de baixa, a fi i efecte que siguin emesos els títols executius corresponents en la mateixa situació de cobrament en què es trobaven en el moment de fer la declaració de fallida.

Art. 148 Baixes d'ofici.

L'Alcaldia, d'acord amb criteris d'eficiència en la utilització dels recursos disponibles, podrà disposar la baixa de crèdits per manca de dades essencials en el seu títol executiu, com el número o codi d'identificació fiscal, nom, cognoms, denominació social del subjecte passiu o incorrecció en alguna de les dades que l'identifiquen, sempre que s'acredite, mitjançant diligència, que ha transcorregut un període de temps superior a 30 dies des de la sol·licitud d'ampliació de dades al departament gestor, sense que s'haja rebut contestació.

Secció 7a: Concurrència de procediments

Art. 149 Procediments.

En els supòsits en què s'hagen de fer valer els crèdits de la Hisenda Municipal en procediments concursals, liquidacions per la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores i qualsevol altre procés d'execució singular o universal, judicial o no judicial, del patrimoni d'un deutor a la Hisenda Municipal, la preferència per a l'execució dels béns travats en el procediment estarà determinada d'acord amb les regles establertes a l'article 164 de la Llei general tributària, i 123 del Reglament general de recaptació.

Art. 150 Convenis.

El caràcter privilegiat dels crèdits tributaris atorga a la Hisenda Municipal el dret d'abstenció en els processos concursals. No obstant això, la Hisenda Municipal podrà subscriure acords o convenis en els procediments concursals a través de l'alcalde o regidor en qui delegue.

Capítol X

INFRACCIONS I SANCIONS TRIBUTÀRIES

Secció 1a: Disposicions Generals

Art. 151 Principis de la potestat sancionadora en matèria tributària.

La potestat sancionadora en matèria tributària s'ha d'exercir d'acord amb els seus principis reguladors en matèria administrativa amb les especialitats establertes a la Llei general tributària.

En particular són aplicables els principis de legalitat, tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat i no concurrència regulats als articles 178 i 180 de la Llei general tributària.

El principi d'irretroactivitat s'ha d'aplicar amb caràcter general. No obstant, les normes que regulen les infraccions i sancions tributàries tindran efectes retroactius respecte dels actes que no siguin fermes quan la seva aplicació resulte més favorable per a l'interessat.

Art. 152 Subjectes responsables de les infraccions i sancions tributàries.

1. Són subjectes infractors les persones físiques, jurídiques i les entitats esmentades a l'apartat 4t de l'article 19 d'aquesta Ordenança que efectuen les accions o omissions tipificades com a infraccions a les lleis.

2. El subjecte infractor té la consideració de deutor principal en relació amb la declaració de responsabilitat, a què fa referència l'apartat 1 de l'art. 26 d'aquesta Ordenança.

3. La concurrència de diversos subjectes infractors en la realització d'una infracció tributària determina que queden solidàriament obligats davant l'Administració al pagament de la sanció.

4. Han de respondre solidàriament del pagament de les sancions tributàries, derivades o no d'un deute tributari, les persones o entitats que estiguen en els casos del paràgrafs a) i c) de l'apartat 2n i de l'apartat 3r de l'article 27 d'aquesta Ordenança, en els termes que estableix l'article esmentat.

5. Han de respondre subsidiàriament del pagament de les sancions tributàries les persones o entitats que estiguen en els supòsits dels paràgrafs a), c) i f) de l'article 28è d'aquesta Ordenança, en els termes que estableix l'article esmentat.

6. Les sancions tributàries no s'han de transmetre als hereus i legataris de les persones físiques infractores. Les sancions tributàries per infraccions comeses per les societats i entitats dissoltes s'han de transmetre als seus successors en els termes que preveu l'article 25 d'aquesta Ordenança.

Art. 153 Infraccions tributàries: concepte i classes.

1. Són infraccions tributàries les accions i omissions doloses o culpables amb qualsevol grau de negligència que estiguen tipificades i sancionades per la Llei general tributària o per una altra llei.

2. Les infraccions tributàries es classifiquen en lleus, greus i molt greus. Cada infracció tributària es qualificarà de forma unitària en lleu, greu o molt greu, en atenció als criteris de qualificació com l'ocultació de dades a l'Administració tributària municipal i la utilització de mitjans fraudulents, entre d'altres.

S'entendrà que existeix ocultació de dades a l'Administració tributària municipal quan no es presenten declaracions o les presentades incloguen fets i operacions inexistents o amb imports falsos o en les quals s'ometen totalment o parcialment, operacions, rendes, productes o qualsevol altra dada que incidisca en la determinació del deute tributari, sempre que la incidència del deute derivat de l'ocultació siga superior al 10% de la base de la sanció.

Es consideren mitjans fraudulents les anomalies substancials en la comptabilitat i en els llibres i registres; l'ús de factures, justificants i altres documents falsos o falsejats, sempre que la seva incidència siga superior al 10% de la base de la sanció; i la utilització de persones o entitats interposades.

Art. 154 Sancions tributàries: classes, graduació i no concurrència.

1. Les infraccions tributàries es sancionaran mitjançant la imposició de sancions pecuniàries, les quals podran consistir en multa fixa o proporcional, i de sancions no pecuniàries de caràcter accessori establertes en l'article 186 de la Llei general tributària, com:

- a) Pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions i ajuts públics.
- b) Pèrdua del dret a aplicar-se beneficis i incentius fiscals de caràcter rogat.
- c) Prohibició per contractar amb l'Administració municipal.

2. Les sancions tributàries es graduaran tenint en compte els següents criteris o circumstàncies, que són aplicables simultàniament:

- a) Comissió repetida d'infraccions tributàries, la qual s'entendrà que existeix quan el subjecte infractor haja estat sancionat, dins dels quatre anys anteriors i per resolució administrativa ferma, per una infracció de la mateixa naturalesa, considerant-se que tenen igual naturalesa les infraccions previstes en un mateix article del capítol III del títol IV de la Llei general tributària, llevat les infraccions incloses en els articles 191, 192 i 193 totes les quals s'entendran de la mateixa naturalesa.

Quan es done aquesta circumstància, la sanció mínima s'incrementarà en els percentatges següents:

Sanció per infracció lleu: 5%.

Sanció per infracció greu: 15%.

Sanció per infracció molt greu: 25%.

- b) El perjudici econòmic per a la Hisenda Municipal, que es determinarà pel percentatge resultant de la relació entre la base de la sanció i la quantia total que s'hagués hagut d'ingressar o l'import de la devolució obtinguda. Quan es done aquesta circumstància, la sanció mínima s'incrementarà en els següents percentatges:

Perjudici econòmic superior al 10% i inferior o igual al 25%: 10%.

Perjudici econòmic superior al 25% i inferior o igual al 50%: 15%.

Perjudici econòmic superior al 50% i inferior o igual al 75%: 20%.

Perjudici econòmic superior al 75%: 25%.

- c) Acord o conformitat de l'interessat, en la forma prevista en l'article següent.

3. Si l'Administració tributària municipal considera que la infracció pot ser constitutiva de delictes contra la Hisenda Pública ho comunicarà a la jurisdicció competent i quedarà suspès el procediment administratiu fins que resolga l'Autoritat judicial.

La realització de diverses accions o omissions constitutives de diverses infraccions farà possible la imposició de les sancions que corresponguen per totes aquestes infraccions, però quan l'acció o omissió s'aplica com a criteri per a la graduació o qualificació de la infracció, no podrà ésser sancionada com a infracció independent.

Les sancions són compatibles amb els interessos de demora i amb els recàrrecs del període executiu.

Art. 155 Reducció de les sancions.

1. La quantia de les sancions pecuniàries previstes als articles 158 a 162 d'aquesta Ordenança es reduirà en els percentatges següents:

- a) Un 50%, en els casos d'actes amb acord.
- b) Un 30%, en els supòsits de conformitat.

2. L'import de la reducció practicada conforme a allò establert a l'apartat anterior s'exigirà sense cap més requisit que la notificació a l'interessat, quan concorre alguna de les següents circumstàncies:

a) En els casos establerts al paràgraf a) de l'apartat anterior, quedarà sense efecte la reducció i s'exigirà aquest import, quan s'haja interposat contra la regularització o la sanció el corresponent recurs contenciós administratiu o, en el cas que s'haja presentat aval o certificat d'assegurança de caució en substitució del dipòsit, quan no s'ingressen les quantitats derivades de l'acta amb acord en el període voluntari o en el termini o terminis fixats en el acord d'ajornament o fraccionament que s'hagués concedit per l'Administració tributària amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució.

b) En els supòsits establerts al paràgraf b) de l'apartat anterior, quedarà també sense efecte i s'exigirà aquest import, quan s'haja interposat recurs o reclamació contra la regularització. S'entén que existeix conformitat en el procediment d'inspecció si hi ha acta de conformitat i en els procediments de verificació de dades i comprovació limitada sempre que la liquidació no siga objecte de recurs o reclamació, llevat que es requerisca conformitat expressa.

3. L'import de la sanció en els supòsits de conformitat, una vegada aplicada en el seu cas, la reducció per conformitat del 30%, es reduirà en el 25% quan s'ingresse l'import en període voluntari o en el termini o terminis fixats en el acord d'ajornament o fraccionament que s'hagués concedit per l'Administració tributària amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució i que l'obligat al pagament hagués sol·licitat amb anterioritat a la finalització del període voluntari, sempre que no s'hagués interposat recurs o reclamació contra la liquidació o la sanció.

Art. 156 Extinció de la responsabilitat derivada de les infraccions i de les sancions.

1. La responsabilitat derivada de les infraccions tributàries s'extingeix per la mort del subjecte infractor i pel transcurs del termini de prescripció per la imposició de les corresponents sancions. El termini de prescripció per imposar sancions tributàries serà de quatre anys i començarà a comptar-se des del moment en què es van cometre les corresponents infraccions. Aquesta prescripció s'aplicarà d'ofici per l'Administració tributària municipal, sense necessitat que la invoque l'interessat.

2. Les sancions tributàries s'extingeixen pel pagament o compliment, prescripció del dret per exigir el seu pagament, compensació, condonació i per la mort de tots els obligats a satisfer-les.

L'expedient de condonació de sanció s'incoarà a sol·licitud de l'interessat, i haurà de formular-se dins del termini de trenta dies des de la notificació de la sanció. Aquesta incoació produirà la suspensió cautelar del cobrament de la sanció fins a la resolució de l'expedient. L'expedient serà elevat a l'Alcaldia per a la seva resolució, acompanyant, a més a més de l'informe emès per l'òrgan que haja tramitat l'expedient sancionador, un informe en el qual es faça constar la raó de la imposició de la sanció, les circumstàncies que concorren en el peticionari en les seves relacions amb l'Administració i si es considera aconsellable o no que s'accedeixi a allò que s'ha sol·licitat.

Secció 2a: Classificació de les infraccions i sancions tributàries

Art. 157 Classificació de les infraccions tributàries.

Es consideren infraccions tributàries:

- a) Deixar d'ingressar dins del termini establert la totalitat o part del deute tributari que haja de resultar de la correcta autoliquidació del tribut.
- b) No presentar de manera completa i correcta les declaracions i documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions.
- c) L'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut.

d) Sol·licitar indegudament devolucions derivades de la normativa de cada tribut, beneficis o incentius fiscals, mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses.

e) No presentar dins del termini autoliquidacions o declaracions sense que d'això es derive perjudici econòmic.

f) Presentar de forma incompleta o incorrecta autoliquidacions o declaracions sense perjudici econòmic

g) Contestar o presentar de forma incorrecta requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general.

h) Incompliment de les obligacions de comunicar el domicili fiscal i d'utilitzar el número de identificació fiscal o altres números o codis.

i) La resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària.

j) Les altres assenyalades en les lleis.

Art. 158 Infracció tributària per deixar d'ingressar, dins del termini establert, la totalitat o part del deute tributari que haja de resultar d'una autoliquidació.

1. Constitueix infracció tributària no ingressar, dins del termini establert en l'article 44 de la present Ordenança, la totalitat o part del deute tributari que haja de resultar de la correcta autoliquidació del tribut.

Aquesta infracció serà lleu, greu o molt greu, segons l'existència d'ocultació o la concurrència de mitjans fraudulents. La base de la sanció serà la quantitat no ingressada en l'autoliquidació com a conseqüència de la comissió de la infracció.

2. La infracció tributària serà lleu en els supòsits següents:

- a) Quan la base de la sanció siga igual o inferior a 3000 euros.
- b) Quan, tot i que la base de la sanció siga superior a aquesta xifra, no existisca ocultació.

c) Quan, sense previ requeriment, la manca d'ingrés hagués estat regularitzada per l'obligat tributari en una autoliquidació presentada amb posterioritat al termini de pagament, sense complir el requisits establerts en l'article 27.4 de la Llei general tributària per a l'aplicació dels recàrrecs per declaració extemporània sense requeriment previ.

3. La infracció tributària serà greu:

- a) Quan la base de la sanció siga superior a 3000 euros i existisca ocultació.
- b) Quan, siga quina siga la base de la sanció, s'hagen utilitzat documents falsos o falsejats o una incorrecta comptabilitat, sense que aquests fets constitueixen mitjans fraudulents.

4. La infracció tributària serà molt greu quan s'hagen utilitzat mitjans fraudulents.

5. Aquestes infraccions es sancionaran amb multa pecuniària del 50%, del 50 al 100% o del 100 al 150% de la quantitat no ingressada, segons que la infracció siga lleu, greu o molt greu, graduant-se en aquests dos últims supòsits mitjançant l'increment del percentatge mínim d'acord amb els criteris de comissió repetida i perjudici econòmic als quals es refereix l'article 154.2 d'aquesta Ordenança.

Art. 159 Infracció tributària per no presentar de forma completa i correcta les declaracions o documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions.

1. Constitueix infracció tributària l'incompliment de l'obligació de presentar de manera completa i correcta les declaracions i documents necessaris perquè l'Administració tributària municipal pugua practicar la liquidació dels tributs que no s'exigisquen per autoliquidació.

2. Aquesta infracció serà lleu, greu o molt greu, d'acord amb els mateixos criteris establerts en l'article precedent. Es considera com a base de la sanció la quantia de la liquidació, quan no s'haja presentat declaració, o la diferència entre el resultat de la liquidació adequada i la que haja procedit d'acord amb les dades declarades.

3. Les sancions corresponents a aquestes infraccions, com també la seva quantia i graduació, seran les mateixes de l'article precedent.

Art. 160 Infracció tributària per l'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut.

1. Aquesta infracció serà lleu, greu o molt greu d'acord amb els mateixos criteris assenyalats en l'article 158 d'aquesta Ordenança, i es considerarà base de la sanció la quantitat tornada indegudament com a conseqüència de la comissió de la infracció.

2. Les sancions a aquestes infraccions, la seva quantia i graduació seran les mateixes assenyalades en l'esmentat article d'aquesta Ordenança.

Art. 161 Infracció tributària per sol·licitar indegudament devolucions.

1. Constitueix infracció tributària la sol·licitud indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses en autoliquidacions, comunicacions o sol·licituds, sense que s'hagen obtingut les devolucions.

2. Aquesta infracció tributària serà greu i es sancionarà amb multa pecuniària proporcional del 15% de la quantitat indegudament sol·licitada.

Art. 162 Infracció tributària per la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals.

1. Constitueix infracció tributària la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses sense que els esmentats beneficis o incentius s'hagen obtingut, i sempre que no siga procedent imposar al mateix subjecte sanció per alguna de les infraccions previstes en els articles 158, 159 i 161 d'aquesta Ordenança.

2. Aquesta infracció serà greu i es sancionarà amb multa pecuniària fixa de 300 euros.

Art. 163 Infracció tributària per la manca de presentació, dins de termini, d'autoliquidacions o declaracions sense perjudici econòmic.

1. Constitueix infracció tributària no presentar, dins de termini, autoliquidacions o declaracions sempre que no s'haja produït o no es puga produir perjudici econòmic a la Hisenda Municipal.

2. Aquesta infracció serà lleu.

3. La sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 200 euros.

La quantia de la sanció serà de 400 euros, quan es tracte de declaracions censals o de comunicació de la designació de representant, quan ho exigisca la normativa.

La sanció també consistirà en multa pecuniària fixa de 20 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat que s'haja hagut d'incloure en la declaració, amb un mínim de 300 euros i un màxim de 20.000 euros, quan es tracte de declaracions exigides en compliment de l'obligació de subministrar informació a què es refereixen els articles 93 i 94 de la Llei general tributària.

La sanció i els límits mínim i màxim es reduiran a la meitat si les autoliquidacions i declaracions es presenten fora de termini sense requeriment previ.

Si s'han realitzat requeriments, aquestes sancions seran compatibles amb les establertes per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal.

Art. 164 Infracció tributària per l'incompliment de l'obligació de comunicar el domicili fiscal.

1. Constitueix infracció tributària l'incompliment de l'obligació de comunicar el domicili fiscal o el seu canvi per les persones físiques que no realitzen activitats econòmiques.

2. Aquesta infracció és lleu i es sancionarà amb multa pecuniària fixa de 100 euros.

Art. 165 Infracció tributària per la presentació incorrecta d'autoliquidacions o declaracions sense que es produïssa perjudici econòmic.

1. Constitueix infracció tributària la presentació de forma incompleta, inexacta o amb dades falses d'autoliquidacions o declaracions, sempre que no hagués produït ni es puga produir perjudici econòmic a la Hisenda Municipal.

2. Aquesta infracció és greu i la seva sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat que es tracte de declaracions censals, en què la sanció serà de 250 euros.

Art. 166 Infracció tributària per la contestació o presentació de forma incorrecta de requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general.

1. Constitueix infracció tributària la contestació o presentació de forma incompleta, inexacta o amb dades falses dels requeriments individualitzats d'informació o declaracions exigides amb caràcter general en el compliment de l'obligació de subministrament d'informació a què es refereixen els articles 93 i 94 de la Llei general tributària.

2. Aquesta infracció és greu i es sancionarà de la manera següent:

a) Quan la informació no tinga per objecte dades expressades en magnituds monetàries, la sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 200 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat omesa, inexacta o falsa.

b) Quan la informació siga sobre dades expressades en magnituds monetàries, la sanció consistirà en multa proporcional de fins el 2% de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament. Quan l'import no declarat represente un percentatge igual o inferior al 10 per cent de l'import de les operacions que es van haver de declarar, s'imposarà una multa pecuniària fixa de 500 euros.

En els supòsits en què el percentatge no declarat fos superior al 10, 25, 50 o 75 per cent, la sanció serà una multa pecuniària proporcional del 0,5, 1, 1,5 o 2 per cent de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament, respectivament.

Aquesta sanció, en el cas de comissió repetida de infraccions tributàries, es graduarà incrementant la quantia resultant en un 100%.

Art. 167 Infracció tributària per incompliment de les obligacions d'utilització del número de identificació fiscal o d'altres números o codis.

1. Constitueix infracció tributària l'incompliment de les obligacions relatives a la utilització del número d'identificació fiscal i d'altres números o codis establerts en la normativa tributària i, especialment, la referència cadastral.

2. Aquesta infracció és lleu i es sancionarà amb multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat dels casos que es tracte de l'incompliment de la utilització del número d'identificació fiscal per les entitats de crèdit en els comptes i operacions o en el lliurament o abonament dels xecs al portador, supòsits en els quals la infracció serà greu i es sancionarà d'acord amb l'article 202.2 de la Llei general tributària.

Art. 168 Infracció tributària per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària.

1. Es produeix resistència, obstrucció, excusa o negativa quan el subjecte infractor, degudament notificat a l'efecte, realitza actuacions amb tendència a dilatar, entorpir o impedir les actuacions de l'Administració tributària municipal en relació amb el compliment de les seves obligacions. Entre d'altres, constitueixen resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària les conductes següents:

a) No facilitar l'examen de documents, informes, antecedents, llibres, registres, fitxers, factures, justificants, assentaments de comptabilitat, arxius informàtics i qualsevol altra dada amb transcendència tributària.

b) No atendre algun requeriment degudament notificat.

c) No comparèixer en el lloc i temps assenyalats, llevat l'existència de causa justificada.

d) Prohibir indegudament als funcionaris de l'Administració tributària l'entrada en locals o finques o el reconeixement de locals, maquinària, instal·lacions i explotacions relacionades amb les obligacions tributàries.

e) Les coaccions als funcionaris de l'Administració tributària.

2. Aquesta infracció es qualifica de greu i la seva sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat que siga d'aplicació allò que es preveu en els apartats següents.

3. Quan la resistència, obstrucció, excusa o negativa a l'actuació de l'Administració tributària municipal consistisca a desatendre, dins de termini, requeriments diferents als que es preveuen en els apartats següents, la sanció serà de multa pecuniària fixa de 150, 300 o 600 euros, segons s'haja incomplert el requeriment per primera, segona o tercera vegada.

4. Quan es tracte de conductes contingudes en les lletres a) i d) de l'apartat 1r, o de l'incompliment del deure de comparèixer per persones o entitats que realitzen activitats econòmiques, o del deure d'aportació d'informació dels articles 93 i 94 de la Llei general tributària, la sanció consistirà en:

a) Si no es compareix o no es facilita l'actuació administrativa o la informació exigida en el termini assenyalat en el primer requeriment, la multa serà de 300 euros.

b) Quan s'incompleixi el segon requeriment, la multa serà de 1.500 euros.

c) En cas d'incompliment del tercer requeriment, la sanció consistirà en multa proporcional fins al 2% de la xifra de negocis del subjecte infractor en l'any natural anterior al de la comissió de la infracció, amb un mínim de 10.000 i un màxim de 400.000 euros. Però si es tracta de l'incompliment de l'obligació de subministrament d'informació dels articles 93è i 94è de la Llei general tributària, la multa proporcional s'eleva fins al 3% de la xifra de negocis, amb un mínim de 15.000 i un màxim de 600.000 euros. Aquesta multa proporcional es graduarà d'acord amb el que estableix l'article 203è de la Llei esmentada. En tot cas, si es dona compliment total al requeriment abans de l'acabament del procediment, la sanció serà de 6.000 euros.

5. Quan la resistència, obstrucció, excusa o negativa es referisca al trencament de les mesures cautelars, la sanció consistirà en multa pecuniària proporcional fins al 2% de la xifra de negocis del subjecte infractor en l'any natural anterior a aquell en què es va produir la infracció, amb un mínim de 3.000 euros.

Secció 3a: Procediment sancionador en matèria tributària

Art. 169 Regulació i competència.

1. El procediment sancionador tributari es regula per la Llei general tributària i el Reglament general del règim sancionador tributari i, en el seu defecte, per les normes reguladores del procediment sancionador en matèria administrativa.

2. L'alcalde o regidor en qui delegue és l'òrgan competent per a la imposició de sancions:

Art. 170 Procediment per a la imposició de sancions tributàries.

1. El procediment sancionador es tramitarà de forma separada del procediment d'aplicació dels tributs, llevat dels supòsits d'actes amb acord i d'aquells en què l'obligat tributari hagués renunciat a la tramitació separada.

En les actes amb acord o quan l'obligat tributari hagués renunciat a la tramitació separada, les qüestions relatives a la infracció s'analitzaran en el procediment d'aplicació del tribut, sense perjudici que cada procediment finalitze amb acte resolutori diferent.

La renúncia s'ha de fer mitjançant manifestació expressa per escrit, que s'ha de formular:

a) Durant els dos primers mesos del procediment d'aplicació dels tributs, llevat que abans d'aqueix termini es produirà la notificació de la proposta de resolució; en aquest cas, la renúncia podrà formular-se fins a la finalització del tràmit d'al·legacions posterior.

b) En el procediment d'inspecció, l'interessat podrà renunciar a la tramitació separada del procediment sancionador durant els sis primers mesos, llevat que abans del dit termini es produirà la finalització del tràmit d'audiència previ a la subscripció de l'acta; en aquest cas, la renúncia podrà formular-se fins aquest moment. Per al còmput dels terminis a què es refereixen els paràgrafs anteriors no es tindran en compte els períodes d'interrupció justificada i les dilacions no imputables a l'Administració tributària.

No obstant allò establert al paràgraf anterior, en aquells procediments d'aplicació dels tributs que s'hagueren iniciat directament mitjançant la notificació de la proposta de resolució, es podrà renunciar a la tramitació separada del procediment sancionador exclusivament durant el termini d'al·legacions posterior a la dita proposta.

2. Els procediments sancionadors incoats com a conseqüència d'un procediment iniciat mitjançant declaració o d'un procediment de verificació de dades, comprovació o inspecció, no podran iniciar-se respecte a la persona o entitat que hagués estat objecte del procediment un cop transcorregut el termini de tres mesos des que s'hagués notificat o s'entengués notificada la corresponent liquidació o resolució.

3. Els procediments sancionadors garantirán als afectats per aquests procediments els drets següents:

a) A ser notificat dels fets que se li imputen, de les infraccions que aquests fets puguen constituir i de les sancions que, en el seu cas, se l'hi pogueren imposar, així com de la identitat de l'instructor, de l'autoritat competent per interposar la sanció i de la norma que atribuisca dita competència.

b) A formular al·legacions i utilitzar els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que resulten procedents.

c) La resta de drets reconeguts per l'article 17 d'aquesta Ordenança.

4. En cas de tramitació separada, el procediment s'iniciarà d'ofici mitjançant acord de l'òrgan competent per resoldre d'acord amb el

que disposa l'article anterior, resolució que serà notificada a l'interessat.

5. Una vegada acabades les actuacions que procedisquen, es formularà proposta de resolució, amb expressió dels fets i de la seva qualificació, la classe d'infracció i la sanció corresponent amb indicació dels criteris de graduació aplicats. Aquesta proposta serà notificada a l'interessat i se li posarà de manifest l'expedient perquè, dins del termini de 15 dies, pugui al·legar el que considere escaient i presentar els documents i proves que considere oportunes.

Quan, a l'inici del procediment, l'òrgan competent tinga tots els elements que permeten formular la proposta d'imposició de sanció, aquesta s'incorporarà a l'acord d'iniciació. Aquest acord es notificarà a l'interessat, al qual se li posarà de manifest l'expedient als mateixos efectes assenyalats en el paràgraf anterior i se li concedirà un termini de 15 dies perquè al·legue el que considere convenient amb l'advertència que, en cas de no formular al·legacions ni aportar nous documents i proves, es podrà dictar resolució d'acord amb la proposta.

6. Quan els procediments sancionadors deriven de procediments de comprovació o investigació que realitze la Inspecció d'Hisenda municipal, seran iniciats pel funcionari actuari amb autorització de l'alcalde o regidor en qui delegue. La tramitació i instrucció de la proposta de resolució podrà encomanar-se a aquest funcionari o a un altre adscrit a la Inspecció, i la resolució de l'expedient correspondrà a l'alcalde o regidor en qui delegue.

7. El procediment sancionador en matèria tributària ha de concloure en el termini màxim de sis mesos a comptar de la notificació de la comunicació d'inici del procediment.

El venciment d'aquest termini, sense que s'haja notificat la resolució, produeix la caducitat del procediment, que pot declarar-se d'ofici o a instància de l'interessat i impedeix la iniciació d'un nou procediment sancionador.

Art. 171 Suspensió de l'execució de les sancions.

1. L'execució de les sancions tributàries es suspendrà automàticament, sense necessitat d'aportar cap tipus de garantia, mitjançant la presentació del recurs en el termini establert, sense que es puguen executar fins que siguen fermes en via administrativa. Aquesta suspensió serà aplicada automàticament per l'Administració sense necessitat que el contribuent ho sol·licite.

No seran exigibles interessos de demora pel temps que transcórrega fins l'acabament del termini de pagament en període voluntari obert per la notificació de la resolució que exhaurisca la via administrativa.

2. Una vegada la sanció siga ferma en via administrativa, els òrgans de recaptació no començaran les actuacions del procediment de consensuament, mentre no acabe el termini per interposar el recurs contenciós administratiu. Si durant aquest termini l'interessat comunica a l'òrgan esmentat la interposició del recurs, amb petició de suspensió i oferiment de garantia per garantir el deute, es mantindrà la paralització del procediment mentre conserve la seva vigència i eficàcia la garantia aportada. El procediment es reprendrà o suspendrà segons la decisió que adopti l'òrgan judicial en la peça de suspensió.

Capítol XI

REVISIÓ D'ACTES EN LA VIA ADMINISTRATIVA

Secció 1a: Disposicions generals

Art. 172 Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació.

1. En els procediments que s'inicien a instància de l'interessat, la sol·licitud o l'escrit d'iniciació haurà de contenir els aspectes següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili de l'interessat. En el cas que s'actue mitjançant representant, s'hauran d'incloure les seves dades completes.

b) Òrgan davant el qual es formula el recurs o se sol·licita l'inici del procediment.

c) Acte administratiu o actuació que s'impugna o que és objecte de l'expedient, data en la qual es va dictar, número de l'expedient o clau alfanumèrica que identifique l'acte administratiu objecte d'impugnació i resta de dades relatives a aquest que es considere convenient, així com la pretensió de l'interessat.

d) Domicili que l'interessat assenyalava als efectes de notificacions.

e) Lloc, data i signatura de l'escrit o sol·licitud.

f) Qualsevol altre establert en la normativa aplicable.

2. Si la sol·licitud o l'escrit d'iniciació no reuneix els requisits esmentats al paràgraf anterior, es requerirà l'interessat per tal que, en un termini de 10 dies, comptats des del dia següent al de la notificació del requeriment, esmene la falta o acompanye els documents preceptius amb indicació que la falta d'atenció al requeriment determinarà l'arxiu de les actuacions i es tindrà per no presentada la sol·licitud o l'escrit.

3. La representació s'haurà d'acreditar per qualsevol dels mitjans admesos en dret. L'òrgan competent concedirà un termini de 10 dies, comptats des del dia següent al de la notificació del requeriment, per tal de realitzar l'aportació o esmena del document que acredite la representació. En el mateix termini, l'interessat podrà ratificar l'actuació realitzada pel representant en el seu nom i aportar el document acreditatiu de la representació per actuacions posteriors.

Secció 2a: Procediments especials de revisió

Art. 173 Declaració de nul·litat de ple dret.

De conformitat amb allò que disposa l'article 110 de la Llei reguladora de les bases del règim local la declaració de nul·litat de ple dret serà acordada pel Plenari Municipal. El procediment serà l'establert pels articles 217 de la Llei general tributària i 4 a 6 del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003, General Tributària, en matèria de revisió d'actes en via administrativa.

L'òrgan competent per tramitar l'expedient serà l'alcalde o regidor en qui delegue.

La declaració de nul·litat requerirà el dictamen favorable del Consell Jurídic Consultiu de la Generalitat Valenciana.

Art. 174 Declaració de lesivitat d'actes anul·lables.

D'acord amb allò disposat a l'article 22 de la Llei 7/1985, de Bases de Règim Local, de 2 d'abril, la declaració de lesivitat d'actes anul·lables serà acordada pel Plenari de l'Ajuntament d'Oliva. El procediment serà l'establert pels articles 218 de la Llei general tributària i 7 a 9 del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003, General Tributària, en matèria de revisió d'actes en via administrativa. L'òrgan competent per a tramitar l'expedient serà l'alcalde o regidor en qui delegue. Correspon als serveis jurídics municipals l'emissió d'informe sobre la procedència que l'acte siga declarat lesiu.

Art. 175 Revocació dels actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions.

1. L'Administració tributària podrà revocar els seus actes en benefici dels interessats en els següents supòsits:

- Si infringeixen manifestament la llei.
- Quan circumstàncies sobrevingudes que afecten una situació jurídica particular posen de manifest la improcedència de l'acte dictat.
- Quan en la tramitació del procediment s'haja produït indefensió als interessats.

La revocació no pot constituir dispensa o exempció no permesa per les normes tributàries, ni ser contrària al principi d'igualtat, a l'interès públic o a l'ordenament jurídic.

2. La revocació només és possible mentre no haja transcorregut el termini de prescripció.

3. El procediment de revocació s'inicia sempre d'ofici, sense perjudici que els interessats puguem promoure la iniciació del procediment per a la seva declaració, mitjançant escrit dirigit a l'òrgan que va dictar l'acte.

4. L'òrgan competent per a tramitar l'expedient serà l'alcalde o regidor en qui delegue.

5. El termini màxim per notificar la resolució és de sis mesos des de la notificació de l'acord d'iniciació del procediment. Transcorregut el termini de sis mesos anteriors sense que s'haja notificat resolució expressa, es produeix la caducitat del procediment.

6. Les resolucions de revocació exhaureixen la via administrativa.

Art. 176 Rectificació d'errors.

1. L'òrgan que haja dictat l'acte ha de rectificar en qualsevol moment, d'ofici o a instància de l'interessat, els errors materials, de fet o aritmètics, sempre que no haja transcorregut el termini de prescripció.

2. Quan el procediment s'haguera iniciat d'ofici, juntament amb l'acord d'inici es notificarà la proposta de rectificació per tal que l'interessat pugua formular al·legacions en el termini de 15 dies comptats a partir del següent al de la notificació de la proposta. Quan

la rectificació siga en benefici dels interessats es podrà notificar directament la resolució del procediment.

3. Quan el procediment s'hagués iniciat a instància de l'interessat, l'Administració podrà resoldre directament quan no figuren en el procediment ni siguen tinguts en compte en la resolució altres fets, al·legacions o proves que els presentats per l'interessat. En cas contrari, haurà de notificar la proposta de resolució per tal que l'interessat pugua fer al·legacions en el termini de 15 dies comptats a partir del següent al de la notificació de la proposta.

4. El termini màxim per notificar la resolució expressa és de sis mesos des que es presente la sol·licitud per l'interessat o des que se li notifique l'acord d'iniciació d'ofici del procediment. El transcurs d'aquest termini sense que s'haja notificat resolució expressa produeix els efectes següents:

a) La caducitat del procediment iniciat d'ofici, sense que això impedisca que es pugua iniciar de nou un altre procediment.

b) La desestimació per silenci administratiu de la sol·licitud, si el procediment s'hagués iniciat a instància de l'interessat.

5. Les resolucions que es dicten en aquest procediment són susceptibles de recurs de reposició i si l'acte és dictat per delegació de l'Administració tributària de l'Estat es podrà interposar reclamació econòmica administrativa.

Secció 3a: Devolució d'ingressos indeguts

Art. 177 Titulars i contingut del dret a devolució.

1. Els obligats tributaris i els subjectes in factors tenen dret a la devolució dels ingressos que hagen fet indegudament a favor de la Hisenda Municipal en el pagament d'obligacions i sancions tributàries.

2. El dret a la devolució d'ingressos indeguts es transmetrà als hereus o drethavents del titular inicial.

3. La quantitat a tornar per un ingrés indegut està constituïda per la suma de les quantitats següents:

a) L'import de l'ingrés indegudament efectuat.

b) El recàrrec, les costes i els interessos satisfets durant el procediment, quan l'ingrés indegut s'haja fet per la via de constrenyiment.

c) L'interès de demora aplicat a les quantitats indegudament ingressades, corresponent al temps transcorregut des de la data de l'ingrés fins a la de l'ordre de pagament.

El tipus d'interès aplicable serà el tipus d'interès de demora vigent al llarg del període segons el que determine per a cada exercici la Llei de Pressupostos de l'Estat.

Quan s'abonen interessos de demora d'acord amb el que estableix l'article 31.2 de la Llei general tributària, la base sobre la qual s'aplicarà el tipus d'interès tindrà com a límit l'import de la devolució sol·licitada en l'autoliquidació, comunicació de dades o sol·licitud.

En el càlcul dels interessos de demora no es computaran els períodes de dilació per causa no imputable a l'Administració a què es refereix l'article 104.2 de la Llei general tributària i de l'article 104 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, i que es produïsquen en el curs d'un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció pel qual el procediment de devolució haja finalitzat.

4. Quan es procedisca a la devolució d'un ingrés indegut consistent en pagaments fraccionats de deutes de notificació col·lectiva i periòdica, s'entén que la quantitat retornada es va ingressar en l'últim termini, i si no resulta una quantitat suficient, la diferència es considera satisfeta en els terminis immediatament anteriors.

Art. 178 Supòsits de devolució.

El dret a obtindre la devolució d'ingressos indeguts es podrà reconèixer:

1. En el procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts iniciat d'ofici o a instància de l'interessat, en els supòsits següents:

a) Quan s'haja produït una duplictat en el pagament de deutes tributaris o sancions.

b) Quan la quantitat pagada haja estat superior a l'import a ingressar resultant d'un acte administratiu o d'una autoliquidació.

c) Quan s'hagen ingressat quantitats corresponents a deutes o sancions tributàries després d'haver transcorregut els terminis de prescripció.

d) Quan així ho establisca la normativa tributària.

2. En un procediment especial de revisió. En aquest sentit, quan l'acte d'aplicació dels tributs o d'imposició de sancions en virtut del qual es va realitzar l'ingrés indegut haja adquirit fermesa, es pot sol·licitar únicament la seva devolució instant o promovent la revisió de l'acte mitjançant algun dels procediments especials de revisió que estableixen els paràgrafs a), c) i d) de l'article 216 de la Llei general tributària i mitjançant el recurs extraordinari de revisió de l'article 244 de la mateixa.

3. En virtut de la resolució d'un recurs administratiu o d'una resolució judicial ferma.

4. En un procediment d'aplicació dels tributs.

5. En un procediment de rectificació d'autoliquidacions d'acord amb el que disposa l'article 120.3 de la Llei general tributària.

6. Per qualsevol altre procediment establert en la normativa tributària.

Art. 179 Procediment per al reconeixement del dret a la devolució.

Si el procediment s'inicia a petició de la persona interessada, en l'escrit que presente davant l'òrgan corresponent farà constar les circumstàncies previstes en l'article 172 d'aquesta Ordenança i en l'article 17 del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa i, especialment:

a) El justificant de l'ingrés indegut. A la sol·licitud s'adjuntaran els documents que acrediten el dret a la devolució i els elements de prova que es consideren oportuns. Els justificants d'ingrés podran ésser substituïts per la menció exacta de les dades identificatives de l'ingrés efectuat, entre ells, la data i el lloc de l'ingrés i el seu import.

b) Una declaració expressa del mitjà escollit pel qual s'haja de fer la devolució. Es podrà escollir entre transferència bancària o compensació.

Art. 180 Instrucció.

Iniciat el procediment, l'òrgan competent de la Hisenda Municipal practicarà les actuacions necessàries per tal de comprovar la procedència de la devolució d'ingressos indeguts i podrà sol·licitar els informes o actuacions que estime necessaris.

Prèviament a la resolució, s'haurà de notificar la proposta de resolució a l'obligat tributari per tal que, en el termini de 10 dies, presente les alegacions i els justificants que estime necessaris. Tanmateix es podrà prescindir d'aquest tràmit quan no es tinguen en compte altres fets o alegacions que les realitzades per l'obligat tributari o quan la quantia proposada per a retornar siga igual a la sol·licitada, exclosos els interessos de demora.

Art. 181 Resolució.

En els supòsits en què resulte procedent la devolució, l'alcalde o regidor en qui delegue dictarà la resolució corresponent. Contra la resolució que pose fi a l'expedient es podrà interposar recurs de resolució.

Si el procediment s'ha iniciat a instància de l'interessat, la sol·licitud de devolució es considerarà desestimada un cop transcorreguts sis mesos sense que se n'haja notificat la resolució.

Si el procediment s'ha iniciat d'ofici, el transcurs de sis mesos des de que es notifique a l'interessat l'acord d'iniciació sense que s'haja notificat resolució expressa produirà la caducitat del procediment, sense que això impedisca que es pugui iniciar de nou un altre procediment posteriorment.

Art. 182 Execució.

Dictada una resolució per la qual es reconega el dret a la devolució d'un ingrés indegut, es notificarà a l'interessat i s'emetrà l'oportuna ordre de pagament en favor de la persona o entitat creditora, sense necessitat d'esperar-ne la fermesa.

Art. 183 Altres normes aplicables.

Per a la resta de qüestions en matèria de devolució d'ingressos indeguts no recollides expressament en aquesta Ordenança fiscal general, es procedirà d'acord amb allò que disposen la Llei general tributària i, en particular, el Reial decret 520/2005, de 13 de maig, que aprova el Reglament general de desenvolupament d'aquella Llei en matèria de revisió en via administrativa.

Secció 4a: Recursos

Art. 184 Recurs de reposició.

1. Contra els actes d'aplicació dels tributs locals i altres ingressos de dret públic que siguen de competència municipal es podrà interposar recurs de reposició davant l'Alcalde, tot aplicant-se el règim jurídic del recurs regulat a l'article 14 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

2. El recurs es podrà presentar, amb els requisits establerts a l'article 172è de la present Ordenança, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la notificació expressa de l'acte recorregut o, tractant-se de deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva, a partir de l'endemà de l'acabament del període voluntari de pagament.

3. El recurs serà resolt en el termini d'un mes a comptar des del dia següent a la seva presentació. La notificació es realitzarà en el termini dels deu dies següents a la data de la resolució.

Transcorreguts els terminis anteriors sense que s'haja notificat resolució expressa, i sempre que s'haja acordat la suspensió de l'acte objecte de recurs, deixarà de meritarse l'interès de demora en els termes de l'article 15.

4. El recurs es considerarà desestimat un cop transcorreguts els terminis a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article sense que se n'haja notificat la resolució. En tal cas, la via contenciosa administrativa quedarà expedida.

5. La resolució d'aquest recurs de reposició posa fi a la via administrativa i únicament procedirà la interposició de recurs contenciós administratiu. Contra la resolució d'un recurs de reposició no es pot interposar cap altre recurs administratiu, tret de l'extraordinari de revisió.

Tampoc no es pot interposar recurs de reposició quan un acte siga reiteració d'altres actes fermes i consentits o quan es tracte d'un acte d'execució d'una resolució judicial ferma.

6. El recurs de reposició regulat en aquest article s'entén sense perjudici dels supòsits en què la Llei preveu la reclamació econòmica-administrativa contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals.

7. Els actes dictats per delegació de l'Administració tributària de l'Estat podran ser objecte de recurs de reposició o de reclamació economicoadministrativa.

Art. 185 Competències.

La competència per resoldre els recursos que es presenten per actes tributaris de l'Ajuntament d'Oliva correspon a l'alcalde o al regidor en qui aquest delegue.

Secció 5a: Suspensió

Art. 186 Suspensió.

1. La mera interposició de recurs de reposició no suspèn l'execució de l'acte impugnat. Això no obstant, a sol·licitud de l'interessat, procedirà la suspensió en els supòsits següents:

a) Quan s'aporte alguna de les garanties següents:

Dipòsit de diners en efectiu o en valors públics a la Tresoreria Municipal.

Aval o fiança de caràcter solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució.

Aval personal i solidari de dos contribuents de la localitat que tinguen solvència reconeguda, únicament per a deutes inferiors a 601,01 €.

La garantia haurà de cobrir l'import de l'obligació a què es refereix l'acte impugnat, els interessos de demora que genere la suspensió i els recàrrecs que puguen ser procedents en el moment de la sol·licitud de suspensió.

La sol·licitud de suspensió haurà d'anar necessàriament acompanyada del document en què es formalitze la garantia aportada. En cas contrari no assolirà efectes i es tindrà per no presentada i es procedirà al seu arxiu, prèvia notificació a l'interessat.

b) Sense necessitat d'aportar garantia, quan s'aprecie que en dictar l'acte impugnat, s'ha pogut incórrer en error aritmètic, material o de fet.

c) L'execució de les sancions que siguen objecte d'un recurs de reposició, restarà automàticament suspesa en període voluntari, sense necessitat d'aportar garanties, fins que siguen fermes en via administrativa.

2. Quan el contribuent interpose un recurs contenciós administratiu, la suspensió acordada en via administrativa es mantindrà sempre que

hi haja garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que corresponga en relació a la suspensió de la resolució esmentada.

Tanmateix, en els supòsits d'estimació parcial del recurs interposat en via administrativa, la resolució del qual no puga ésser executada perquè es manté la suspensió en la via jurisdiccional, l'obligat tributari tindrà dret, si així ho sol·licita, a reduir proporcionalment la garantia.

A aquests efectes, es practicarà en el termini de 15 dies, des de la sol·licitud de l'interessat, una quantificació de l'obligació que, en el seu cas, hagués resultat de l'execució de la resolució, la qual s'utilitzarà per determinar l'import de la reducció procedent, i, per tant, de la garantia que ha de subsistir. Fins que no es formalitze la nova garantia, l'anterior continuarà afectant al pagament de l'import de la liquidació, deute o obligació subsistent.

3. La concessió de la suspensió comportarà l'obligació de satisfer interessos de demora durant tot el temps de la suspensió, tret que, resolt el recurs, l'acord o sentència declare totalment improcedent l'acte impugnat.

Això no obstant, quan es garantisca el deute en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible serà l'interès legal.

Tanmateix, no s'exigirà l'interès de demora, ni l'interès legal, si s'escaigués, des del moment en què l'Administració tributària incompleixi algun dels terminis fixats a la Llei general tributària per a resoldre, fins que es dicte la resolució procedent o s'interpose recurs contra la resolució presumpta.

4. La impugnació d'un acte censal d'un tribut de gestió compartida amb l'Administració tributària de l'Estat no serà motiu suficient per suspendre la liquidació que es puga practicar, sense perjudici que, si la resolució que es dicta en matèria censal afecta el resultat de la liquidació satisfeta, es realitze la devolució d'ingressos corresponent.

5. L'òrgan competent per acordar la suspensió i substitució de les garanties serà l'alcalde o regidor en qui delegue.

Secció 6a: Execució de resolucions

Art. 187 Resolucions administratives.

1. Les resolucions seran executades en els seus propis termes llevat que s'haguera acordat la suspensió de l'acte impugnat i aquesta suspensió es mantinguera en altres instàncies.

2. Els actes resultants de l'execució de la resolució d'un recurs hauran de ser notificats en el termini d'un mes des que la resolució tinga entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva execució.

Els actes d'execució no formaran part del procediment origen de l'acte objecte d'impugnació.

En l'execució de les resolucions seran d'aplicació les normes sobre transmissibilitat, conversió d'actes viciats, conservació d'actes i tràmits i convalidacions previstes en les disposicions generals de dret administratiu.

3. Quan es resolga sobre el fons de l'assumpte i s'anul·le totalment o parcialment l'acte impugnat, es conservaran els actes i tràmits no afectats per la causa d'anul·lació, amb manteniment íntegre del seu contingut.

En el supòsit que s'anul·le una liquidació i se'n realitze una de nova, s'exigiran els interessos de demora segons allò establert a l'article 15.

Quan la resolució parcialment estimatòria deixe inalterada la quota tributària, la quantitat a ingressar o la sanció, la resolució s'executarà modificant parcialment l'acte impugnat i els posteriors que se'n deriven, però es mantindran els actes recaptatoris, prèviament realitzats, sense perjudici, si s'escau, d'adaptar les quanties de les traves i dels embargaments realitzats.

4. Quan s'aprecie vici de forma i no es resolga sobre el fons de l'assumpte, la resolució ordenarà la retroacció d'actuacions, s'anul·laran tots els actes posteriors que porten causa en l'anul·lat i, si s'escau, es retornaran les garanties o les quantitats indegudament ingressades i els interessos de demora.

5. Quan la resolució estime totalment el recurs i no siga necessari dictar un nou acte, s'anul·laran totes les actuacions posteriors a l'acte impugnat i, si s'escau, es retornaran les garanties o les quantitats indegudament ingressades i els interessos de demora.

6. Quan la resolució administrativa confirme l'acte impugnat i aquest haguera estat suspès en període voluntari, la notificació de la resolució anirà acompanyada d'un duplicat de la liquidació i s'iniciarà el termini de pagament en període voluntari. Si la suspensió es va produir en període executiu, la notificació de la resolució determinarà la procedència de la continuació o de l'inici del procediment de constrenyiment, segons que la providència de constrenyiment haguera estat notificada o no, amb anterioritat a la data de suspensió.

La liquidació d'interessos de demora meritats durant la suspensió, es realitzarà de la manera següent:

a) Si la suspensió haguera produït efectes en període voluntari, es liquidaran els interessos de demora pel temps comprès entre el dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari i la data de la resolució administrativa.

b) Si la suspensió haguera produït efectes en període executiu, es liquidaran els interessos de demora pel temps recorregut entre la data de suspensió i la data de la resolució administrativa.

Art. 188 Resolucions judicials.

L'execució de les resolucions dels tribunals de justícia s'efectuarà d'acord amb l'establert en la normativa reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Secció 7a: Reembossament del cost de les garanties

Art. 189 Àmbit d'aplicació.

El reembossament dels costos de les garanties aportades per suspendre un acte o per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute, abastarà les despeses necessàries per a la seva formalització, manteniment i cancel·lació, i es farà efectiu tan bon punt aquest deute siga declarat improcedent per una sentència judicial o resolució administrativa fermes.

En els supòsits de resolucions administratives o sentències judicials que declaren parcialment improcedent l'acte impugnat, el reembossament abastarà els costos proporcionals de la garantia que s'haja reduït.

L'obligat al pagament podrà instar, en relació amb altres costos o conceptes diferents, el procediment de responsabilitat patrimonial previst a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Art. 190 Garanties, el cost de les quals és objecte de reembossament.

El dret de reembossament del cost abastarà, quan hagen estat acceptades, les garanties següents:

a) Avals o fiances de caràcter solidari d'entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o certificats d'assegurança de caució.

b) Hipoteques mobiliàries i immobiliàries.

c) Penyores amb o sense desplaçament.

d) Qualsevol altra que l'Administració o els tribunals hagueren acceptat.

Art. 191 Determinació del cost.

1. El cost de les garanties estarà integrat per les següents partides:

a) En els avals o fiances de caràcter solidari i certificats d'assegurança de caució, per les quantitats efectivament satisfetes a l'entitat de crèdit, societat de garantia recíproca o entitat asseguradora en concepte de primes, comissions i despeses de formalització, manteniment i cancel·lació de l'aval, fiança o certificat, meritats fins a la data en què es produïska la devolució de la garantia.

b) En les hipoteques i les penyores, el cost inclourà les quantitats satisfetes pels conceptes següents:

Despeses derivades de la intervenció d'un fedatari públic.

Despeses registrals.

Tributs derivats de la constitució de la garantia i, en el seu cas, de la seva cancel·lació.

c) En el supòsit d'altres garanties acceptades per l'Administració o els Tribunals, el reembossament es limitarà a les despeses derivades, de manera directa, de la seva formalització, manteniment i cancel·lació, meritades fins a la data en què es procedisca a la devolució de les esmentades garanties.

d) En tot cas, s'abonarà l'interès legal vigent que es merite des de la data acreditada en què s'haguera incorregut en les esmentades despeses fins a la data en què s'ordene el seu pagament.

2. En el supòsit que la garantia haguera estat constituïda mitjançant dipòsit de diners, sense perjudici de l'aplicació dels paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 d'aquest article, respecte de les despeses de constitució del dipòsit, s'abonarà l'interès legal fins la data en què es produïska la seva devolució.

Art. 192 Procediment.

1. L'òrgan competent per acordar el reembossament del cost de les garanties és l'alcalde-president o regidor en qui delegue.

2. El procediment s'iniciarà mitjançant sol·licitud de l'interessat a la qual adjuntarà els documents següents:

a) Còpia de la resolució administrativa o sentència judicial per la qual es declare improcedent totalment o parcial l'acte administratiu o deute que es va suspendre.

b) Acreditació de l'import a què es va elevar el cost de les garanties i indicació de la data efectiva de pagament.

c) Declaració expressa del mitjà escollit, mitjançant el qual s'haja d'efectuar el reembossament. Es podrà escollir entre transferència bancària o compensació.

3. Si l'escrit de sol·licitud no reunira les dades expressades a l'article 172.1 d'aquesta Ordenança o no adjuntés la documentació expressada a l'apartat anterior, es procedirà a l'esmena d'acord amb allò disposat a l'article 172.2 de la present Ordenança.

4. L'òrgan competent durà a terme les actuacions necessàries per comprovar la procedència del reembossament sol·licitat, i, un cop finalitzades i abans de redactar la proposta de resolució, es donarà audiència a l'interessat. Es podrà prescindir d'aquest tràmit quan no figuren en el procediment, ni siguen tinguts en compte altres fets, ni altres al·legacions que les presentades per l'interessat.

5. L'òrgan competent dictarà resolució la qual s'haurà de notificar en un termini màxim de sis mesos, comptats des de la data de presentació de la corresponent sol·licitud.

6. Transcorregut el termini per efectuar la notificació sense que s'haja produït, l'interessat podrà entendre desestimada la seva sol·licitud als efectes d'interposar recurs contra la resolució presumpta.

7. Dictada una resolució per la qual es reconega el dret al reembossament del cost de les garanties, s'emetrà l'oportuna ordre de pagament a favor de la persona o entitat creditora.

Disposició addicional.

Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afecten qualsevol regulació anterior seran d'aplicació automàtica dins l'àmbit d'aquesta Ordenança.

Disposició final.

Aquesta Ordenança, entrarà en vigor i serà aplicable una vegada publicat el seu text definitiu en el Butlletí Oficial de la Província, i transcorrega el termini establert en l'article 65.2 de la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local.

En Oliva, a 2 de desembre de 2019.—La tinent d'alcalde, delegada d'Hisenda (P. D. Decret 1985/19), Ana M.ª Morell Gómez.